

Μανόλο

ΟΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΤΩΝ ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΟΜΑΔΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ 8ΕΤΙΑ ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ (1981-1989)

- Φυλακές
- Δίκες
- Πορείες
- Συγκεντρώσεις
- Διαμαρτυρίες
- Χημείο
- Καταλήψεις
- Εκλογές
- Κάραβελ
- Πυρηνικά
- EKAM
- Επιχείρηση Αρετής
- Καταστολή
- Τρομοκρατία
- Ναρκωτικά

Αθήνα 1989

*... για να βρούμε τον
δρόμο, που δα μας
φέρει στον πόδο και
το όνειρο, για ξωή!!!*

Οι κοινωνικοί αγώνες στην Ελλάδα
των αντιεξουσιαστικών ομάδων
κατά την 8ετία του ΠΑ.ΣΟ.Κ.
(1981-1989)

Αθήνα 1989

Από το 1980 έως το 1990 το επαναστατικό αυτόνομο κίνημα στην Ελλάδα βρισκόταν στην καλλύτερή του φάση.

Ας μην παρασυρθεί ο αναγνώστης, από τον τίτλο του βιβλίου και νομίσει πως η 8ετία του ΠΑΣΟΚ ήταν αυτή που ανέβασε τους επαναστατικούς παλμούς του κινήματος, ούτε αυτό ήταν υπεύθυνο γι' αυτή - του - την θεαματική αυξημένη επαναστατική δράση. Το αυτίθετο, το ΠΑΣΟΚ υπήρξε ίσως ενός από τους μεγαλύτερους κατασταλτικούς παράγοντες του κινήματος. Από το 1980 έως το 1990 που το κίνημα βρισκόταν σε ανοδική πορεία κύριοι λόγοι ήταν πρώτον η νωπή ακόμη θύμιση στους περισσότερους νέους της 7χρονης Χούντας που πολλοί από το κίνημα οι παλαιότεροι ήταν η αιτία που με την επαναστατική τους δράση κατάφεραν την πτώση της.

Δεύτερον η Δεξιά που δημιούργησε κι εκείνη ένα αντιδημοκρατικό κλίμα, μετά την πτώση της Χούντας και έγινε η αιτία να έχουμε σήμερα μετά 30 ολόκληρα χρόνια θρονιασμένο πάνω στην εξουσία ως αντιπολίτευση ή κι σαν κυβέρνηση το ΠΑΣΟΚ, άλλη αντιδημοκρατική κι' αυτό: ο ιστορικός για να γράψει την αλήθεια για τα εξουσιαστικά κόμματα πρέπει να έχει τα δόντια σφιγμένα.

Το αυτόνομο κίνημα στην Ελλάδα υπήρξε όπι ποιο αληθινό αγνό και ελπιδοφόρο για τους νέους στα χρόνια '80 - '90 γι' αυτό κάθε μέρα συσπειρώνονταν όλο και περισσότεροι νέοι σ' αυτό και αυτές οι χρονιές είχαν τέτοια ομορφιά και ελευθερότητα έκφρασης που κι' όσοι δεν τις έζησαν έχασαν ένα πολύ μεγάλο και σημαντικότατο κοινωνικοπολιτικό - ανθρωπιστικό και πολιτιστικό κομμάτι της Ελληνικής Ιστορίας. Ωστόσο μπορούν να αντλήσουν τα πάντα οι αναγνώστες με κάθε λεπτομέρεια για το κίνημα μέσα από αυτό το βιβλίο, αφού είναι καταγεγραμμένα τα γεγονότα με το μάτι όχι απλώς του παρατηρητή αλλά από ένα άνθρωπο με μεγάλη δράση στα κοινωνικά και πολιτιστικά πράγματα της Ελλάδος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

Οι Εκλογές

Φθινόπωρο '81, το καυτότερο φθινόπωρο της Ελλάδας, ίσως ποτέ η πολιτική ιστορία της χώρας μας να μην έχει δημιουργήσει τόσο έντονη κατάσταση στον λαό.

Παντού επικρατεί ενθουσιασμός, όλοι σχεδόν οι άνθρωποι είναι χαρούμενοι.

Αν όμως γνωρίσουμε την αιτία που δημιούργησε αυτόν τον ενθουσιασμό, τότε θα δικαιολογήσουμε σίγουρα την χαρούμενη κατάσταση που είχε δημιουργηθεί. Θα γινόντουσαν εκλογές, αυτές όμως οι εκλογές είχαν πρόγραμματι κάτι διαφορετικό από άλλες που προηγήθηκαν. Για να εννοήσουμε τις αιτίες της διαφοράς πρέπει να αφήσουμε το '81 και να πάμε δεκαέξι χρόνια πίσω.

Ήταν τότε με τα γεγονότα του Πολυτεχνείου το '74 που καταφέρνουν οι φοιτητές και ξεσηκώνουν τον Αθηναϊκό λαό ενάντια στη φασιστική κυβέρνηση του Γ. Παπαδοπούλου. Ο ξεσηκωμός στον χώρο-του Πολυτεχνείου κράτησε τρείς ημέρες, τα συνθήματα που κυριαρχούσαν ήταν: Κάτω η χούντα, Κάτω ο Παπαδόπουλος, Έξω οι Αμερικάνοι.

Την τρίτη ημέρα του ξεσηκωμού, ημέρα Σάββατο ο Παπαδόπουλος για να καταστείλει την εξέγερση και να παραμείνει στην εξουσία που καταδυνάστευε τον ελληνικό λαό κατεβάζει το στρατό καὶ τα τάνκς.

Με τον ίδιο τρόπο πήρε το '67 την εξουσία και φαντάστηκε ότι αυτός είναι ο ιδανικώτερος τρόπος για να την διατηρήσει.

Το βράδυ εκείνου του Σαββάτου η Ελλάδα έγραψε τις φοιτήτοτερες σελίδες της ιστορίας της. Δεκάδες οι νεκροί, οι περισσότεροι από 20 έως 25 χρόνων νέοι. Παρόλες όμως τις προσπάθειες της η χούντα έπεισε, την έρριξε ο λαός.

Μετά την καταστολή εκείνης της εξέγερσης έγιναν κάποιες κυβερνητικές αλλαγές, λόγω της αγανάκτησης που είχε προκαλέσει στο λαό ο τρόπος που είχε κατασταλθεί η εξέγερση του Πολυτεχνείου και μετά λίγους μήνες, έρχεται από το εξωτερικό ο Καραμανλής. Ο Ελληνικός λαός τον υποδέχθηκε με

μεγάλο ενθουσιασμό, η υποδοχή που του έκανε όταν έφθασε στο αεροδρόμιο του Ελληνικού ήταν πανηγυρική. Από τότε που ήρθε ο Καραμανλής στην Ελλάδα, μέχρι τον Αύγουστο του '81 η δεξιά ύσταση την χώρα, αφού και στις δύο εκλογικές αναμετρήσεις που έγιναν μεταξύ των πολιτικών κομμάτων εκλεγόταν η δεξιά.

Ο ρόλος της δεξιάς ως κόμμα, μας είναι σε όλους γνωστός: τι αντιπροσωπεύει το πνεύμα της και η πολιτική της τακτική είναι δοκιμασμένη, αφού στην Ελλάδα η δεξιά εξουσίαζε 50 συνεχόμενα χρόνια. Η αριστερή μας είναι γνωστό ότι, όποιος ήταν αντίθετος με την πολιτική τακτική που εφάρμοζε, ήταν και εχθρός της.

Απειρες είναι οι βίαιες προσπάθειες που εφάρμοζε κάθε φορά ενάντια στον ελληνικό λαό όταν αυτός προσπαθούσε να δείξει την αντίθεσή του με τον τρόπο που κυβερνούσε, ή διαδήλωνε για τα δικαιώματά του.

Η πολιτική τακτική της δεξιάς ήταν να διατηρεί τον λαό σκλάβο, ταπεινό και εξαθλιωμένο. Γιατί το πνεύμα της αντιπροσώπευε τις υψηλές τάξεις της κοινωνίας. Όλα αυτά, μαζί με την έλλειψη πολιτισμού που σκόπιμα διαιώνιζε, οδήγησαν τον λαό στην αγανάκτηση και στο μίσος για την δεξιά, αφού δεν του άφηνε κανένα περιθώριο για την βελτίωση της ζωής του. Αηδιασμένος ψάχνει κάτι διαφορετικό και το διαφορετικό το ελπίζει από ένα νεόφερτο πολιτικό κόμμα που ονομάζεται ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Οι υποσχέσεις που δίνει στον λαό το ΠΑ.ΣΟ.Κ κάναν τον Ελληνικό λαό να το δει με συμπάθεια ότι δεν μπόρεσε να του προσφέρει η δεξιά του το υπόσχεται το ΠΑ.ΣΟ.Κ, έτσι το ΠΑ.ΣΟ.Κ καταφέρνει να κερδίσει ένα μεγάλο μέρος από τον Ελληνικό λαό. Έτσι φτάσαμε στο καυτό φθινόπωρο του '81 και έτσι δικαιολογείται η αιτία του ενθουσιασμού του λαού.

Η Αλλαγή

Άλλα καλό είναι να δούμε πώς διεξαγόταν η προεκλογική μάχη εκείνες τις ημέρες διότι παρουσιάζει μεγάλο ενδιαφέρον και αξίζει να το παρακολουθήσουμε. Η δεξιά γερασμένη, κουρασμένη ο λαός την έχει βαρεθεί δεν την θέλει άλλο.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ φρέσκο, οι υποσχέσεις του δυνάμωναν την

θέληση και την αγάπη του λαού γι' αυτό. Παντού κυριαρχούσαν τα συνθήματα όπως: *Λαός ΠΑ.ΣΟ.Κ, στην εξουσία. ΠΑ.ΣΟ.Κ, ΠΑ.ΣΟ.Κ, ΠΑ.ΣΟ.Κ. Αλλαγή, Αλλαγή.* Ο λαός δεν ξεχνά τι σημαίνει δεξιά. Η αγάπη του λαού για το ΠΑ.ΣΟ.Κ και κυρίως για τον αρχήγο του έγινε λατρεία στον οποίο έφτιαξε και διάφορα συνθήματα με το μικρό του όνομα, για να τον αισθάνεται δικό του. Μερικά από αυτά έλεγαν: *Ανδρέα προχώρα, σε δέλει όλη η χώρα. Με τον Ανδρέα και με το ΠΑ.ΣΟ.Κ, καλημέρα ήλιε καλημέρα.*

Από εδώ και πέρα αρχίζει η ιστορία μας, γιατί σκοπός μου είναι να γράψω την πολιτική κατάσταση της χώρας από τότε που βγήκε το ΠΑ.ΣΟ.Κ στην εξουσία και μετά, αλλά θα αναφερθώ μόνο στις μικρότερες κοινωνικές ομάδες της χώρας. Ας δούμε πως έβλεπαν οι αντιεξουσιαστικές ομάδες την αλλαγή: μεγάλος αριθμός από ανθρώπους που ανήκαν σε τέτοιες ομάδες πίστεψαν τις πολιτικές σκοπιμότητες του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Θα αναφέρω δύο περιστατικά για να καταλάβετε ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ τότε είχε καταφέρει όχι μόνο το μεγάλο μέρος του λαού να πιστέψει τις υποσχέσεις της αλλαγής, αλλά να το πιστέψουν και άνθρωποι που ίδειογικά δεν πίστευαν σε καμιά μορφή εξουσίας, από όπου κι αν προσέρχεται αυτή. Σημαντική πρότεινε να θεωρηθεί και η προσφορά αυτών των ατόμων στην πάλη που έδινε το ΠΑ.ΣΟ.Κ για την νίκη του που του την είχαν εξασφαλισμένη. Κόσμος από τον χώρο των αυτόνομων κι άλλων αντιεξουσιαστικών ομάδων στήγαινε μαζί με πασοκτζήδες για αφισοκόλληση. Έμαθα τότε, ότι κόσμος από τον χώρο των αυτόνομων της περιοχής του Ηρακλείου στήγαινε για αφισοκόλληση μαζί με τους πασοκτζήδες. Για να καταλάβετε τι σημαίνει αυτό, πρέπει να σας πω ότι το Ηράκλειο τότε ήταν από τις δυνατότερες περιοχές από αυτόνομους και άτομα με μεγάλη δραστηριότητα. Είχα κι' ένα ζωντανό παράδειγμα που με κατάπληξε με κάποιον κάπιας γνωστό μου. Αυτός είχε φυλακιστεί τρεις μήνες για αντίσταση κατά τις αρχής. Άτομο του χώρου και αυτό, έλεγε, ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ, μαζί με την αλλαγή του θα φέρει και την Ελευθερία, θα αφήσει ελεύθερο το «μαύρο» και την μαριχουάνα, θα ζούμε καλύτερα, δεν θα βαράνε οι μπάτσοι τον κόσμο, ούτε θα φυλακίζουν άνθρωπο για τις ιδέες του. Γενικά, μου λέει, ο Ανδρέας είναι σαν κι εμάς. Η απογοητευση που ένιωσα από αυτά που άκουσα με έκανε να παγώσω,

τον χαιρέτησα και έψυγα. Δεν σκέφτηκα τίποτα από όσα μου είπε, σήκωσα μόνο τους ώμους μου ήθελα να πείσω τον εαυτό μου ότι τελικά κανένας δεν κάνει ότι πιστεύει και ότι λέει, με ειλικρίνεια και προχώρησα.

Πράγματι στην δήμεν εκλογική αναμέτρηση των κομμάτων βγήκε το Π.Α.Σ.Ο.Κ. 'Όπως τα είχαν υπολογίσει οι πολιτικοί θυδμιστές και όπως είχε ελπίσει ο λαός, έτσι στο μόνο που βγήκε κερδισμένος ο λαός ήταν ότι ο πόθος του για την αλλαγή πραγματοποιήθηκε. Άσχετα αν δεν υπήρξε αλλαγή κάτι είναι και αυτό για έναν λαό.

Οι φυλακές

Στην εποχή μας σπαταλάμε αφετό από τον χρόνο μας για το θέμα της ελευθερίας του ατόμου. Αναπτύσσονται θεωρίες που ποτέ δεν πραγματοποιούνται ενώ τα σιδερόφρακτα μπουντρούμια φιλοξενούν ανθρώπους κάτω από άθλιες για επιβίωση συνθήκες. Πολλοί βρίσκονται σ' αυτά μόνο και μόνο για τις ιδέες τους, αυτό πρέπει να θεωρηθεί απαράδεκτο από την πολιτεία, παρ' όλ' αυτά όμως η πολιτεία καταδικάζει την ελευθερία της σκέψης: «όποιος ελεύθερα συλλογάται, κρεμάται» είναι εκείνος ο στίχος του Ρήγα σε σύγχρονη διασκευή.

Στις φυλακές βρίσκονται τρεις νεαροί, είναι και οι τρεις σ' αυτές μόνο και μόνο για τις ιδέες τους, ποιές είναι αυτές; η ελευθερία της σκέψης τους, να μπορούν να αποφασίζουν αυτοί για τον εαυτό τους χωρίς να επεμβαίνει στην ζωή τους και στην σκέψη τους κανένας, γι' αυτό τους φυλάκισαν.

Αφού οι φυλακισμένοι δοκιμιάσαν όλους τους τρόπους να γίνουν κατανοητοί από την Πολιτεία ότι, είναι δικαίωμα στον καθένα να ζει και να σκέπτεται όπως του αρέσει, έφτασαν στο συμπέρασμα της απεργίας πείνας. Η προσπάθεια των απεργών δεν περιορίστηκε μόνο από αυτούς μέσα στις φυλακές. Καθημερινά γινόντουσαν προσπάθειες από άτομα και έξω από την φυλακή που ήθελαν την ελευθερία τους και γνώριζαν ότι η κράτησή τους στις φυλακές ήταν άδικη. Η πολιτεία όμως δεν ήθελε να παραδεχτεί την αδωτητά τους. Η Πολιτεία γνώριζε ότι οι φυλακισμένοι αυτοί, είναι αιθώρι αλλά τους κρατούσε για να τομοκρατήσει όσους ανθρώπους έχουν τις ίδιες ιδέες μ' αυτούς. Οι φυλακισμένοι, διαβάζω από την «Αυγή»

που τους επισκέφθηκε στις 41 ημέρες της απεργίας τους γραφει ότι η κατάσταση της υγείας τους είναι άθλια, η απεργία πείνας τους έχει εξοντώσει, όμως αγωνίζονται ακόμα.

«Μοναδική αιτία των διώξεων τους οι ιδέες τους», όπως δήλωσαν στην «Αυγή» οι δύο αναρχικοί ενώ ο Σκανδάλης που συνεργάζοταν με τον γιατρό Τσιρώνη στο Ο.Ε.Μ. πιάστηκε 12 ώρες πριν τη δολοφονία του».

Παρακάτω το ίδιο κείμενο παρουσιάζει την φρικτή κατάσταση των απεργών και την αγωνία που ζουν για την τύχη της ζωής τους, αφού η Πολιτεία δεν είναι ικανή να αναγνωρίσει την αδωτητά τους. Όμως αγωνίζονται, γιατί είναι ο αγώνας τους δίκαιος και η δικαιοσύνη για κανέναν δεν έχει διαφορετικό αποτέλεσμα, όταν η πράξη που συνοδεύει τον αδικημένο είναι ειλικρινής και τίμια.

«Ο Σκανδάλης πιάστηκε 12 ώρες πριν την δολοφονία του Τσιρώνη στις 10 Ιουλίου 1978. Έχει κάνει 10 μήνες Κέρκυρα, 4 στο ψυχιατρείο, στις φυλακές Αίγινας και στον Κορυδαλλό. Στην Αίγινα τον είχαν δεμένο για 20 μέρες στον σταυρό. Έχει κάνει δεκάδες απεργίες πείνας, τον έχουν κτυπήσει μέσα στις φυλακές και πάσχει από δωδεκαδάκτυλο.

Ο Κ. Μοίρας πιάστηκε το 1979 και ήταν 17 χρονών μαδητής Λυκείου στην Αγία Βαρβάρα. Κρατήθηκε 18 μήνες στις φυλακές Κερκύρας, σε απεργία πείνας οι φύλακες του έσπασαν την μύτη και του κάνανε αναγκαστική σίτηση περνώντας τον σωλήνα από την μύτη στο στομάχι δίχως εντολή γιατρού.

Ο Κυρίτσης πιάστηκε όταν ήταν τριετής στην Πάντειο «Το κράτος είπε στην «Αυγή» διώκει αυτόν που δα πει στο κράτος ξεκάθαρα ότι είναι αναρχικός. Το ίδιο όπως πρώτα κυνηγούσε αυτούς που λέγανε ότι είναι κομμουνιστές».

Οι απεργοί δα συνέχιζαν τον αγώνα τους με τον τρόπο αυτό μέχρι δανάτου.»

«Αυγή» Τετάρτη 9/12/1981

Οι καταδίκες των τριών φυλακισμένων χαρακτηρίστηκαν όπως ήταν φυσικό άδικες από πολύ κόσμο. Δημιουργήθηκαν έντονες διαμαρτυρίες κατά της κυβέρνησης. Καθημερινά στα Προπύλαια του Πανεπιστημίου Αθηνών βρίσκονταν άνθρωποι που ενημέρωναν τον κόσμο για την άδικη φυλάκιση των αγω-

νιστών, μοίραζαν προκυρήξεις ενώ προσπαθούσαν με διάφορα συνθήματα υπέρ των φυλακισμένων να δημιουργήσουν την συγκίνηση των πολιτών και να συμπαρασταθούν σ' αυτούς. Πρέπει να θεωρηθεί «άξια τιμής» η θέση που πήραν πολλοί διανοούμενοι εκείνες τις ημέρες υπέρ των καταταλαιπωρημένων απεργών πείνας μέσα στις φυλακές.

Ένα γράμμα του Φ. Κυρίτοη που δημοσιεύθηκε στα περισσότερα περιοδικά του χώρου εκείνες τις φρικτές ημέρες μας συγκλόνισε. Η ανάγκη για την υπεράσπιση υπέρ των απεργών ήταν το ελάχιστο που θα μπορούσε να νιώσει κάποιος. Κάθε αίσθημα αδιαφορίας σπάει και η ψυχική διάθεση του καθένα για την ελευθερία των κρατουμένων δραστηριοποιεί τους πάντες.

Το γράμμα γράφτηκε στον Κορυδαλλό έχει ημερομηνία 18 Οχτώβρη. Και δημοσιεύθηκε στο 7ο τεύχος του περιοδικού «Ρήξη» Νοέμβρη 1981 και μέσα στ' άλλα λέει και τα εξής:

«Επειδή κατά τους τελευταίους μήνες έχει δημιουργηθεί στον κόσμο μια σύγχυση σε σχέση με το τί είδους κρατούμενοι είμαστε εγώ, ο Γ. Σκανδάλης, ο Κ. Μοίρας, ο Ταπιούτης, ο Συμεωνίδης, ο Μπάρλος και ο Σπυρόπουλος κρίνω απαραίτητο να διευκρινήσω δύσο είναι δυνατό το ζήτημα.

Βριαλμαίτε στη φυλακή για πολιτικούς λόγους και όχι γιατί επιδιώκειε προσωπικό συμφέρον. Αγωνιστήκαμε για να πραγματοποιηθούν οι ιδέες μας, για μία κοινωνία χωρίς καταπίεση και χωρίς εκμετάλλευση από άνδρα πο σε άνδρωπο.

Πρόδαμε ως σύγχρονη με το κοινωνικό καθεστώς του καπιταλισμού, γιατί αρνηδήκαμε να κλείσουμε το στόμα μας μπροστά στα αισχρά του εγκλήματα.

Συλληφθήκαμε, βασανιστήκαμε και φυλακιστήκαμε για τις επαναστατικές μας αυτές ιδέες και όχι για τα αστεία ανύπαρκτα αδικήματα που μας αποδίδουν.

Μας απαγορέψαν κάθε δικαίωμα να υπερασπίσουμε τους εαυτούς μας απέναντι στις συκοφαντίες το ψέμα και τις σκευωρίες με τις οποίες μας καταδίκασαν».

Ο Δ. Σαββόπουλος σε μία του εκπομπή από τον Ραδιοφωνικό σταθμό των Αθηνών καταφέρνει να συγκινήσει των υπουργό Δικαιοσύνης Στάθη Αλεξανδρή και σε λίγες ημέρες

οι φυλακισμένοι αφήνονται ελεύθεροι. Η ανθρώπινη αυτή πράξη του υπουργού να ελευθερώσει του φυλακισμένους δημιούργησε μεγάλη συμπάθεια στον λαό· η απελευθέρωση των φυλακισμένων ενθουσίασε όλη την Ελλάδα. Ακόμη και ο καθημερινός τύπος, που χαρακτηρίζεται για την συντηρητικότητά του, ασχολήθηκε με κάποια «συμπάθεια», με τους απεργούς φυλακισμένους.

«Ο Μοίρας, ο Σκανδάλης και Κυρίτοης συνελήφθησαν και καταδικάστηκαν για κατοχή εκρηκτικών από την Πολιτεία ως «τρομοκράτες» φυλακίστηκαν το 1978 και έμειναν στις φυλακές έως τα Χριστούγεννα του 1981 που αφέθηκαν ελεύθεροι.

Ο Φίλιππος Κυρίτοης και ο Γιάννης Σκανδάλης καταδικάστηκαν το 1978 με το νόμο 4195/76 για κατοχή εκρηκτικών, σε κάτιορθη εννέα χρόνων ο πρώτος και σε φυλάκιση πέντε χρόνων ο δεύτερος. Στις αρχές του 1979 με τον ίδιο νόμο καταδικάστηκε και ο Κυριακός Μοίρας σε 5 χρόνια φυλακή».

Βήμα 3.1.1982

Μετά την χάρη που πήραν οι φυλακισμένοι απεργοί έστειλαν ταχυδρομικώς στα μέσα του Φλεβάρη 1982, μια απάντηση στην οποία δήλωναν την αντίθεσή τους στο κράτος το οποίο πολεμά πάντα τις επαναστατικές ιδέες φυλακίζοντας αυτούς που τις διακατέχονται. Η απάντηση αυτή δημοσιεύθηκε στο τεύχος 8/76 του περιοδικού «Ιδεοδρόμιο» Φελ. Μαρτ. 1982. Μεταξύ άλλων γράφει η απάντηση:

«Η απελευθέρωση μας, στις 24 Νοέμβρη 1981 μετά την απεργία πείνας 53 ημερών από τις 30-10-81 ήταν κατάκτηση των πολύχρονων αγώνων μας και της συμπαραστασίας του κόσμου. Δεν ήταν εφαρμογή μας γενικότερης πολιτικής της κυβέρνησης ενάντια στους καταστατικούς δεσμούς της προηγούμενης κυβέρνησης της Ν.Δ., δεσμοί οι οποίοι παγιώδηκαν με την συγκαλυμένη αποδοχή τους από τα κόμματα που επί Ν.Δ. ήταν αντιπολίτευση. Αυτοί οι νόμοι και οι δεσμοί παγιώνουν σαν όπλο του αστικού κράτους ενάντια στο επαναστατικό κίνημα.

Πρόσφατη απόδειξη της αποδοχής των δεσμών και των νόμων αυτών από την νέα κυβέρνηση (ΠΑΣΟΚ), είναι γε-

γονός που ούτε κατά τις προεκλογικές δηλώσεις της αναφέρει την κατάργησή τους.

Η άρνηση της κυβέρνησης να μας χορηγήσει πόλιτική αμνηστεία (που ήταν και το αίτημα της απεργίας μας) τόσο σε μας όσο και στους υπόλοιπους κρατουμένους για πολιτικές κατηγορίες (Καλαποδόπουλος, Καραμπάτης, Ταπούτης) και η καταφυγή του σε χονντικό νόμο του 1968 προκειμένου να μας αποφυλακίσει, μόνο εμάς, όταν δεν μπορούσε πια να μας κρατήσει άλλο στη φυλακή, αφήνοντας τους υπόλοιπους μέσα στη φυλακή αποδείχνει τις προδέσεις της απέναντι στους φασιστικούς νόμους 495/76, 774/78, ΚΑΙ ΣΤΑ ΘΥΜΑΤΑ ΤΟΥΣ.

Όσοι μας συμπαραστάθηκαν στην διάρκεια των πολύχρονων αγώνων μας για την κατάκτηση της ελευθερίας να μην εφησυχάσουν αλλά να συμβάλλουν στην ολοκλήρωση του αγώνα μας, για την αποφυλάκιση και των άλλων πολιτικών κρατουμένων.

Πρέπει επιτέλους να σχιστεί ο πέπλος που κρύβει πίσω του τις πολύχρονες φυλακίσεις και τα μαρτύρια μας, για να αποκλειστεί η επανάληψη παρόμοιου εγκλήματος ενάντια σ' όλους αυτούς που αγωνίζονται για την κατάργηση της καταπίεσης και της εκμετάλλευσης. Όποιος αγνοεί τὴν ιστορία υποχρεώνεται να την ΞΑΝΑΡΧΙΣΕΙ.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΚΑΝΔΑΛΗΣ - ΦΙΛ. ΚΥΡΙΤΣΗΣ
Αθήνα 6 Γενάρη 1982

Οι καταλήψεις

Οι καταλήψεις ήταν η καλύτερη προσπάθεια από όσες είχαν γίνει από τις ομάδες του χώρου των αντιεξουσιαστών στην Ελλάδα, που εκείνη την έποχη είχαν έρθει πολλές φορές σε συγκρούσεις μεταξύ τους λόγω διαφορετικών απόψεων πάνω στο θέμα που αφορούσε τον τρόπο λειτουργίας που θα ακολουθούσαν.

Είκοσι ημέρες μετά την αλλαγή έγινε η πρώτη κατάληψη της οδού Βαλτεσίου στα Εξάρχεια. Μετά από αυτή, θα ακολουθήσει μια ακόμη στα Πατήσια και μια στο Ηράκλειο:

Πληροφορήθηκα την κατάληψη στην πρώτη της ημέρα.

Όλος ο κόσμος του χώρου υποδέχθηκε την κατάληψη με μεγάλο ενθουσιασμό. Το όνειρο για έναν χώρο που να μπορεί να συγκεντρώνεται ο κόσμος που δεν θέλει να έχει σχέση με την υπόλοιπη κοινωνία έγινε πραγματικότητα, αυτός ήταν ο λόγος που η κατάληψη ενθουσίασε όλο τον κόσμο του χώρου γενικά. Από την πρώτη στιγμή που έμαθα το νέο, έτρεξα να πάω να δω τι συνέβαινε εκεί.

Είναι ένα διόροφο κτίριο, κλειστό τώρα, ανέβηκα τη σκάλα που με οδήγησε στον πρώτο όροφο και βρέθηκα σε μια τεράστια αίθουσα όπου μέσα σ' αυτή συγκεντρωμένος κόσμος κατά παρέες συζητούσε ήρεμα για τα προβλήματα της κατάληψης.

Καθώς άκουγα τις ομιλίες των ατόμων εψαχούλευα τον χώρο με το βλέμμα μου, άγγιξα όλες τις γωνιές. Έλεγχα τις πόρτες τα παράθυρα, το πάτωμα, την οροφή και τα τοιχώματα ήθελα να τοποθετήμω ψυχικά και σωματικά μέσα σ' αυτό το σπίτι, ήθελα να το κατακτήσω, να το αισθανθώ δικό μου, γιατί ένας τέτοιος χώρος ήταν απαραίτητος για όλον τον κόσμο του χώρου αυτού για στιγμές που ήθελε να κάνει συζητήσεις, ή ακόμα και διάφορες λειτουργικές εργασίες. Πολλά παιδιά έπαιζαν μουσική και άλλοι ζωγράφιζαν.

Εξερεύνησα τα πάντα εγνώρισα κάθε λεπτομέρεια του σπιτιού. Αυτό με βοήθησε να παρατηρήσω τα πλεονεκτήματα που προσφέρει ένας τέτοιος χώρος.

Αν δεν μπορείς ν' αλλάξεις τον κόσμο, άλλαξε τον εαυτό σου.

Ήταν μια απόδειξη για όλες τις προηγούμενες σκέψεις που είχα κάνει πριν, για τον κόσμο. Και με οδήγησε στο συμπέρασμα: Φτιάξε τον εαυτό σου.

Τώρα ας δούμε πώς αντέδρασε ο κόσμος απέναντι στις καταλήψεις γιατί η κοινή γνώμη θεωρείται σημαντική και επιδρά σημαντικά στην κοινωνία των μαζών κάθε χώρας. Ο λαός συνηθισμένος στην υπάρχουσα κοινωνική κατάσταση που επικρατεί στην χώρα μας, δέχτηκε την κατάληψη με φόβο και φυσικά και με μίσος. Τυφλωμένος από τα μαύρα σύννεφα του κοινωνικού κατεστημένου, ήταν αδύνατο να δει με μάτια ξεκάθαρο παρόμοιος εξελίξεις. Από συνεντεύξεις που πήραν οι δημοσιογράφοι από γειτόνους της κατάληψης μαθαίνουμε τις αντιδράσεις του κόσμου. Αρχίζω από τα «ΝΕΑ» που κράτησαν κάπως ανθρώπινη στάση απέναντι στην κατάληψη.

«ΤΑ ΝΕΑ» Τρίτη 10 Νοέμβρη 1981
Κατάληψη... Γιατί;

«Πώς εξηγείται το φαινόμενο της κατάληψης του κτιρίου στα Εξάρχεια. Δεν πρωτοτυπούν οι νέοι που κατέλαβαν το κτίριο εδώ και 4 ημέρες στην οδό Βαλτεσίου στα Εξάρχεια. Πριν 10 χρόνια στο Λονδίνο ομάδες νέων κυρίως ξεκίνησαν τις απανωτές καταλήψεις κτιρίων, όπως στην Γερμανία, Ολλανδία και στην Δανία (εκεί υπάρχουν χιλιάδες αστεγοί!). Το ίδιο έγινε και στην Αδήνα την Παρασκευή... Άλλα ποιοί είναι αυτοί οι «αντεξουσιαστές»;

Επι τόπου!

«Στα κτίρια της κατάληψης σημαίες, συνδήματα, γελοιογραφίες, ό,τι μπορεί να δημιουργήσει η φαντασία του αυτοσχέδιου αστεγού περιδωριακού ζωγράφου στην προσπάθεια του να ερμηνεύει στους τοίχους την ενέργεια του αυτή. «Να ξεφύγουμε από τη μιζέρια του περιδώριου» δα πονν, αυτό δέλονν. Τα συνδήματα υποδηλώνουν και το μωσαϊκό των αντιλήψεων που υπάρχει σ' όλους αυτούς που ελπίζουν να συμβιώσουν στα παρατημένα κτίρια των Εξαρχείων. Διαβάστε:

«Κάτω το κράτος και κάθε μορφή εξουσίας»

«Μια ώρα εργασίας είναι μια ώρα χαμένη απ' τη ζωή μας».

«Ομοφυλοφιλία»

«Φαντασία στη ζωή»

«Λίγο γέλιο, αξίζει όσο χιλιάδες λέξεις».

Την ώρα που φτάσαμε συμμόρφωναν - σύμφωνα με τα δικά τους πάντα γούστα - τα «σπίτια τους».

Άλλοι ζωγράφιζαν, άλλοι καθάριζαν τους εσωτερικούς χώρους, άλλοι σφουγγάριζαν τα πατώματα. Δεν αρνήθηκαν να μας μιλήσουν. Με τη διαφορά ότι αυτά που δα ακούστε εκφράζουν προσωπικές και μόνο απόψεις, κι' όχι της συνέλευσης της κατάληψης...» «Καταλάβαμε τα κτίρια αυτά δα πονν, για να λύσουμε το στεγαστικό πρόβλημα αλλά και να μπορούμε να ξήσουμε όπως εμείς δέλουμε, να μην είμαστε αναγκασμένοι να χαραμίζουμε έστω και μια ώρα δουλεύοντας για τα αφεντικά. Δεν δέλουχε να φτιάξουμε ένα γκέτο, αλλά ένα στέκι ώστε να ξεφύγουμε από την μιζέρια του περιδώριου. Να μην είμαστε αναγκασμένοι να

τρέχουμε στα μπαράκια, στις καφετέριες, τα καφενεία. Να αναπτύξουμε ειλικρινείς ανδρώπινες σχέσεις ανάμεσά μας. Ο πρωταγωνιστής στο φιλμ «Τεμφόκ» σπάει τους τοίχους στο εσωτερικό του σπιτιού του. Αυτό για μας σημαίνει πολλά. Θέλουμε να σπάσουμε τους τοίχους, γι' αυτό και τους ζωγραφίζουμε».

- Και αρκεί μια κατάληψη κτιρίου;

«Δεν είναι κατάληψη αυτή καθ' αυτή αλλά η διάδεση μας να το κάνουμε. Οικονομικά προβλήματα δεν δα αντιμετωπίσουμε. Θα φτιάχνουμε μπιχλιμπίδια και τέτοιες μηροκατασκευές και δα τα πουλάμε. Αν χρειαστεί μπορεί να δουλεύουμε καμιά φορά σε οικοδομές έτσι κάνουν στην Ολλανδία και τα καταφέρνουν μια χαρά.»

Αυθόρυμητα

«Αυτό σημαίνει ότι επηρεαστήκατε από τα αντίστοιχα κινήματα που αναπτύχθηκαν στην Γερμανία την Ολλανδία και άλλες χώρες.

Εκεί οι καταλήψεις ξεκίνησαν με πρόγραμμα. Εμείς λειτουργούμε αυθόρυμητα, συντονίσαμε τον καδημεοινό μας δάνατο, την μιζέρια μας, την ανία μας. Μας ανάγκασαν οι ίδιες οι συνδήκες να κάνουμε κατάληψη, δεν έχουμε πού να πάμε, βρήκαμε τα άχρηστα αυτά κτίρια που δεν τα χρησιμοποιούν χρόνια τώρα και αποφασίσαμε να στεγαστούμε εδώ.

- Αυτό σημαίνει ότι δα κάνετε κι άλλες καταλήψεις;

- Δεν έχουμε προγραμματίσει τίποτα. Δεν έχουμε στόχο να εξέλδουμε σε κίνημα. Αν δα γίνουν κι άλλες καταλήψεις είναι γιατί κι άλλοι δα αισθάνονται την ίδια απόγνωση με μας. Κι εδώ όμως είμαστε ανοικτοί. Όποιος έχει διάδεση να συμμετέχει, να δουλέψει, να βοηθήσει γι' αυτό που κάνουμε μπορεί νάρδει.

- Είναι τυχαίο όμως το γεγονός ότι οι καταλήψεις έγιναν λίγες εβδομάδες μετά την αλλαγή της κυβέρνησης;

Οι ίδιοι δα πονν ότι την ενέργεια αυτή την προγραμμάτιζαν για μήνες, πριν αλλά δεν είχαν καταφέρει να συντονιστούν.

Τα κτίρια τα είχαμε εντοπίσει πολύ καιρό τώρα. Καθώς μιλάγαμε μαζί τους είχαμε την αίσθηση ότι βρισκόμαστε στο γνώριμο χώρο της πλατείας Εξαρχείων.

Οι ίδιοι φοιτήτες, οι ίδιοι άνεργοι νέοι. Υπήρχε ο νεαρός - πρώην οικοδόμος - «που δεν είχε πού να μείνει», ο αναρχικός που πιστεύει: «διαμαρτύρομαι μ' αυτό τον τρόπο, ενάντια στο κατεστημένο και τον παραδοσιακό τρόπο ζωής», ο ομοφυλόφιλος που ήθελε να θρεπεί ένα στέκι στο οποίο να συμπεριφέρεται αυδόμητα χωρίς να δέχεται την κοινωνική κατακραυγή. Φυσιογνωμίες καθημερινές. Εύκολα δα μπορούσες να τις μπερδέψεις με τους φοιτήτες που συνωστίζονται κάθε μέρα στα «πηγαδάκια» του Πολυτεχνείου. «Ναι τα Εξάρχεια είναι ο τόπος μας, δα παραδεχδούν οι ίδιοι μόνο που αντί να γυρνάμε στην πλατεία αποφασίσαμε να στεγαστούμε».

«Τους μόνους που δε δεχόμαστε είναι οι έμποροι ναρκωτικών και οι ναρκομανείς. Πολλές φορές την έχουμε πάρει και μας μπαγλαρώνουν εξ αιτίας τους». «Λένε ότι είμαστε αστόπαιδα που δεν έχουμε τι να κάνουμε. Και λοιπόν; Και αστόπαιδα είναι μαζί μας· τί πειράζει; Δεν νιώθουν τον κίνδυνο αλλοτρίωσης κι' αυτοί;...»

Αντιδράσεις

Στο απέναντι πεζοδρόμιο πολλοί γείτονες και περαστικοί σχολιάζουν τις εξελίξεις. Άλλοι αδιάφοροι, άλλοι επιφυλακτικοί, αρκετά νέοι συμφωνούν και τους υπερασπίζονται, ενώ - πολλοί γείτονες κυρίως - μόλις και μετά βίας κρατούσαν τον διμό τους.

Μία ηλικιωμένη κυρία που μένει στην απέναντι πολυκατοικία δα πει: «Είμαι απογοητευμένη. Δυο ημέρες τώρα έχουμε ξενυχτήσει όλοι μας. Δεν είναι κατάσταση αυτή. Γλεντοκοπάνε όλη την ουάζα και δεν μας αφήνουν να ησυχάσουμε. Θέλουμε να επέμβει η πολιτεία».

Ένας αυδεντικός διάλογος - χδες το πρωί - ενός γείτονα με ενός καταληφή:

- Να φύγετε να πάτε απίτι σας. Γεμίσατε τη γειτονιά συνδήματα.

- Γιατί να φύγουμε σας πειράζουμε;

- Ναι.

- Ακουν να δεις φίλε - λένε σε μας - δεν πειράζουμε τους ίδιους απλά είμαστε άρνηση αυτών που πιστεύουν και τους σκοάρει. Να το γράψεις αυτό.

Ένας άλλος γείτονας δα συμπληρώσει.

- Να πάνε να δουλέψουν. Δεν καταλαβαίνω, γονείς δεν έχουν;

Και κάποιος άλλος «όλοι τους και απίτια έχουν και χρήματα». Να λυπηδούνε ένα άστεγο παιδάκι μάλιστα, όχι αυτούς όμως. Μας ήρθαν με τα λάβαρα τους και τα αναρχικά τους συνδήματα, δεν είναι άστεγοι. Εγώ πιστεύω ότι προσπαθούν να δουν πώς δα αντιδράσει η κυβέρνηση. Τόσα χρόνια είναι στην πλατεία τώρα δυμήδηκαν τα κτίρια;».

Δεν ήταν λίγοι ωστόσο κι αυτοί που δικαιολογούσαν την πράξη τους. Είναι χαρακτηριστικά όσα μας είπε μια ηλικιωμένη δικηγόρος:

«- Υπάρχει πρόβλημα χωρίς άλλο. Είναι λάδος όμως να το εντοπίζουμε στην κατάληψη ενός παρατημένου κτιρίου. Περιφέρεται χρόνια τώρα στην πλατεία και σε πολλές άλλες πλατείες και δείχνει ότι η κοινωνία μας δεν μπόρεσε να πλησιάσει τους νέους, να τους εγγυηθεί κατί καλύτερο απ' το αδιέξοδο».

Άρχισε πόλεμος ανακοινώσεων...

«Πόλεμος ανακοινώσεων» άρχισε χδες μεταξύ των περιοίκων και της «ομάδας πρωτοβουλίας της πρώτης κατάληψης».

Οι περιοίκοι τονίζουν ότι καταφεύγουν στον υπουργό δημοσίας τάξεως διότι «είναι φέμα ο ισχυρισμός ότι πρόκειται για άστεγους και χαμηλόμισθους εργαζόμενους». Αυτό αποδεικνύεται από το γεγονός ότι τα άτομα που παραμένουν για ύπνο κάθε βράδυ - ή μάλλον τις πρωινές ώρες - στο κτίριο δεν υπερβαίνουν τα 10 ενώ κατά την διάρκεια της ημέρας συγκεντρώνονται στο κτίριο και στο δρόμο πάνω από 300 άτομα...»

Και ακόμη:

«Η κατάσταση είναι πολύ σοβαρή. Η υπομονή μας έχει εξαντληθεί. Πάνω από 200 οικογένειες βρισκόμαστε στα πρόδυρα της απόγνωσης και σε αναγκαστικές μετακομίσεις αν δεν ληφθούν άμεσα και αποτελεσματικά μέτρα. Πιστεύουμε ότι η κυβέρνηση της αλλαγής έχει το δάρρος και την δύναμη να αντιμετωπίσει και τέτοια φαινόμενα που έχουν τη φύση τους στις παρηκμασμένες κοινωνίες της δύσεως και όχι στην υπερήφανη ιστορία του λαού μας».

Από την πλευρά τους αυτοί που κατέλαβαν το κτίριο τονίζουν σε χδεσινή τους ανακοίνωση.

«Τὸ πρόβλημα τῆς στέγης υπάρχει καὶ δεν περιορίζεται μόνο στους νέους. Εἶναι ἔνα γενικότερο κοινωνικό πρόβλημα που το αντιμετωπίζουν καθημερινά φτωχές οικογένειες, που αναγκάζονται να ζουν κάτω από ἀδλιες συνδήκες στέγασης, όπως και οι σεισμοπαδείς που υποχρεώνονται να μένουν ακόμα σε σκηνές και σε παραγκές, μέσα στο κρύο και τις βροχές. Όλα αυτά τη στιγμή που υπάρχουν χιλιάδες σπίτια σε καλή κατάσταση ακατόίκητα εδώ και χρόνια. Εἶναι ἀδικό τα σπίτια αυτά που χτίστηκαν από μας για μας, να μένουν αχρησιμοποίητα τη στιγμή που τα χρειαζόμαστε. Κι αυτό συμβαίνει επειδή ζούμε σε μια απάνδρωπη και εμπορευματική κοινωνία που μας εμποδίζει να χαρούμε ό,τι εμείς οι ίδιοι φτιάχνουμε.»

Η στάση του υπουργείου.

«Ο γενικός γραμματέας του υπουργείου δημόσιας τάξης Αναγνωστόπουλος δήλωσε χδες στα ΝΕΑ. «Δεν έχουμε μελετήσει τα μέτρα που δα πάρουμε. Πριν λίγες μέρες έδωσαν την εντύπωση ότι δα φύγουν. Όμως ξαναγύρισαν. Προς το παρόν μελετάμε την κατάσταση που δημιουργείται στο εγκαταλειμένο κτίριο».

Κτίριο του Δημοσίου.

«Έως χτες υπήρχε η εντύπωση ότι το κτίριο είναι ιδιοκτησία της Εθνικής Τράπεζας. Ωστόσο χδες βράδυ από το διοικητή της τράπεζας Μαγκάκη έγινε γνωστό ότι «από έρευνα που διενεργήθηκε προκύπτει ότι το κτίριο της οδού Βαλτετού 42 δεν ανήκει στην περιουσία της Εθνικής Τράπεζας.»

Σύμφωνα με τις πληροφορίες των «ΝΕΩΝ»: το κτίριο ανήκει στο δημόσιο αλλά όχι στην Εθνική Τράπεζα.

Η «Αυγή» ήταν αυτή που είδε τα πρόγραμμα με την κοινωνική τόνους εξέλιξη γι' αυτό ήταν και η πιο αντικειμενική στις απόψεις της, από όλες τις άλλες εφημερίδες.

«Αυγή» Τρίτη 10 Νοεμβρίου 1981

Όταν η Αθήνα πλαταίνει μέσα σε ένα τετράγωνο

«Στην οδό Βαλτετού ανάμεσα στα δύο κατειλημένα νεοκλασικά κτίρια, ο κόσμος μαζεύεται να δει και να μάδει.

Οι πόρτες ανοικτές και τρέχουν νερά που καθαρίζουν τα δωμάτια, μερικοί δουλεύουν πύρετωδώς. Από έξω δύο σημαίες κόκκινες, με το σήμα της αναρχίας, μια μαύρη κι ένα καλάδι, για να βάζουν τρόφιμα οι φιλικά διακείμενοι από τους διερχόμενους. Έξω από κάθε πόρτα και κάθε παράδυρο, δύο τρεις που το βάφανε μαύρο, κόκκινο, χρυσαφί, πορτοκαλί, τα χρώματα της ψυχεδέλειας. Πάνω στην πρώτη στρώση μποριάς μπαίνουν με μεράκι διακοσμητικά σχέδια. Μια καινούργια ευφάνταστη ανάδειξη της παλιάς αρχιτεκτονικής. Δημιουργικός πυρετός και στα μέσα δωμάτια. Κάθε δωμάτιο που καθαρίζεται, βάφεται από τούχο σε τοίχο κι' από πάνω ζωγραφίζεται. Σ' ένα πανώ η αγγελία με: «Ζητούνται καρφιά, μπογιές, σκαλωσιές και άτομα με κέφι».

- Είμασταν είκοσι άτομα στην αρχή, που βρήκαμε το κτίριο, μενάμε εδώ και δουλεύουμε απ' την πρώτη μέρα; μας λέει, μια νεαρή κοπέλα, που ζωγραφίζει λουλούδια σε κίτρινο φόντο. Από τότε δα περάσουν από δω άλλοι διακόσιοι. Μείναμε κάμποσοι και τη νύχτα.

- Πως σκέφτεστε να διαμορφώσετε το σπίτι;

- Δε δέλουμε να κάνουμε προγράμματα. Είναι κάτι όμορφο αυτό που γίνεται. Συμβάλλουμε όλοι. Βέβαια υπάρχουν άνδρωποι χωρίς συνείδηση που ήρθαν εδώ. Εμείς δα προσέξουμε. Να μην μπουν μέσα οι εμπορευματικές σχέσεις, να μην μπουν έμποροι ναρκωτικών, να μη δοθεί αφορμή να προκαλέσουμε κανένα. Θέλουμε μόνο να ξήσουμε διαφορετικά.

Η ζωή μας στενεύει. Δεν υπάρχει χώρος για τίποτα. Εδώ πέρα εκφράζουμε την δημιουργικότητα μας. Θα ζωγραφίσουμε παντού. Για μας αυτός ο χώρος είναι αναζωογόνηση. Τ' αγαπάμε τα παλιά σπίτια.

«Μια πόλη γεμάτη λουλούδια με τον ήλιο καταμεσής στο δρόμο» γράφει ένας νεαρός με τεράστια γράμματα. Θα φυτέψουμε ντομάτες στον κήπο, μας λέει. Ο καδένας μπορεί να έρχεται εδώ. Ο καδένας προσπαθεί να κάνει κάτι, ό,τι νιώδει, κι' αυτά που γίνονται, η δυνατότητα να γίνονται, είναι πηγές και ερεδίσματα που βοηδάνε στην δημιουργία άλλωτικων σχέσεων. Εδώ μέσα γνωριστήκαμε μεταξύ μας, μιλήσαμε όπως ποτέ. Υπήρξαν και συγκρούσεις, και δια-

φωνίες, είναι φυσικό. Πάντως δα μείνουμε. Και δεν πιστεύουμε πως δα επιτεδεί η αστυνομία. Δε δα δελήσει η κυβέρνηση ν' αντιπαρατεδεί με μια μερίδα νεολαίας, που είναι μεγαλύτερη από δ.τι φαίνεται. Είπε αλλαγή, είπε εδώ και τώρα. Το πρωΐ που διάβασα στις εφημερίδες «λαϊκή συμμετοχή» νόμιζα πως εννοούσε εμάς. Σ' ένα τοίχο με γράμματα χρυσά: «Αργά μα σταδερά δα σαπίσουμε σ' αυτή την ηλίδια πόλη. Θα διατρέχει η λύπη στα μακριά μαλλιά μας, ενώ σ' ακροδάχτυλα μας δ' αχνίζουν οι ξεφτισμένες αισθήσεις μας».

Πίκρα με λυρισμό οι «αναρχικοί» των Εξαρχείων που προχώρησαν στην πραγματοποίηση ενός ονείρου αλλά όπως λένε οι ίδιοι δεν έχουν ίσως καδόλου διαβάσει Μπακούνιν και Κροπότκιν, δεν ζητάνε παρά μια μίνιμουμ ποιότητα ζωής δεν συζητάνε δεωρητικά για τη βία, αντίδετα δε τη σκέψη τους καδόλου, και σχεδιάζουν την καλλιέργεια του κήπου μαζί με πολιτιστικές εκδηλώσεις. Για κάποια παιδιά που ζούσαν στο αδιέξοδο της καθημερινής ζωής η Άδηνα πλάτυνε σ' ένα μικρό τετράγωνο.

Το νομικό αδιέξοδο πώς δα λυθεί δεν ξέρουμε. Και τα αδιέξοδα των παιδιών, των εφήβων, των νέων της Αδήνας, που φανερώνεται και από μια τέτοια πράξη πώς δ' αντιμετωπισδούν;

A.Δ.

Η εφημερίδα που άδειασε όλο το βρωμερό μελάνι από τα μελανοδοχεία της ήταν η «Βραδυνή». αυτή όχι μόνο για ό.τι έγραψε δεν έδειξε ούτε ίχνος ανθρωπιάς (που να τη βρει;) αλλά ταλαιπώρησε το θέμα πάρα πολύ με άσχετα με την ουσία και την πραγματικότητα ύθεματα. Το πρώτο της άρθρο αρχίζει στις 10 Νοεμβρίου με τον τίτλο:

Ελάτε να την βρούμε.

«Όποιος δέλει να περάσει μερικές ώρες σαν άνδραπος; μπορεί να έλθει στο κτίριο που έχουμε καταλάβει. Δήλωση των αναρχικών της οδού Βαλτετσίου».

Τρίτη 10 Νοέμβρη 1981

Άλλο άρθρο της στις 12 Νοέμβρη με τίτλο:

7η μέρα ασιδοσίας των αναρχικών.

Και γράφει:

Συνέχεια καταλήψεων κανένα μέτρο ακόμη.

«Η μάστιγα των καταλημένων κτιρίων επεκτείνεται τώρα

και ασύδοτοι οι αναρχικοί προχωρούν και σε άλλες εφόδους εναντίον ξένων σπιτιών υπό την πρωτοφανή (και ανεξήγητη) ανοχή του υπουργού δημόσιας τάξης. Ομάδες αναρχικών κατέλαβαν χδες μια βίλα στο Ηράκλειο - το τέταρτο κτίριο που καταλαμβάνεται μέσα σε ελάχιστες ημέρες.

Ένας ολόκληρος κόσμος ταλαιπωρείται, κινδυνεύει και εμπλαίζεται από τους ανεκδιήγητους αυτούς κουρσελήδες.»

Στην σελίδα 7 συνέχιζε με τίτλο Ενώ ο υπουργός εφημεράζει... Μελετώντας το θέμα.

Και βίλα «απέκτησαν» οι αναρχικοί

Μετά τα Εξαρχεία ανησυχούν τώρα και οι περίοικοι στο Νέο Ηράκλειο.

Και στις 21 Νοέμβρη ξαναγράφει τα παρακάτω: Παίρνω μερικά αποσπάσματα για να δείξω την αισχρότητα της εφημερίδας, όλα αυτά τα γραφόμενα είναι τίτλοι με μεγάλα γράμματα.

Στέλα κρατάνε κασμάδες.

Συνέντευξη μ' έναν αναρχικό, βρώμικο, επιθετικό, αυθάδη, «φύγανε τα MAT ήρδαν τα KNAT».

«Θάνατος στ' αφεντικά».

«Το διαμέρισμα σου είναι φυλακή, κατάλαβε και το διπλανό σου νάχεις και αυλή»

«Εμπρός για νέες καταλήψεις»

Ήταν μερικά από τα συνθήματα τους γράφει στο τέλος. Και στις 15 Δεκεμβρη, ευτυχώς το τελευταίο γράφει.

Με την απαράδεκτη ανοχή των αρμοδίων αρχών.

Καταλήψεις μήνας πρώτος.

- Κάνουν έρωτα μπροστά στα μάτια των παιδιών μας.

- Απειλούν με αλυσίδες και ρόπαλα.

- Πολυτελείς Μερσεντές τους φέρνουν ναρκωτικά και τρόφιμα.

- Ολονύχτια όργια. Το πρωί μένει μόνο η ομάδα περιφούρησης.

Ανάστατες χιλιάδες οικογένειες.

Έτσι τελειώνει η «Βραδυνή» τις έρευνες της γύρω από το θέμα των καταλήψεων.

Οι καταλήψεις τελικά θα κρατήσουν τρεις μήνες μέχρι τις 11 Ιανουαρίου 1982. Εκείνη την ημέρα η πλατεία Εξαρχείων

παρουσιάζει μια ηλεκτρισμένη κατάσταση, από άτομα που διαρκώς ήταν σε κίνηση. Αστυνομικές δυνάμεις έκαναν εισβολή στην κατάληψη και συνέλαβαν άτομα. Έτσι οι καταλήψεις έπαψαν να υπάρχουν πλέον.

Ο κόσμος που ενδιαφερόταν για τις καταλήψεις προετοιμάζει την αντίθεση του ενάντια στην καταστολή που εξαπέλευτο το κράτος ενάντια στις καταλήψεις. Από κόσμο που ήταν μαζεμένος στην πλατεία Εξαρχείων δεν μπόρεσαν πάρω συγκεκριμένες πληροφορίες για το τρόπο που μπήκαν οι μπάτσοι στην κατάληψη και ποιά ήταν τα αποτελέσματα της εισβολής. Όλος ο κόσμος προσπαθούσε να δώσει σ' όσους ενδιαφερόντουσαν να καταλάβουν ότι πρέπει να σταθούν ενάντια στην καταστολή, και προγραμματίστηκε μια συγκέντρωση διαμαρτυρίας ένάντια στην καταστολή των καταλήψεων για την άλλη μέρα το απόγευμα με συγκέντρωση στα Προπύλαια του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Την επομένη ενημερώνομαι από τις εφημερίδες για την καταστολή των καταλήψεων. Όλες σχεδόν οι εφημερίδες έγραφαν τα ίδια. Σας δίνω τα γεγονότα από το «Βήμα» της 12 Ιανουαρίου 1982.

«Στα Εξάρχεια στις 3 παρά 5', το μεσημέρι 30 περίπου άνδρες των Μ.Ε.Α. έκαναν έφοδο καταστολής στο σπίτι της οδού Βαλτεσίου, πίσω τους ακολουθούσαν ισχυρές δυνάμεις των Μ.Α.Τ. με τον αρχηγό της αστυνομίας Γεωργανάκη. Ενώ ισχυρές αστυνομικές δυνάμεις του 5ου αστυνομικού τμήματος, απέκλεισε τους γύρω δρόμους. Την ώρα της εφόδου στο σπίτι βρισκόντουσαν 6 αγόρια και κι' ένα κορίτσι. Τα ονόματα των συλληφθέντων είναι: Αντ. Καντηράκης, Θεοδ. Πεσμίσης, Νίκος Μαλλής, Δημ. Μεράκος, Δήμος Λαβράνος, Λαζ. Ζώτος, Γιαν. Παρναβάς και Φωτ. Αλεξίου».

Την ίδια μέρα που μπήκαν οι αστυνομικές μονάδες στο σπίτι της Βαλτεσίου, επενέβησαν και στις καταλήψεις του Ηρακλείου και συνέλαβαν 7 άτομα. Το απόγευμα στα Προπύλαια του Πανεπιστημίου Αθηνών όπου είχε προγραμματιστεί συγκέντρωση διαμαρτυρίας ένάντια στην καταστολή των καταλήψεων, άρχισε να συγκεντρώνεται κόσμος από πολύ νωρίς. Τα θέματα που συζητούσαν μεταξύ τους οι συγκεντρωμένοι εκτός της καταστολής και της τρομοκρατίας ετέθησε τώρα

θέμα και για τους συλληφθέντες, ενώ έντονη αίσθηση έκαναν, πιο πολύ απ' αυτά που συζητιόντουσαν, οι άνδρες των Μ.Ε.Α., άγνωστες ως τότε αστυνομικές μονάδες. Ήταν η πρώτη φορά που έκαναν την παρουσία τους σε παρόμοιες περιπτώσεις. Αυτό ανησύχησε πολύ τον κόσμο γιατί μεγάλωνε την ισχυρότητα της καταστολής.

Κάθε εξουσία είναι αδύνατο να κρατηθεί, χωρίς τα μέσα της διαφύλαξης της. Από την υπερενίσχυση της αστυνομίας με τις νέες δυνάμεις που κατασκευάζει βγαίνουν τα συμπεράσματα ότι: οι χούντες οργανώνουν την στρατοκρατία και οι δημοκράτες την μπατσοκρατία. Σ' αυτό το σημείο πρέπει να μπει μια παρένθεση για να συλλάβουμε καλύτερα το νόημα μεταξύ της αστυνομίας και του στρατού, γιατί όσο και να θας φανεί παράξενο αυτά τα δύο είναι τόσο ίδια μεταξύ τους όσο και τα αποτελέσματά τους.

Αν μια κυβέρνηση δημοκρατική κατεβάσει στρατό για να καταστείλει κάποια ενέργεια σε οποιονδήποτε χώρο θα δημιουργήσει φοβερές αντιδράσεις στον λαό. Ενώ ο αστυνόμος δικαιολογείται από τον λαό για τις ενέργειες καταστολής, αφού γνωρίζει ότι τον φυλάει και τον θεωρεί απαραίτητο για την διαφύλαξη των πολιτών και των περιουσιών του. Έτσι ο μπάτσος κτυπά με την άνεσή του αφού αυτό είναι το επάγγελμά του και δεν θα έχει το κράτος καμία αντίδραση από τον λαό, αφού προσφέρει προστασία και ασφάλεια στους πολίτες του και έτσι κάνει τις δουλειές του όπως θέλει.

Ο χώρος των Προπυλαίων είναι γεμάτος κόσμο καθώς έχει πλησιάσει και η ώρα για την πορεία. Από τις συζητήσεις που έγιναν εκεί, βγήκε το συμπέρασμα να γίνει ειρηνική πορεία με βασικά αιτήματα να ελευθερωθούν οι συλληφθέντες και για την εναντίωση της καταστολής.

Υπήρχαν κι άλλες απόψεις από τις συζητήσεις, αλλά τελικά κατέληξαν στο συμπέρασμα να γίνει η ειρηνική πορεία, την οποία ακολούθησε όλος ο παρευρισκόμενος κόσμος με τα συνθήματα:

Κάτω το Κράτος.

Μπάτσοι γουρούνια δολοφόνοι.

Του κράτους οι δίκες δα γίνουν του κράτους καταδίκες.
Θάνατος στ' αφεντικά.

Λευτεριά στους συλληφθέντες.

Όταν η πορεία έφτασε στην οδό Εμμ. Μπενάκη σταμάτησε και έγινε κάποια συζήτηση. Υπήρχαν δύο αντίθετες γνώμες, η μία έλεγε να γίνει καθιστική πορεία και η άλλη να συνεχιστεί η πορεία έως τη Βουλή, με αίτημα την απελευθέρωση των συλληφθέντων. Μέχρις ότου όμως να βγει η απόφαση για το τι θα γινόταν στη συνέχεια, καταφτάνουν τρέχοντας δύο διμοιρίες Μ.Α.Τ. και κάνουν σφοδρή επίθεση, κτυπώντας προς όλες τις κατευθύνσεις, τους διαδηλωτές, που έτρεχαν να σώσουν τώρα τα κεφάλια τους από τα ρόπαλα των ματαζήδων προς διάφορες κατευθύνσεις. Την συνέχεια των γεγονότων θα την δούμε από τις εφημερίδες. Αρχίζω με το «Βήμα», Τετάρτη 13 Ιανουαρίου.

«Βήμα» Τετάρτη 13 Ιανουαρίου

«Αναρχικοί συγκεντρώθηκαν στα Προπύλαια στις 5.30 το απόγευμα για πορεία στην Βουλή, συμπαράσταση φυλακισμένων αναρχικών. Όμως αντί να γίνει στην Βουλή, η πορεία κινήθηκε προς την Ομόνοια.

Στην γωνία των οδών Πανεπιστημίου και Εμμ. Μπενάκη έκαναν καθιστική διαμαρτυρία και κόπηκε η κυκλοφορία. Σ' αυτό το σημείο μετά από λίγο ισχυρές ομάδες των Μ.Α.Τ. και Μ.Ε.Α. έκαναν επίδεση με αποτέλεσμα να σκορπίσει πολύς κόσμος στους γύρω δρόμους».

Εφημερίδες, έγραψαν ότι στην πλατεία Κάννιγγος επιτέθηκαν εναντίον πολιτών, σε ένα δημοσιογράφο και δύο στρατονόμους, ενώ στην Εμμ. Μπενάκη, στο τμήμα μεταξύ Ακαδημίας και Σόλωνος μια ομάδα διαδηλωτών κατάστρεψε έναν ασύρματο αυτοκινήτου της αστυνομίας.

Μια διμοιρία των Μ.Α.Τ. που ήταν επιφυλακή στην Βαλτεσίου κοντά στην κατάληψη έσπευσε να βοηθήσει τους αστυνομικούς του αυτοκινήτου, που κτυπούσαν διαδηλωτές με σιδερόβεργες μόλις είδαν τους αστυνομικούς των Μ.Α.Τ. διαλύθηκαν.

Μετά τα επεισόδια αυτά οι διαδηλωτές συγκεντρώθηκαν στα Προπύλαια. Από τις συγκρούσεις τραυματίστηκαν πολλά άτομα, μερικά μεταφέρθηκαν και στο Νοσοκομείο. Από τις ενέργειες των αστυνομικών συνελήφθησαν 3 άτομα μεταξύ τους και ο Ιων. Μπουκετσίδης, που κρατείται στην ασφάλεια.

Μετά από λίγες μέρες έγινε δίκη των συλληφθέντων της κατάληψης, στο τριμελές Πλημελλειοδικείο της Αθήνας. Η δίκη

άρχισε το πρωί και τέλειωσε αργά την νύχτα, ήταν αρκετά έντονη με μεγάλες αντιδράσεις. Σε πολλά σημεία οι συνήγοροι στα λόγια τους φανέρωσαν τις ψεύτικες υποσχέσεις που έδινε το Π.Α.Σ.Ο.Κ., πριν πάρει την διαχείριση της εξουσίας.

Στην γύρω περιοχή των δικαστηρίων υπήρχε μισοευδιάκριτη εικόνα τρόμου, από τις αστυνομικές δυνάμεις που περιφρουρούσαν τα δικαστήρια, ενώ στο πλήσιασμα των ατόμων που φανέρωναν, ότι είχαν σχέση με ότι γινόταν φερόντουσαν εχθρικά για να προκαλέσουν τρόμο. Η αίθουσα όπου γινόταν η δίκη ήταν ασφυκτικά γεμάτη από κόσμο και φυσικά με πολλούς αστυνόμους. Καθόλη την διάρκεια της δίκης υπήρχε έντονη αντίδραση από τους μάρτυρες υπεράσπισης, που κύριος σκοπός τους ήταν να μην δικαστούν μόνον οι συλληφθέντες αλλά όλοι οι καταληψίες, διότι όλοι ήταν υπεύθυνοι για τις καταλήψεις. Έδωσαν καταγγελία πάνω από 100 άτομα στο δικαστήριο πως ότι, «η κυβέρνηση οδήγησε μερικούς μόνο στα δικαστήρια για να κτυπήσει το κίνημα των καταληψεων και να το καταστείλει». Εν τω μεταξύ κατά την διάρκεια της κατάθεσης των μαρτύρων υπεράσπισης άτομα διαμαρτυρήθηκαν ότι η αστυνομία χειρισμοποίησε έντονη τρομοκρατία και δεν έχουν το δάρρος να μιλήσουν άφοβα. Πολύς κόσμος που υπεράσπιζε τους καταληψίες και πήγε να καταθέσει ως μάρτυρες, φίλοι και συγγενείς των ξυλοκοπήθηκαν άγρια. Ο πρόεδρος Σ.Π. Μπαρμπαστάθης συμφώνησε μαζί με τον εισαγγελέα Ηλία Γκούμα και έβγαλαν το συμπέρασμα που το ανακοίνωσαν κιόλας. «Να τους κάνετε μήνυση αρμοδίως».

Μάρτυρας υπεράσπισης κατάθεσε και ο παπα-Τσάκαλος, ο παπάς που αντέδρασε στο κατεστημένο των παπάδων και μια νύχτα βγήκε σε μια ταράτσα να κράξει όλη την ξευτίλα του Κολωνακιώτικου κόσμου, άνδρας που το παρουσιαστικό του και ο τρόπος που συμπεριφερόταν έδινε πολλές υποσχέσεις, όταν τον γνώρισα κάποια μέρα στα γρασίδια των Προπυλαίων, λίγες μέρες μετά από έκείνη την ημέρα που τον είδα στις εφημερίδες, δήλωσε στην δίκη για την κατάληψη.

«Πέρασά και εγώ από το σπίτι της κατάληψης, είπε ο παπάς, οπότε δεωρούμε κι εγώ καταληψίας, αν δηλαδή κατά την ώρα της εισβολής ήμουν μέσα στο σπίτι, δα ήμουν τώρα κι εγώ κατηγορούμενος.

Είπε ακόμα ότι οι καταληψίες είναι όλοι τους νέοι,

πράγμα το οποίο φανερώνει ότι αυτοί οι άνθρωποι ψάχνουν από μόνοι τους τρόπο να βρουν τον δικό τους δρόμο μέσα στην ζωή, να εκφραστούν όπως αυτοί νιώδουν καλύτερα και να μην μείνουν εκεί. Η έκφραση τους να είναι δημιουργία ενός άλλου κόσμου, ενός κόσμου που εσείς όχι μόνο δεν μπορείτε να τους τον δώσετε αλλά προσπαθήτε να τους καταστρέψετε και ότι ακόμα δεν φαντάζετε ποιος θα είναι αριστούς. Τους κατηγορείτε ότι έκλεψαν φεύγα μετά από την Δ.Ε.Η., δεν είδα όμως ποτέ κανένα εφοπλιστή ή δεσπότη που κατακλέβουν τον κόσμο να τον καδίζεται στο σκαμνί, αλλά καταδικάζετε αυτά τα παιδιά για ένα κατοστάρικο που έκλεψαν από την Δ.Ε.Η., που κλέβει εκατομμύρια.

Τα προβλήματα στην σημερινή κοινωνική κατάσταση που αντιμετωπίζει η νεολαία είναι τεράστια, τους οδηγούν σε αδιέξοδο που προσπαθήται μ' αυτή την δίκη να μεγαλώσετε το πρόβλημα ακόμα πιο πολύ.»

Η απολογία του Πισιμίση, ειλικρινή εξομολόγηση ανθρώπου που παραδέχεται τις πράξεις του και τον σκοπό τους συνάρπασε όλη την αίθουσα χωρίς να προσπαθήσει να ξεφύγει από τα δίχτυα του «νόμου» και να συμβιβαστεί μ' αυτούς. Είχε συνέιδηση των πράξεων του, γνώριζε ότι δεν είναι παράνομος και γι' αυτό τους είπε ότι πίστευε με θάρρος, χωρίς ενδοιασμούς.

Τα λόγια του απλά, ακούγοταν καθαρά η φωνή της Ψυχής του μέσα στο δικαστήριο, σαν άτομο στέκει εκεί που τον έχει ορίσει ο εαυτός του, ούτε μια πιθανή χαμηλώτερα.

«Δεν είσαστε ευτυχισμένοι λέει στους δικαστές, περιμένετε να χαιρεστε, να λυπάστε ή να ζηλεύετε με την τύχη των συνανθρώπων σας γι' αυτό με δικάζετε, ήδελα να ζήσω όπως εγώ ήδελα με τους συνανθρώπους μου και αυτό σας ενόχλησε. Ξέρω ότι δα με καταδικάσετε, από την μια πόρτα βγαίνουν Κυρίτσης και Μοίρας και από την άλλη μπαίνουμε εμείς. Πρέπει κάποιοι πολιτικοί να υπάρχουν μέσα στις φυλακές, για να δείχνεται στα μάτια του κόσμου τον φόβο της τιμωρίας. Άλλα αν με καταδικάσετε δεν πρόκειται να κόψετε ένα κίνημα που μεγαλώνει τα τελευταία χρόνια σ' όλο τον κόσμο. Αυτό το κίνημα ονειρεύομαι να γίνει ο τάφος όσων το μισούν».

Ο εισαγγελέας Η. Γκούμας στην αγόρευσή του είπε. «Θέλω

να διαβεβαιώσω τους κατηγορούμενους, ότι για το δικαστήριο δεν υπάρχουν περιδωριακοί ή αναρχικοί. Υπάρχουν Έλληνες πολίτες. Ανήκομεν μόνον εις την έννομον τάξιν και διακονούμεν μόνο τη Δικαιοσύνη».

Και πρότεινε την ενοχή όλων των κατηγορουμένων για την κατάληψη και τον Πισιμίση για «αντίσταση κατά της αρχής». Ο δικηγόρος Κοίμπας ήταν ο μόνος που μίλησε και τόνισε την πολιτική αγριότητα που εφαρμόζει σήμερα η πολιτική του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Η υπεράσπιση κατάγγειλε ότι είναι η πρώτη φορά που οδηγούνται στην φυλακή άτομα για πολιτικούς λόγους, από τότε που ανέλαβε την εξουσία το ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Για πρώτη φορά επίσης μετά τις εκλογές, οδηγήθηκε στο δικαστήριο και καταδικάστηκε κατηγορούμενος από τον χώρο των εξωκοινοβουλευτικών για αντίσταση κατά της αρχής.

«Πολλοί σημερινοί υπουργοί έβγαλαν πύρινους λόγους στην Βουλή, όταν ήταν αντιπολίτευση εναντίον του άρδου για την αντίσταση κατά της αρχής παρ' όλ' αυτά αντιμετωπίζουμε και σήμερα την ίδια κατάσταση» είπε ο συνήγορος Σπυρ. Φυράκης. Αυτό έδειξε ότι η ποινή του Θ. Πισιμίση στον οποίο επεβλήθη συνολική ποινή 21 μήνες (14 αντίσταση κατά της αρχής και 7 για την κατάληψη).

Οι υπόλοιποι κατηγορούμενοι N. Μαλλής, Δ. Μεράκος, Λαζ. Ζώτος, Ιων. Παρονάβος καταδικάστηκαν σε 10 μήνες φυλακή για κατάληψη δημοσίου κτιρίου, οι Δ. Λαυράνος και Φ. Αλεξίου αιθωρώθηκαν.

'Όταν ακούστηκαν οι καταδικαστικές αποφάσεις των κατηγορουμένων οι συναγωνιστές που παρακολούθισαν την δίκη φώναξαν συνθήματα κατά των φυλακών και για την καταστολή των καταλήψεων.

«Οι φυλακές δεν σώζουν τ' αφεντικά»

«Αντίποινα στις καταλήψεις»

Ηταν τα συνθήματα που κυριάρχησαν μέσα στην αίθουσα που έγινε η δίκη.

Από τους καταληφίες που καταδικάστηκαν εγώ γνώριζα τον Θ. Πισιμίση που τη απολογία του μας φανέρωσε ότι είναι αγνό άνθρωπο και αγωνιστή και όχι μόνο η ανθρωπιά και η αγωνιστικότητα αυτού του ανθρώπου, που είναι πάνω από όλα αλλά και η ενέργειά του, ο Θόδωρος είναι φοβερά δραστήριος και δημιουργικός. Και τον N. Μάλλη.

Τον Μάλλη τον γνώρισα στην Πλάκα, σύχναζε σ' ένα καφενεδάκι στον Πλάτανο, ήταν λιγομίλητος και μελαγχολικός τα μάτια του παρουσίαζαν θλίψη και σιωπή όπως κι ο ίδιος, σπάνια μιλούσε.

Πολλές φορές όταν στην παρέα του έλεγαν διάφορα αστεία και διασκέδαζαν μ' αυτά, είχα προσέξει, ότι αυτός ποτέ δεν συμμετείχε σ' αυτά, μόνο που και που χαμογελούσε, ίσως να μην τον ευχαριστούσε για ότι γινόταν στην παρέα του, όμως πιθανώς να ευχαριστιώταν που οι φίλοι του ήταν χαρούμενοι.

Από τότε που τον πρωτοείδα στον Πλάτανο μιλήσαμε μαζί για την πρώτη φορά μετά από πολύ καιρό, ένα μεσημέρι που καθόμασταν σε κοντινά τραπέζια ανταλλάξαμε λίγα λόγια. Ήταν ναυτικός, ταξίδευε περίπου δυο χρόνια με τα βαπτόρια.

- Ήταν αφόρητη η σκλαβιά που έζησα εκεί μέσα, διαρκώς στον ίδιο χώρο με τις ίδιες εικόνες, πολλές φορές έκλεινα τα μάτια μου να μην βλέπω γύρω μου, τόσο τις είχα βαρεθεί, έλεγε με θλίψη.

Τα λόγια του δεν αντιπροσώπευαν καμιά κάστα ανθρώπου, ούτε είχε επηρεαστεί από καμιά ιδεολογία, βιβλία δεν είχε διαβάσει, τα λόγια του απλά, γεμάτα συμπάθεια, από τις πρώτες του λέξεις παραδόθηκα στα λόγια του.

- Κάποια μέρα, συνέχισε, το βαπτόρι έπιασε λιμάνι, μια σκέψη ξαφνικά πέρασε από μέσα μου ... και την πραγματοποίησα, πήρα ένα αεροπλάνο και γύρισα πίσω.

Ότι άλλο είπαμε εκείνο το μεσημέρι τώρα το έχω ξεχάσει. Ήθελα να μείνει έντονα μέσα μου η συνειδητή αυτή προσπάθεια του και δεν ήθελα να την καλύψει τίποτα άλλο.

«Οι «μικροί» άνδρωποι κάνουν τα «μεγάλα» πράγματα σκέφτηκα.

Αυτή η σπουδαία πράξη αυτού του απλού ανθρώπου, γέμισε όλα μου τα κενά που υπήρχαν μέσα μου, από αμφιβολία και ερωτήματα, ελπίδα. Η αυθόρυμητη αυτή προσπάθεια του μ' έκανε να νοιώσω ένα παράξενο συναίσθημα ικανοποίησης και δύναμης.

Ο Μαλλής άνθρωπος χωρίς καμία ιδεολογική τοποθέτηση και αγωνιστική δράση, έπαθε ότι δεν έπαθε ο παπα-Τσάκαλος, βρέθηκε στην κατάληψη, συνελήφθη, δικάστηκε και φυλακίστηκε.

Επιχείρηση Αρετής

Στις πρώτες μέρες του Οκτώβρη του 1984 στην πλατεία Εξαρχείων συμβαίνουν διάφορα πάραξενα πράγματα.

Κατ' αρχάς έχουν σκάσει εκείνο τον καιρό μερικοί πανκς οι οποίοι την βρίσκουν πολύ μεταξύ τους, είναι στο χώρο τους, πίνουν τις μπύρες τους, πετάν τα μπουκάλια κάτω, πειράζονται μεταξύ τους καλαμπουρίζοντας με βρισύδια και χειρονομίες.

Η παρουσία των πανκς στην πλατεία έκανε μεγάλη εντύπωση στον κόσμο του κατεστημένου, και αφού δεν γνωρίζει τι συμβαίνει μ' αυτούς αντέδρασε, για τον τρόπο που τους είδαν ντυμένους, (σχισμένα ρούχα, σκουλαρίκια, παραμάνες, αλυσίδες, καρφιά στις μπότες) και τον τρόπο συμπεριφοράς τους, και πιθανώς ν' άρχισαν τις καταγγελίες στην αστυνομία.

Έτοι μη αστυνομία με διαταγή του κράτους είχε εξαπολήσει βίαιες κατασταλτικές ενέργειες σ' όλους τους χώρους που συχνάζουν άνθρωποι διαφορετικοί από το κοινωνικό σύνολο. Εκείνες τις ημέρες από την πλατεία Εξαρχείων είχαν συλληφθεί μερικοί νεαροί πανκ από την αστυνομία. Λίγες ημέρες μετά τις συλλήψεις των νεαρών και χωρίς να προηγηθεί κάτι, που θα είχε λόγο να επέμβει η αστυνομία, κατεβαίνουν στα Εξάρχεια τα M.A.T. Η αδικαιολόγητη παρουσία τους εξοργίζει τον κόσμο που βρισκόταν εκείνη την ώρα στην πλατεία και τους υποδέχεται με το σύνθημα «Μπάτσοι γυνορούνια δολοφόνοι», πετώντας τους μπουκάλια πέτρες και ότι υπήρχε πρόχειρο.

Τα M.A.T. επιτέθηκαν στον κόσμο ξυλοκοπώντας όποιον έβρισκαν μπροστά τους χωρίς καμία διάκρισή, ενώ συνέλαβαν παρά πολύ κόσμο.

Εκατοντάδες αστυνομικοί είχαν εξαμολυθεί γύρω από την περιοχή των Εξαρχείων και ζητούσαν ταυτότητες.

Ενώ συνέβαιναν όλα αυτά που κάνουν μια χώρα υπερήφανη για τη δημοκρατική πολιτική της βίας και του ξυλοδαρμού, έρχεται μια κλούβα και σταματά στην γωνία της Στουρνάρας και Σπυρού. Τρικούπη, απέναντι από την πλατεία. Βγαίνει από μέσα μια διμοιρία M.A.T. και παρατάσσεται έξω από αυτή. Μέσα σ' αυτή την κλούβα οδηγήθηκαν πάνω από 50 άτομα, τα οποία συνέλλαβαν οι μπάτσοι, κυρίως αυτοί με πολιτική περιβολή οι (ασφαλίτες). Αστυνομικές ομάδες όλων των απο-

χρώσεων Μ.Α.Τ., Μ.Ε.Α., Α.Π.. Αξιωματικοί και ασφαλίτες αλώνιζαν τρομοκρατώντας τους πολίτες της περιοχής μέχρι αργά την νύχτα.

Το αποτέλεσμα αυτής της ενέργειας δημιουργησε το αίσθημα της αηδίας και της αγανάκτησης στην ανθρώπινη ψυχή.

Την άλλη μέρα όλες οι εφημερίδες είχαν καλυψθεί με το θέμα της επιδρομής των αστυνομικών στα Εξάρχεια και άλλων περιοχών της Αθήνας όπου ξυλοκοπήθηκε κόσμος.

Την συνέχεια των γεγονότων θα σας την δώσω από την «Ελευθεροτυπία» έτσι ώστε να έχουμε την γνώμη όλων όσων βρέθηκαν αντιμέτωποι στην συνέχεια με αυτό το πρόβλημα, αφού δεν δημιουργήθηκαν γεγονότα που να αξίζει να αναφερθούν εκτός τους ξυλοδαρμούς.

«Ελευθεροτυπία» 1 Οκτώβρη
Εξάρχεια

Καθημερινή... «Επιχείρηση αρετή»

«Για τρίτη κατά σειρά νύχτα το σαββατόβραδο η αστυνομία πραγματοποίησε «ειδική εξόρμηση στα Εξάρχεια» στα πλαίσια της αποφάσεως του διευδυντού της αστυνομίας Μποσινάκη να ξεκαθαρίσει την περιοχή!»

Ένταση. Μια ώρα μετά τα μεσάνυχτα η δύναμη που δρισκόταν στην πλατεία τα χρειάστηκε.

Καμιά 50οριά αναρχικοί συγκεντρώθηκαν και, άρχισαν να τους αποκαλούν «μπάτσους» και «γουρούνια» ενώ έδειχναν διάδεση να κινηδούν εναντίον τους.

Η ομάδα των αστυνομικών ζήτησε ενίσχυση και επί τόπου πήγε κι άλλη δύναμη μ' επικεφαλής τον Αρηούδεα, ο οποίος υποστήριξε ότι δεν συνέφερε από καμιά πλευρά η επέμβαση των αστυνομικών δυνάμεων.»

Η πρωτοβουλία ενάντια στην καταστολή και οι αριστερές συσπειρώσεις φοιτητών έστειλαν στην «Ελευθεροτυπία» καταγγελία στην οποία μέσα σ' άλλα έγραφαν και το εξής:

«εμείς οι νέοι και νέες καταγγέλουμε:

1) Την καθημερινή παρουσία αστυνομικών οργάνων (με στολή ή με πολιτικά) καθώς και αστυνομικών αυτοκινήτων κιούθες που φέρουν πλήρη εξοπλισμό των Μ.Α.Τ.

2) Τις τρομοκρατικές επιδρομές πάνω από 200 αστυνομικών - σε σχήμα στρατιωτικής παράταξης - που απειλούν,

θρίζουν χυδαία και συνέλαβαν παράνομα 100 νέους,

3) Αυτές καθ' αυτές τις «εξακριβώσεις» γιατί είναι παράνομες».

Η καταγγελία αυτή διαβάστηκε σ' όλες τις συγκεντρώσεις που έγιναν εκείνες τις ημέρες στην πλατεία Εξαρχείων, ενάντια στην αστυνομική βία.

Την 1 Οκτώβρη κορυφώθηκε η αστυνομική βία στην περιοχή των Εξαρχείων. Εκατοντάδες αστυνόμοι όλων των σωμάτων και κυρίως ασφαλίτες ξυλοκόπησαν πολύ κόσμο, ζητούσαν ταυτότητες, τρομοκρατούσαν πολίτες και συνέλαβαν 30 άτομα.

Η «Ελευθεροτυπία» γράφει στην σελίδα 40, 2 Οκτώβρη για την νύχτα εκείνη, «πανικόβλητοι οι κάτοικοι των Εξαρχείων, οι πελάτες των ουζερί, καφετεριών, σουβλατζήδηκων κα άλλων καταστημάτων προσπαθούσαν να ξεφύγουν από τον κλοιό των αστυνομικών».

Και στην σελίδα 14 τα εξής:

Σε καραντίνα για μια χούφτα πανικό ΣΑΦΝΙΚΑ. «Χωρίς προειδοποίηση, αναφέρεται σε μια επώνυμη καταγγελία, άτομα με πολιτικά ζητούσαν ταυτότητα, χωρίς να δείχνουν την δικιά τους. Αστυνομικοί οδηγούσαν σε κλούβα με κλωτσιές και γροδιές όποιον διαμαρτυρόταν».

«Απογευματινή» 2 Οκτώβριου 1984

Αναστατώθηκαν την νύχτα τα Εξάρχεια. Από τους αναρχικούς.

«Τα επεισόδια δεν πήραν μεγάλη έκταση επειδή οι αστυνομικοί δεν αντέδρασαν και αφήσαν τους νεαρούς να... εκτονωδούν. Τα χτεσινά επεισόδια προκάλεσαν νεαροί από αντίδραση για τις συλλήψεις ομοϊδεατών τους την περασμένη εβδομάδα. Μια ώρα πιο ποιν στην πλατεία Βικτωρίας προκλήθηκε μεγάλη αναστάτωση από τη συμπλοκή τριών νεαρών που είχε και σαν αποτέλεσμα την κινητοποίηση μεγάλης αστυνομικής δυνάμεως. Όταν όμως 6 περιπολικά έφτασαν επιτόπου οι νεαροί είχαν εξαφανιστεί». Και η «Βραδυνή» 2 Οκτώβρη 1984 γράφει:

Πεδίον μάχης αναρχικών - αστυνομικών τα Εξάρχεια.

5 τραυματίες - δεκάδες συλλήψεις.

«Επί 45 λεπτά έπεφταν πέτρες, τούβλα, μπουκάλια που εκσφενδόνιζαν οι αναρχικοί κατά των αστυνομικών. Ήταν η

αντίδρασή τους για τις συλλήψεις ομοϊδεατών τους την περασμένη εβδομάδα».

«Ελευθεροτυπία» 2 Οκτώβρη 1984

«Μιά επώνυμη καταγγελία αναφέρει, ότι άτομα με πολιτικά ξητούσαν ταυτότητα χωρίς να δείχνουν την δικιά τους. Αστυνομικοί με στολή οδηγούσαν στις κλούβες με κλωτσιές και γροδιές όποιον διαμαρτυρόταν. Τέτια γεγονότα έχουμε να ξήσουμε από το 1977 επί N. Δημοκρατίας. Απαιτούμε να δοδεί εξήγηση από τον υπουργό Δημόσιας Τάξης Σκουλαρίκη».

Πολύς κόσμος διαμαρτυρήθηκε για την αυθαίρετη βία και την τρομοκρατία που εξαπέλυσε η αστυνομία στην περιοχή. Ο Μποσινάκης γενικός διευθυντής της αστυνομίας σε ερώτηση που του υπέβαλαν δικαιολόγησε την βία που χρησιμοποίησαν οι αστυνομικοί του λέγοντας τα εξής:

«Αφού είναι ταραξίες και αδιόρθωτοι η αστυνομία προσπάθησε να επιβάλει την τάξη. Αν μέσα σ' αυτούς έφαγε λίγο ξύλο και κάποιος που δεν έφταιξε του ζητάμε συγνώμη».

Στις 3 του Οκτώβρη έγινε η δίκη των 18 συλληφθέντων στο Αυτόφωρο που πιάστηκαν στην περασμένη Δευτέρα στην Πλατεία Εξαρχείων. Στην πλατεία είχαν συγκεντρωθεί πάνω από 200 άτομα μοιράζοντας και διαβάζοντας διάφορες προκηρύξεις με τις οποίες κατήγγειλαν τη βία της αστυνομίας και ξητούσαν την απελευθέρωση των συλληφθέντων. Μετά την συγκέντρωση έγινε πορεία στά δικαστήρια για να συμπαρασταθούν στους συλληφθέντες που δικάζονταν. Στην γωνία Αγ. Κωνσταντίνου και Σωκράτους η πορεία σταμάτησε, αφού ήταν αδύνατο να περάσει, περιφρουρούσαν όλους τους δρόμους εκατοντάδες αστυνομικοί και κυρίως την Σωκράτους, από εκεί οι συγκεντρώμενοι φώναζαν συγκρήτηματα. Οι συλληφθέντες κατηγορήθηκαν για:

Αντίσταση κατά της αρχής. Στάση μετά σωματικής βίας, απειλών και βιαιπραγιών. Εξύβριση κατά της αρχής. Και πρόκληση κινδύνου δια λιθοβολισμού.

Τις περισσότερες φορές σε παρόμοιες συλλήψεις απόμων από την ίδια περίπτωση αυτές τις κατηγορίες τους ρίχνουν.

«Ελευθεροτυπία» 3 Οκτώβρη

Ο «Πόλεμος» των Εξαρχείων. 18 με χειροπαίδες και βαρειές κατηγορίες.

«Αξίζει να σημειωθεί, γράφει η εφημερίδα, ότι η συμπεριφορά μερικών αστυνομικών που φρουρούσαν το κτίριο της Εισαγγελίας προς τους δημοσιογράφους τους γονείς και τους δικηγόρους των κατηγορουμένων δεν ήταν και τόσο καλή».

Και παρακάτω με τον τίτλο: «Διαμαρτυρία» αναφέρει την συγκέντρωση που αναφέρω στην πλατεία και γράφει ένα απόσπασμα από την προκύρηση της ΕΚΟΝ ΡΗΓΑΣ ΦΕΡΑΙΟΣ που λέει: «Η επιλογή της κυβέρνησης να αντιμετωπίζει τα προβλήματα που δημιουργεί η κοινωνική κρίση με αστυνομικές μεδόδους, όχι μόνο δεν προσφέρουν λύση στο πρόβλημα, αλλά αντίδετα το επιδεινώνουν».

«Ελευθεροτυπία» 3 Οκτώβρη σελίδα 20

Αστυνομία: Μας χτύπησαν.

«Ο Γενικός διευδυντής της αστυνομίας Μποσινάκης έδωσε χδες στην δημοσιότητα την αναφορά του επικεφαλής Χουχτούλας για την προχθεσινή «επιχείρηση» στα Εξάρχεια.

Ο Μποσινάκης σε ξεχωριστό έγγραφο, υπογραμμίζει ότι από την αναφορά αυτή δεν προκύπτει ότι αστυνομικοί κακοποίησαν πολίτες, χρησιμοποίησαν γκλομπς κ.λ.π. Ο Χουχτούλας αφού υπογράμμισε ότι η αστυνομία επενέβη ύστερα από παράπονα των περιοίκων τονίζει:»

«Με την κάθοδο των αστυνομικών δυνάμεων από τα υπηρεσιακά λεωφορεία στη γωνία της οδού Σπ. Τρικούπη και πλατείας Εξαρχείων και κατά την στιγμή που αυτές ευρίσκοντο ακόμα στο οδόστρωμα με κατεύδυνη προς την πλατεία, δέχθηκαν αιφνιδιαστικά και από διάφορες κατευδύνσεις και ιδίως από το μέσον της πλατείας και της προέκτασης της Σπ. Τρικούπη προς τη Θεμιστοκλέους καταιγισμό από πέτρες (μεγέθους μέχρι και γροδιάς), μπουκάλια, ντενεκέδια από κονσέρβες, καδρόνια και αυγά, με αποτέλεσμα να τραυματιστούν οι παρακάτω υπάλληλοι (αναφέρονται τα ονόματα 7 αστυνομικών). Μετά τις ενεργηθείσες συλλήψεις και προαγωγές στην Υ.Γ.Α. οι αστυνομικές δυνάμεις αποσύρθηκαν στην γωνία Σπ. Τρικούπη και Πλατεία Εξαρχείων.

Στη συνέχεια και επί ώρα 12.30 έναντι των αστυνομικών δυνάμεων συγκεντρώθηκαν περί τα εκατόν πενήντα (150) άτομα κυρίως του αναρχικού χώρου, τα οποία έβριζαν τις

αστυνομικές δυνάμεις όπως (μπάτσοι, γυνδούνια, δολοφόνοι) και τις προκαλούσαν όπως (ΤΙ ΜΠΟΣΗΝΑΚΗΣ ΤΙ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΗΣ).

Το Π.Α.Σ.Ο.Κ. ξεπέρασε την χούντα.
Η βία δεν διαρρέει.

Από τα ανωτέρω προκύπτει, καταλήγει η αναφορά ότι «οι αστυνομικές δυνάμεις δέχτηκαν όλως αναιτίως αιφνιδιαστική και προσχεδιασμένη επίδεση».

Το έγγραφο του Μποσινάκη καταλήγει υπογραμμίζοντας ότι «κάθε στοιχείο που να διαφεύδει την αναφορά του επικεφαλής των αστυνομικών δυνάμεων πρέπει να δημοσιευτεί για την αντικειμενική ενημέρωση της κοινής γνώμης». «Ελευθεροτυπία» 3 Οκτώβρη σελίδα 21
Δεν ζητήσαμε την επέμβαση της αστυνομίας.
Απαντούν στην δήλωση του Σκουλαρίκη.

«Ουδέποτε ενοχλήσαμε τον υπουργό δημόσιας τάξης Σκουλαρίκη για προβλήματα των Εξαρχείων. Ποτέ δεν στείλαμε υπόμνημα ή καταγγελίες ή αναφορές για ότι έχει σχέση με την περιοχή των Εξαρχείων, και τους αγνώρους που μένουν ή συχνάζουν σ' αυτή».

Τα παραπάνω είπαν χρές δύο από τα μέλη του εξωραιιτικού συλλόγου των Εξαρχείων. Τους συναντήσαμε με αφορμή τις δηλώσεις του Σκουλαρίκη προς τους δημοσιογράφους και είπε ότι:

«Σύλλογοι και μενόμενα άτομα της περιοχής των Εξαρχείων παραπονέδηκαν καθημερινά στο υπουργείο για την κατάσταση που επικρατεί στην πλατεία και την γύρω περιοχή. Παρόμοιες απαντήσεις έδωσαν και πολλοί από τους κατοίκους όταν τους ωρτήσαμε για το ίδιο δέμα.» Ο Σκουλαρίκης αναφέρθηκε σ' αυτό το δέμα, με αφορμή την χθεσινοθαδυνή επίδεση που εξαπέλυσαν εκατοντάδες αστυνομικοί σε βάρος πολιτών στα Εξαρχεία.

Με τις δηλώσεις του αυτές είπαν κατοίκοι των Εξαρχείων, ο Σκουλαρίκης προσπαθεί να δικαιολογήσει τις συλλήψεις και τους άγριους έυλοδαρμούς, των ανύποπτων πολιτών από τους αστυνομικούς».

Τα δύο μέλη του εξωραιιτικού συλλόγου, που μίλησαν στην «Ε» είναι ο Παπαγγελόπουλος, δικηγόρος και Γεωργία Τσελέπη καθηγήτρια των Γαλλικών. Τα γραφεία τους

βρίσκονται στη γωνία των οδών Εμπ. Μπενάκη και Αραχώβης στα Εξάρχεια.

«Πρώτη φορά είπαν τα δύο μέλη ακούμε ότι στείλαμε στο υπουργείο δημόσιας τάξης καταγγελίες ή υπόμνημα ή κάναμε παράπονα για προβλήματα που να δικαιολογούν τέτοιες επεμβάσεις της αστυνομίας. Ουδέποτε κάναμε κάτι τέτοιο».

Άλλοι παρόμοιοι σύλλογοι υπάρχουν στην περιοχή;

Εμείς είμαστε από το 1974. Η κατάσταση των Εξαρχείων είναι κοινωνική υπόδεση και δεν πρόκειται να λυθεί με επεμβάσεις της αστυνομίας μην ξεχνάμε ότι πολλοί κάτοικοι αναγκάζονται να φεύγουν από τα Εξάρχεια, εξ αιτίας εμφανίσεων της αστυνομίας, δεωρούνται απαράδεκτες οι ενέργειες αυτές.

Ποια εικόνα μπορείτε να δώσετε για την κατάσταση της περιοχής των Εξαρχείων σήμερα;

Τα Εξάρχεια είναι μια περιοχή που πράγματι έχει κοινωνικά προβλήματα. Οι νέοι που συγκεντρώνονται γίνονται δυστυχώς στόχος ορισμένων. Αυτά τα παιδιά αν καθήσει κάποιος και τα συζητήσει δα διαπιστώσει ότι αντιμετωπίζουν ένα σωρό προβλήματα.

Από ανεργία μέχρι-οποιαδήποτε άλλη επαγγελματική αποκατάσταση. Δεν αποκλείεται να υπάρχουν άτομα στο χώρο που δημιουργούν προβλήματα. Η αστυνομία οφείλει να τα εντοπίσει χωρίς να αναστατώνει την περιοχή.

Για ποιο λόγο οι κάτοικοι της περιοχής κάνουν παράπονα στον υπουργό δημόσιας τάξης όπως ο ίδιος είπε;

Κοίταξε να δεις, αυτοί βλέπουν τις φασαρίες πίσω από το σπίτι τους. Αυτοί είναι που δεν συμμετέχουν πουδενά και βάζουν τους άλλους να βγάλουν το φίδι από την τρύπα. Αυτοί είναι άνενεργοι πολίτες σε καμιά συγκέντρωση ή συζήτηση των κατοίκων δεν συμμετέχουν για να πουν μια γνώμη για τα διάφορα κοινωνικά προβλήματα. Μόνο αναρχικούς και περιδωριακούς βλέπουν τίποτα άλλο. Δεν λέω ότι στα Εξάρχεια πάνε μόνο αγγελούδια, αλλά δεν μπορούμε να καταδικάσουμε το σύνολο των πολιτών νέων και ηλικιωμένων. Πιστεύω ότι τα στοιχεία που ίσως υπάρχουν και δημιουργούν προβλήματα στα Εξάρχεια απομονώνονται από την ίδια την νεολαία.

Τι μέτρα προτείνετε εσείς για τα προβλήματα της περιοχής, που όπως λένε παραμένουν άλυτα;

Οπωσδήποτε όχι με αστυνομία. Πρέπει να παρθούν ουσιαστικά μέτρα από το κράτος και όχι από την αστυνομία. Πρέπει να φροντίσει η ίδια η κοινωνία για την νεολαία. Πρέπει να δημιουργηθούν πολιτιστικοί σύλλογοι στέκια δημιουργικά κ.α. Αυτά δεν πρόκειται να λυδούν με αστυνομικά μέτρα, πρέπει επιτέλους η συνοικία των Εξαρχείων να πάψει να είναι το κέντρο ενδιαφέροντος για την αστυνομία, αλλά για κοινωνικούς φορείς. Κάθε φορά τα Εξάρχεια την πληρώνουν. Οπωσδήποτε αυτό κουράζει τους κατοίκους και τους αναστατώνει αυτή η κατάσταση. Αυτά τα γεγονότα τους δυμίζουν άλλες εποχές. Ο σύλλογος πάντως σε καμιά περίπτωση δεν πρόκειται να στραφεί κατά των νέων.

Με κατοίκους που μιλήσαμε στην συνέχεια μεταξύ άλλων είπαν:

«Δεν συμφωνούμε να χτυπάνε τους νέους οι αστυνομικοί. Αν στα Εξάρχεια υπάρχουν άτομα που δημιουργούν επεισόδια τα βράδια, η αστυνομία έχει τρόπους να τα αντιμετωπίσει. Όχι με τη βία».

Ο Σκουλαρίκης δήλωσε:

«Σύλλογοι και μενόμενα άτομα της περιοχής των Εξαρχείων διαμαρτύρονται καθημερινά στο υπουργείο δημόσιας τάξης για την κατάσταση που επικρατεί στην πλατεία Εξαρχείων όσο και στην γύρω περιοχή. Μας καταγγέλουν ότι διακινούνται ναρκωτικά, ενώ διάφορα άτομα που συνάζουν εκεί δημιουργούν προβλήματα με αποτέλεσμα να μην θυγάνουν από τα σπίτια τους».

Στην πρώτη σελίδα: Περίοικοι όχι και έτσι!

«Ο κύριος Σκουλαρίκης δήλωσε ότι ο εξωραϊστικός σύλλογος των Εξαρχείων ζήτησε να παρθούν μέτρα». Δύο από τα Μέλη του ΔΣ μας είπαν:

«Ουδέποτε ζητήσαμε την επέμβαση της αστυνομίας, τα κοινωνικά προβλήματα των Εξαρχείων δεν λύνονται με αστυνομικά μέτρα...»

«Απογευματινή» 3 Οκτωβρίου 1978.
Μισό ποινικό κώδικα έφαγαν 18 αναρχικοί στα Εξάρχεια.

«Το μισό ποινικό κώδικα φάγτωσε στην πλάτη των 18

αναρχικών, που πιάστηκαν προχθές την νύχτα στα Εξάρχεια, ο εισαγγελέας ποινικής αγωγής, συγκενομένα άσκησε εναντίον τους δίωξη για: στάση, αντίσταση κατά της αρχής, βαριές σωματικές βλάβες, εξύθριση λόγω και έργω, πρόκληση κινδύνου με λιδοβολισμό.»

«Απογευματινή» 3 Οκτώβρη 1984

Νύχτα τρόμου στα Εξάρχεια. Με βόμβες, τραυματισμούς, ξύλο και συλλήψεις.

«Τρόμος όλη την γύχτα στα Εξάρχεια. Αναρχικοί και αστυνομικοί έπαιζαν κλεφτοπόλεμο με βόμβες «Μολότοφ» ξύλα και πέτρες. Τραυματίστηκαν τρεις αστυνομικοί, (ο ένας νοσηλεύεται στο 401 Στρατιωτικό νοσοκομείο).

«Απογευματινή» 4 Οκτωβρίου 1984.

Οι αναρχικοί κράτησαν για 3 ώρες το κέντρο στην δίκη των 180 συλληφθέντων στα Εξάρχεια.

«Αναστατώθηκε χδες το μεσημέρι για τρεις περίπου ώρες, το δικαστικό κτήριο της οδού Σανταρόζα.»

«Η Απογευματινή» στις 4 Οκτώβρη γράφει για την επιτροπή που συντάχθηκε για να μιλήσει με τόν Λαλιώτη σχετικά με τις τρομοκρατικές ενέργειες του κράτους στους νέους όλων των περιοχών όπου έγιναν επιθέσεις και συλλήψεις από την αστυνομία.

Στον κ. Λαλιώτη.

«Ομάδα νέων που ισχυρίστηκαν ότι εκπροσωπούσαν φοιτητικούς συλλόγους των Εξαρχείων επισκέφτηκαν χδες το μεσημέρι τον υπουργό Νέας Γενιάς κ. Λαλιώτη, να διαμαρτυριδούν για τον τρόπο με τον οποίο ενήργησαν αστυνομικοί την νύχτα της Δευτέρας στα Εξάρχεια και τη σύλληψη άσχετων - όπως ισχυρίστηκαν - ατόμων. Ο Λαλιώτης τους είπε ότι δια δεχτεί σήμερα τριμελή επιτροπή αφού τους ετόνισε ότι δια αποτελούν νεοσσούς της πολιτικής.»

Στην ίδια σελίδα αριθ. 15

Επικρίνει η Άννη Βρυχέα.

«Κατάργησε δήμαρχο και δημοτικό συμβούλιο η πρόδρος του δημοτικού συμβουλίου κ. Άννη Βρυχέα (ΚΚΕ εσ.) και έστειλε επιστολή στις εφημερίδες με την οποία καταγγέλει την «Επιχείρηση Αρετής» στα Εξάρχεια και την «βία όταν πρόκειται εν ονόματι της νομιμότητος».

Η Βρυχέα επισημαίνει ότι «η περιοχή των Εξαρχείων ανήκει σε όλους».

Στα δικαστήρια της Σανταρόζα στις 3 του Οκτώβρη όπου θα γινόταν η δίκη των 18 συλληφθέντων, εγιναν μερικά μικροεπεισόδια μεταξύ στους συμπαραστάτες των δικαζόμενων και της αστυνομίας που βρισκόταν εκεί.

Οι συλληφθέντες ήρθαν συνοδεία αστυνομικών και δεμένοι ανά δύο με χειροπέδες κατά την εισοδό τους στο κτίριο του δικαστηρίου οι συμπαραστάτες που ήταν συγκεντρωμένοι ξέσπασαν σε χειροκροτήματα, μαζί με συνθήματα κατά της αστυνομικρατίας.

Η αίθουσα, οι διάδρομοι και οι σκάλες ήταν γεμάτες από αστυνόμους, δύσκολη η είσοδος στην αίθουσα που γινόταν η δίκη, κατά τις 1.30 έγινε διακοπή της δίκης με τριήμερη αναβολή των κατηγορουμένων, τους φροντίζοντας χειροπέδες και τους πήραν με κλούβα.

Την στιγμή που έφευγε η κλούβα έγινε ένα μικρό επεισόδιο με τους μπάτσους γιατί έκλεισαν τις διεξόδους των δικαστηρίων και η έξοδο στους συμπαραστάτες γινόταν δύσκολα. Στις στοές του «Ορφέα» έκλεισαν όλες τις εξόδους οι αστυνόμοι και επιτέθηκαν στον κόσμο που έβαλε μπροστά τις καρέκλες του καφενείου για να αποφύγει τον ξυλοδαρμό, κάποιος πέταξε στους μπάτσους και μια λάμπα. Κατά την μικροσυμπλοκή συνέλαβαν μερικά άτομα.

«Ελευθεροτυπία» 4 Οκτώβρη 1984, σελίδες 20-21.

«Μπλόκο στα δικαστήρια. Ευλοδαρμός νέες συλλήψεις και τριήμερη αναβολή της δίκης των 18.

Από όως μαθαίνουμε ότι στην στοά του «Ορφέα» κατά την διάρκεια των επεισοδίων, συνελήφθησαν 3 άτομα τα οποία οδηγήθηκαν στην ασφάλεια με την κατηγορία για «εξύβριση των αστυνομικών και φθορές», είναι ο Χ. Κωνσταντινίδης, Σ. Θεοχάρης και Σπ. Πριναράκης.

Στην ίδια σελίδα.

Στον Λαλιώτη.

«Η επιτροπή που επισκέφτηκε το υφυπουργείο Νέας Γενιάς δεν έγινε δεκτή από τον Λαλιώτη».

Λαλιώτης: «Δεν πρόκειται να έρθει ο Μποσινάκης να σας διώξει. Θα έρθω εγώ σε μια ώρα. Άμα ήδελα να σας βγάλει ο Μποσινάκης, τώρα δεν θα είσασταν εδώ».

Επιτροπή: «Κύριε Λαλιώτη μπορεί να είμαστε μειοψηφία αλλά και στο Πολυτεχνείο μειοψηφία ήταν. Μειο-

ψηφία ήσουν και συ. Αν είχες διαβάσει τι γράφει ο Μποσινάκης δα ένοιωδες την υποχρέωση να κάνεις μια δήλωση εδώ τώρα».

Ο Λαλιώτης απάντησε, «έκανα στις εφημερίδες» και έφυγε βιαστικός.

Παρακάτω η ίδια εφημερίδα γράφει την δήλωση του Λαλιώτη.

«Περίπου 20 άτομα ήρθαν στο υπουργείο έχοντας το αίτημα να πάρω δέση για τις συλλήψεις για τη στάση της αστυνομίας και για τη δίκη. Εγώ πήρα δέση, δεωρώ ότι η στάση τους να μην φύγουν από το υπουργείο πριν τελειώσει η δίκη, εκφράζει μια λογική τουλάχιστον αντιδημοκρατική που αναπτύσσεται στα πλαίσια της ισχύος και της άνεσης».

Εγώ τους είπα ότι δεν θα έρθει ο Μποσινάκης να τους βγάλει διάρκεια εργάσιμη για τη στάση της αστυνομίας και για τη δίκη. Αν δέλουν να μιλήσουν ουσιαστικά να βγάλουν μια τριμελή επιτροπή και να έρθουν».

Την ώρα που ο Λαλιώτης με τους συνοδούς του έφευγε μπήκε στο υφυπουργείο μια ομάδα αστυνομικών. Ο Λαλιώτης είπε στους επικεφαλής να μην κάνουν τίποτα θα ενεργήσει ο ίδιος.

Λίγο αργότερα η επιτροπή είπε στους δημοσιογράφους, «Δεν υπάρχει ενδιαφέρον για τους νέους, πάμε στα δικαστήρια τρώμε ξύλο, στα Εξάρχεια τα ίδια. Από πουδενά δεν βρίσκουμε δίκιο. Γιατί αυτή η άρνηση; Μόνο τα γκλοπά χρησιμοποιούν. Ανεβήκαμε στον κ. Λαλιώτη και μας έσπρωχναν να βγούμε έξω. Ποιοί νομίζουν ότι είναι αυτοί και οποιοιδήποτε άλλοι; Σα δεν ντέρεπονται».

Επίσης η Ελευθεροτυπία στις 4 Οκτώβρη έγραψε ότι δηλώσεις ενάντια στην βία της αστυνομίας και κυρίως για τις ημέρες εκείνες έκαναν: Ο Δήμος Αθηναίος που δήλωσε «Όλοι πρέπει να καταγγείλουμε την βία».

Η Αριστερή κίνηση δικηγόρων, οι αριστερές συσπειρώσεις φοιτητών, το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου των οικονομικών και του συλλόγου της φιλοσοφικής σχολής.

Και στη σελίδα 21 η Ελευθεροτυπία γράφει:

Σκουλαρίκης. Δεν έρθω την έκταση, θα εξετάσω.

Σε ερωτήσεις που του έκαναν είπε: «Ο τύπος προβάλλει τα γεγονότα με τρόπο που δημιουργήσει δέμα».

Λαλιώτης: Δεν τρομοκρατεί μόνο το κράτος.

«Αν τα επεισόδεια γενικευτούν με ευδύνη της αστυνομίας, πράγμα που εγώ προσωπικά δεν γνωρίζω, αυτό δεν είναι σωστό και αν έγινε κακώς έγινε».

Στις 4 Οκτωβρη άρχισε να μαζεύεται κόμος από νωρίς το απόγευμα. Εν τω μεταξύ την ίδια ημέρα ο διευθυντής της αστυνομίας Μ. Μποσινάκης συναντήθηκε με εκπροσώπους από την «επιτροπή κατοίκων των Εξαρχείων». Αυτό έδινε πολλές ελπίδες για να σταματήσουν τη βία και τις τρομοκρατικές ενέργειές τους οι αστυνομικές μονάδες στην περιοχή των Εξαρχείων και το σταμάτημα της «Επιχείρησης Αρετής».

Εξάλλου στην εισαγγελία οδηγήθηκαν και οι τρεις που συνελήφθηκαν στον «Ορφέα» στα δικαστήρια Σανταρόζα. Ο εισαγγελέας Πρ. Λεκκός εναντίον του Πριναράκη άσκησε ποινική δίωξη για απόπειρα κλοπής περιστρόφου και απόπειρα παρανομης οπλοφορίας. Και για τους Κωνσταντινίδη και Θεοχάρη περιύβριση αρχής και σωματικές βλάβες σε βάρος αστυνομικών.

Κατά τις 6 η ώρα στην πλατεία Εξαρχείων είχαν συγκεντρωθεί πάνω από 500 άτομα και διάβάζαν προκυρήσεις, η συγκέντρωση θα κατέληγε σε πορεία στο κέντρο της Αθήνας, η οποία πραγματοποιήθηκε μετά μια περίπου ώρα, με συνθήματα όπως:

Βία στη βία της εξουσίας.

*Θάνατος στα αφεντικά δεξιά αριστερά.
Η τρομοκρατία δεν δα περάσει.*

*Του κράτους οι δίκες δα γίνουν του κράτους καταδίκες.
Αλήτες, είναι τα Μ.Α.Τ. και οι ασφαλίτες.*

*«Ελεύθεροτυπία» 5 Οκτωβρίου
Μετά το ξύλο ο διάλογος. Με την παρουσία δημοσιογράφων.*

Μποσινάκης: Φεύγουν οι αστυνομικοί, θα ελεχθούν οι παραβάτες.

«Απογευματινή» 5 Οκτωβρίου 1984.

«Είμαι στο πλευρό των αναρχικών». Λέει ο Λαλιώτης.

«Στο πλευρό των αναρχικών ο Λαλιώτης. Σε τριμελή επιτρόπη που τον επισκέφτηκε χδές τόνισε ότι δεν συμφωνεί με τις «Επιχειρήσεις εκκαθαρίσεων».

Μ' αυτές τις δικαιολογίες, που δεν ελαφρύνουν καθόλου, μα καθόλου τις αστυνομικές ενέργειες για τις σκληρές μέρες που πέρασε ο κόσμος της περιοχής των Εξαρχείων εκείνες τις ημέρες τελεώνουν ο Σκουλαρίκης και ο Λαλιώτης τις δηλώσεις τους.

Όταν μετά από πολλές καταγγελίες και διαμαρτυρίες πολιτών έδειξαν την αγανάκτησή τους και εξέφρασαν την αρδία που ένιωσαν για την οργανωμένη αυτή επίθεση της αστυνομίας.

Εμείς σίγουρα δεν θα πιστέψουμε τον κύριο Σκουλαρίκη, όταν ήταν τρέλλα να τον πιστέψουμε.

Εμείς πιστεύουμε αυτά που είπαν οι πολίτες, που έζησαν τον τρόμο και την ταραχή, στην προσπάθεια του να επιβάλει το κράτος τους πολίτες του να γίνουν όπως τους θέλει αυτό.

Εξάλλου ο κάθε πολίτης δεν έχει ανάγκη να πει ψέματα. Ενώ η αστυνομία έχει συμφέρον να πει ψέματα, αφού και οι νόμοι είναι ψεύτικοι, σε σύγκριση με τις φυσικές επιθυμίες του ατόμου και τις ανάγκες του.

Από αυτά που λέει ο κόσμος, δηλαδή ότι «εμείς δεν χρειαστήκαμε ποτέ την επέμβαση της αστυνομίας» και άλλες παρόμοιες δηλώσεις πολιτών και οργανώσεων, βγαίνει το συμπέρασμα ότι οι αστυνομικές δυνάμεις είναι άχρηστες, βεβαίως και είναι άχρηστες.

Έτσι μετά τις επιχειρήσεις σας για αρετές και οφέλη που απότυχαν, (θα αποτύχαιναν), ακούστε:

Υπήρχε κάποτε, στην αρχαία Ρώμη, ένας Ρωμαίος πολιτικός και στρατηγός, ο οποίος ήταν κάτι σαν την περίπτωσή σας δεν χάριζε κάστανα σε κανέναν, κάποτε είχε καταδικάσει και το γιό του.

Αυτός ο στρατηγός ονομαζόταν Κιγκινάτος Λέκκιος Κουίντος. Το 460 π.Χ. διετέλεσε ύπατος και το 458 π.Χ. ανακηρύχθει από την Σύγκλητο δικτάτωρ για ν' αποκρούσῃ τους Αικούνους.

Το 439 π.Χ. με την ίδια ανακήρυξη ανάλαβε την αντιμετώπιση του Σύριου Μαιλίου που κατηγορήθηκε ότι ήθελε να γίνει βασιλιάς, γιατί κατά την σιτοδεία μοιραζε δωρεάν τα σιτάρια στον λαό που ανήκε και ο ίδιος, και στάλθηκε για να καταστήλλει το κίνημα του λαού που είχε δημιουργήσει με το μέρος του ο Σπορίους Μαιλίους. Όταν ο Κιγκινάτος εκπλήρωσε την αποστολή του παραιτήθηκε από τις υπηρεσίες του και

τ' αξιώματα του και περιορίστηκε στην καλλιέργεια ενός μικρού αγροκτήματός του.

Ίσως εάν κάνατε κι εσείς το ίδιο, ότι θα είχατε κάποια χρησιμότητα, αφού είναι γνωστό ότι στην εποχή μας στεφούμεθα πράσινου.

Δεν θα ήταν καθόλου άσχημα, (σκεφθείτε το) όλες αυτές οι αστυνομικές ορδές που διαδέτετε, για να βαράνε τους πολίτες, να τους εξαπολούσατε με όλα τα κηπευτικά εφόδια και να γεμίσουν με λουλούδια και κάθε λογής φυτό όλη την χώρα. Θα ήταν πολύ πιο οφέλιμο από το να βαράνε τον κόσμο. Εφαρμόστετο!!!

Λεπέν

Τα ερωτήματα που υπήρχαν για την επίσκεψη Λε Πεν στην Ελλάδα ήταν πολλά και ποικίλα.

Έλεγε η κυβέρνηση και οι διάφοροι υπουργοί σε ερωτήσεις που τους έθεταν διάφοροι κοινωνικοπολιτικοί παραγόντες που είχαν πάρει μέρος για την επίσκεψη Λεπέν στην Ελλάδα.

Ότι να έρθει, αλλά να μην μείνει.

Θα έρθει αλλά δεν θα κάτσει.

Αν έρθει και ανακατευτεί στα πολιτικά θέματα της χώρας μας θα θεωρηθεί πρόκληση.

Να έρθει μόνο για βόλτα, για έναν καφέ ελληνικό, ίσως βαρέθηκε τον γαλλικό.

Να έρθει για μπάνια στις ελληνικές ακτές.

Να έρθει αλλά να μην δει τους ομοιοίδεάτες του στον Κορυδαλλό και άλλα πολλά ερωτήματα.

Η φοίκη που δοκίμασε η χώρα μας από τον φασισμό είναι γνωστή σε όλο τον ελληνικό λαό. Αφού πριν λίγα χρόνια με αιματηρή προσπάθεια ο λαός τον έριξε και θα χρειαστούν πολλά - πάρα πολλά λουλούδια ακόμα να κατατεθούν για πολλά χρόνια ακόμα κάθε 17 Νοέμβρη στο Πολυτεχνείο.

Αυτό είναι ζωντανό παράδειγμα που θέτει στο περιθώριο κάθε ερώτημα για την επίσκεψη, του Γάλλου φασίστα Λεπέν στην Ελλάδα. Άλλα αφού το κράτος θέλει να θέτει τέτοιου είδους ερωτήματα, υπάρχουν και βρίσκονται οι απαντήσεις.

Η απάντηση δόθηκε, στις 4 Δεκέμβρη, μετά από απόφαση των συσπειρώσεων κι' άλλων μικροομάδων της αριστεράς και

των αυτονόμων, όταν βγήκε το συμπέρασμα πορείας, διαδηλώσεις ενάντια στα σχέδια των φασιστών που θα καταστρωναν στο «Κάραβελ». Στις 6 η ώρα περίπου, ξεκινά μια πορεία, από τα Προπύλαια του Πατριαρχημάτου των Αθηνών, πάνω από έξι χιλιάδες άτομα, με μαυρες και κόκκινες σημαίες. Το σύνθημα που κυριάρχησε ήταν:

«Απόψε πεδαίνει ο φασισμός και ο Λεπέν δα καεί ζωντανός».

Φτάνοντας οι διαδηλωτές στο ξενοδοχείο όπου γινόταν η συνεδρίαση των φασιστών, η πορεία είχε τόση ένταση που κατορθώνει και σπάει τον αστυνομικό κλοιό που την προστάτευε.

Και τότε δόθηκε το απάντημα για το ερώτημα, Λεπέν επίσκεψη στην Ελλάδα, έκαψαν ένα μέρος από το «Κάραβελ», «Ελευθεροτυπία» 5 Δεκεμβρίου 1988

Ο Λεπέν φτάνει στην Αθήνα. Πεδίο μάχης φασίστες κατά των αναρχικών.

«Σε άγριες πολύωρες συγκρούσεις με βόμβες μολότωφ ρόπαλα αλυσίδες και πέτρες εξελήχει εχδές η πανηγυρική υποδοχή των φασιστών και χουντικών της ΕΠΕΝ στον Γάλλο αρχιφασίστα Λεπέν. Πολλοί αστυνομικοί τραυματίες, συνελήφθηκαν έξι διαδηλωτές».

Σελίδα 19:

Φοβερές αντιδράσεις για τον Λεπέν.

Διαδήλωση το πρωί από την ΕΦΕΕ.

Αν τολμήσει θα πάρει πόδι.

«Σύσσωμος ο ελληνικός λαός λέει όχι στην φασιστική πρόκληση. Λέει όχι στον Λεπέν και τα φασιστοειδή του σχέδια, γιατί έτοι μια αλλοιώς είναι ανεπιδύμητος στην χώρα μας. Ο Σύνδεσμος φυλακισδέντων και εξορίστων Αντιστασιακών μαζί και η ΕΦΕΕ δα διαδηλώσουν αύριο έξω από τη Βουλή».

«Υπάρχει κυβερνητική απόφαση, είπε στους δημοσιογράφους, ο υπουργός δικαιοσύνης Αλεξ. Μαγκάκης, πως αν δελήσει να δει τους φυλακισμένους πραξικοματίες δα δεωρηθεί ανάμειξη στα ελληνικά πολιτικά πράγματα και δα απελαθεί».

«Απογευματινή» 5 Δεκέμβρη 1984

Αριστεροί και αναρχικοί έσπασαν, έκαψαν, έδειραν, οδομαχίες στην Αθήνα. Τρόμος και ανησυχία.

«Κατέβασαν τα τζάμια στο κτίριο της Ε.Ο.Κ. στην οδό Β. Σοφίας και Ηρώδου του Αττικού. Επιτέθηκαν εναντίον του υπουργείου Εσωτερικών. Ο σκοπός-αστυφύλακας για να τους απωδήσει αναγκάστηκε να τραβήξει το υπηρεσιακό του περίστροφο».

Οι εφημερίδες έγραψαν για τα σπασίματα και τις φωτιές, όμως δεν έγραψαν γιατί ανάφτηκαν οι φωτιές, γιατί έγιναν τα σπασίματα, ανάμεσά τους ακουγόντουσαν κάποια συνθήματα, που σ' αυτά οι εφημερίδες βουλώνουν τ' αφτιά τους, τους τα θυμίζω.

- Ο Λεπέν προκαλεί το ΠΑ.ΣΟ.Κ υποχωρεί
- Ο λαός δεν ξεχνά τους φασίστες τους κρέμα
- Φασίστα Λεπέν έξω από την Ελλάδα
- Λεπέν φασίστα δολοφόνε

Αυτά ήταν τα συνθήματα που ακούστηκαν από χιλιάδες ανθρώπους ενάντια στον φασισμό. Η αστυνομία πιστή στο έργο της, στην διασφάλιση των αφεντικών της, κυνηγά τους διαδηλωτές στους δρόμους γύρω από το «Κάραβελ» στην Ηρώδου Αττικού και Βασ. Σοφίας.

Μια ομάδα διαδηλωτών για να αποφύγει τους αστυνομικούς, καταφεύγει στην Νομική. Η περιοχή ζώνεται από ματατζήδες ισχυρών δυνάμεων, οι αξιωματικοί της αστυνομίας ξητάνε την παραβίαση του ασύλου που παρέχει η σχολή. Από την Σταδίου οι μεταζήδες κτυπώντας με τα ρόπαλα, τις ασπίδες τους, επιτίθωνται κατά μέτωπο στους διαδηλωτές, που τους πετούσαν πέτρες. Ενώ προσπαθούσαν να πάρουν τον κόσμο με το μέρος τους με το σύνθημα:

Ελάτε να κτυπήσουμε το φασισμό.

Γύρω στις 11 μετά από συζητήσεις βγήκε η απόφαση να αποχωρίσουν από την σχολή με την μεσολάβηση της ΕΦΕΕ όταν αποχωρούσαν στον δρόμο έφελναν το «Χριστός Ανέστη». «Ριζοσπάστης» 5 Δεκεμβρίου 1984

Προκλήσεις αναρχικών στο κέντρο της Αθήνας με ένασμα την επίσκεψη Λεπέν.

Επιχείρηση Βίας.

«Η προκλητική παρουσία και στάση των φασίστα Λεπέν στη χώρα μας ήταν το ένασμα, προκειμένου να εξαπολυθεί νέο κύμα βίας στην Αθήνα. «Αναρχοαυτόνομοι», «Πανικς», και άλλα ύποπτα στοιχεία με πρόσχημα την «δια-

μαρτυρία» τους για τον φασίστα Λεπέν εξαπόλυσαν χρές καταστροφική επίδεση σ' όλο το κέντρο της Αθήνας». «Βραδυνή» 5 Δεκέμβρη 1984
Νύχτα τρόμου - Επίθεση με «Μολότωφ» δεκάδες τραυματίες Αιφνιδιάστηκε η αστυνομία.

Και στην σελίδα 9:

Έκαναν την Αθήνα Βηρυτό.

«Από την επίδεση των αναρχικών στο «Κάραβελ» ο διευδυντής της αστυνομίας ομολογεί, ότι παγιδεύτηκαν χρές οι αστυνομικοί και βρέθηκαν σε επικίνδυνη δέση, από αμέλεια της ηγεσίας αφέδηκαν έκθετοι μπροστά στο «Κάραβελ» ενώ έβλεπαν ότι 300 αναρχικοί εβάδιζαν προς το ξενοδοχείο με ρόπαλα στα χέρια».

Αν το επόμενο βράδυ την Τετάρτης 5 Δεκέμβρη κατά τύχη, περνούσες από την περιοχή των Εξαρχείων θα βρισκόσουν μπροστά σε μια εικόνα που θα σε τρόμαζε. Η εικόνα που παρουσίαζε η περιοχή ήταν τέλειο πεδίο μάχης. Πέτρες, ξύλα, μπουκάλια σπασμένα και χιλιάδες άλλα αντικείμενα ήταν σκορπισμένα στους δρόμους. Σε πολλές γωνίες συναντούσες ομάδες από Μ.Α.Τ. με τα ρόπαλα στα χέρια, στην πλατεία Εξαρχείων έξω από τον κινηματογράφο BOX, υπήρχε μια ολόκληρη διμοιρία. Στην πλατεία ο κόσμος κατά ομάδες τριώντεσάρων ατόμων συζητούσε τρομακρατημένος γεμάτος φόβο.

Οι μικροομάδες στην πλατεία έμοιαζαν με διαλυμένη συγκέντρωση, συζητούσαν σαν να συνωμοτούσαν, φοβισμένοι ότι μπορεί κάποιος να τους κρυφακούει. Από νωρίς είχαν έρθει ισχυρές πάνοπλες ομάδες αστυνομικών στην περιοχή. Έκλεισαν όλους τους δρόμους από γύρω, εδώ δυο διμοιρίες με μπροστάρη τον αρχιδερβέναγά Γιωργακάκη κλείνει την Θεμιστοκλέους όπου είναι τα γραφεία της «ΡΗΕΗΣ».

Η παρουσία των αστυνομικών, τάραξε αυτούς που βρισκότουσαν στην πλατεία, και τους πετούσαν τα αντικείμενα που αναφέρω παραπάνω. Εν τω μεταξύ στα γραφεία της «ΡΗΕΗΣ» μπήκαν μέσα οι αστυνομικοί διεύθυνόμενοι από τους παρασημοφορημένους αξιωματικούς τους και συλλαμβάνουν 170 άτομα.

Άγρια νύχτα στα Εξάρχεια. 170 συλλήψεις.

Θέλοντας η κυβέρνηση να μην συμβεί ότι και την Τρίτη έστειλε τα Μ.Α.Τ., τα Μ.Ε.Α. και την Α.Π. εναντίον των αν-

δρώπων που συχνάζουν στην περιοχή Εξαρχείων για να προλάβει το κακό εκκαθαρίζοντας την περιοχή».

«Ελευθεροτυπία», 6 Δεκεμβρίου 1984

Επιτέθηκαν στα γραφεία της «Ρήξης», έσπασαν στο ξύλο πολύ κόσμο και με την βία οδήγησαν πολύ κόσμο στην Ασφάλεια.

Τα άτομα παραδόθηκαν όταν αποκλείστηκαν από 4 διμοιρίες των Μ.Ε.Α. και απειλήθηκαν από τον εισαγγελέα Πλημμελειοδικών της Αθήνας Ευσταθίου και τον αρχηγό του Μ.Ε.Α. Γεωργακάκη όταν εδήλωσε ότι θα έκανε έφοδο στο κτίριο.

Από τις 6 το απόγευμα είχαν εξαποληθεί οι κρανιοφόροι των Μ.Α.Τ. με τα ρόπαλα στα χέρια και άρχισαν εφόδους ξυλοδαρμού και να συλλαμβάνουν ακόμα και περαστικούς. Μια ώρα πριν είχε συγκεντρωθεί κόσμος στα ανακριτικά γραφεία για να συμπαρασταθεί στους συλληφθέντες από τα γεγονότα του «Κάραβελ».

Ένας εισαγγελέας και εκπρόσωποι της νομαρχίας προέιδοποίησαν τους συγκεντρωμένους ότι υπάρχει διαταγή του αστυνομικού διευθυντή Μποσινάκη που απαγορεύει την συγέντωση σε ανοιχτό χώρο για οποιαδήποτε αιτία.

Με την βαριά κατηγορία της προσβολής του πολιτεύματος διώκονται σε βαθμό κακουργήματος οι 4 νεαροί που πιάστηκαν στα προχθεσινά επεισόδια έξω από το «Κάραβελ». «Ελευθεροτυπία» 6 Δεκεμβρίου 1984

Γράφει ακόμα:

«Αξίζει να σημειωθεί ότι είναι η πρώτη φορά που γίνεται τέτοια δίωξη με βάση τον πρόσφατο νόμο 1366/83, που τροποποίησε το άρθρο 134 του ποινικού κώδικα περί εσχάτης προδοσίας.

Σύμφωνα με την παράγραφο 2 του νόμου αυτού, με ισόβια ή πρόσκαιρη κάθειρξη τιμωρείται όποιος επιχειρεί με βία ή απειλή βίας και με τρόπο πρόσφορο να διαταράξει την ομαλή λειτουργία του πολιτεύματος.

Οι 4 κατηγορούμενοι οδηγήθηκαν στον εισαγγελέα όλοι τους με την κατηγορία της προσβολής του πολιτεύματος και για:

- Διακεκριμένη φρούριο
- Επικίνδυνες σωματικές βλάβες σε βάρος αστυνομικών
- Διατάραξη οικιακής ειρήνης, παρακάλυψη συγκοινω-

νίας, παράνομη κατοχή εκρηκτικών υλών και εξύβριση.

Οι κατηγορούμενοι Κων. Φραγκιαδάκης, Ι. Πανάς, Ι. Αργύρης δήλωσαν στον εισαγγελέα ότι «οι νεοναζιστές σε συνεργασία με τους αστυνομικούς χτύπησαν πολύ κόσμο και δημιουργήθηκαν όλα αυτά τα επεισόδια».

Ο τέταρτος κατηγορούμενος βρίσκεται στο νοσοκομείο.

Ο Σκουλαρίκης δήλωσε στους δημοσιογράφους ότι, «η έκταση των εκτροπών που δημιουργήθηκαν από το «Κάραβελ» μέχρι και την Νομική, δεν ήταν ανάλογη μ' αυτή που δόδηκε από τις εφημερίδες. Παρ' όλα αυτά όμως η επανάληψη τους μέσα σε βραχύ χρονικό διάστημα (Εξάρχεια, Πολυτεχνείο και Νομική χτες) οδήγησαν στην κυβέρνηση στην ωρίμανση της απόφασης για λήψη δυναμικών μέτρων προς κάθε κατεύδυνση».

Σελίδα 24.

Η παράτα των γελοίων στο «Σπόρτινγκ».

«Ο φασισμός έδειξε χδες στην Αδήνα το επικίνδυνο, αποκρουστικό, αλλά και γελοίο πρόσωπο του.

Επί πέντε ώρες απειλούσε, έβριξε και προκαλούσε την δημοκρατία και τους δεσμούς της, με ιδιαίτερη μανία τον Πρόεδρο της Κων. Καραμανλή.

Ο Λεπέν στον λόγο του είπε: «Ήρθαμε εδώ για να συμπαρασταδούμε στον αγώνα πού κάνεται, για την απελευθέρωση των πολιτικών ιρατουμένων.»

Στην συγκέντρωση βρέθηκαν 2.500 άτομα που ήρθαν με πούλμαν από όλα τα μέρη της χώρας. Έξω από το γήπεδο περιπολούσαν άτομα με το περιβραχιόνιο της ΕΠΕΝ κατόντας ξύλα στα χέρια ενώ άπο εκεί που έμπαιναν οι επίσημοι είχαν κάνει αλυσίδα νεαροί φασίστες με ξύλα και σίδερα στα χέρια για να τον προστατέψουν από τυχόν επεισόδια, ενώ κάθε τόσο φώναζαν συνδήματα.

Φωτιά στα κόκκινα σκυλιά.

Λαός στρατός εδνικισμός.

Ελλάς Ελλήνων Χριστιανών.

Παπαδόπουλος - Παπαδοπούλους.

Ανάμεσα τους υπήρχαν και πρώην στελέχη της «Νέας Δημοκρατίας», ένας από τους ομιλητές τους καλοσώρισε και τους είπε ότι τους ανοίγουμε τις αγκαλιές μας, αυτός ο ομιλητής ήταν ο Δημόπουλος.

Στην συγκέντρωση ήταν και ο πρώην πρόεδρος της Ο.Ν.Ν.Ε.Δ. Κολωνακίου Μεταξάς που στην ουσία είναι αιφοδεξιός στην ομάδα του Μανωλάκου.

Παρ' όλα αυτά ο Λεπέν και οι ομοιδεάτες του δεωρήθηκαν ανεπιδύμητοι από τον Ελληνικό δημοκρατικό λαό και πρέπει να φύγουν αμέσως από την χώρα.

**Μια κοινή ανακοίνωση της Γ.Σ.Ε. της ΑΔΕΔΥ και της ΓΕΣΑΣΕ αναφέρει ότι η παρουσία των φασιστών προσβάλει τα δημοκρατικά αισθήματα του λαού μας και τις δυσίες του στην Κατοχή και του Πολυτεχνείου.
«Ελευθεροτυπία» 6 Δεκεμβρίου 1984**

«Παραδινόμαστε» και γέμισαν οι κλούβες με νεαρούς.

«170 άτομα πιάστηκαν μετά από τρίωρη πολιορκία από ανδρες των Μ.Ε.Α. στα γραφεία του περιοδικού «Ρήξη» στην οδό Θεμιστοκλέους.

**Έκατο από αυτούς παραδόθηκαν μόνοι τους όταν αποκλείστηκαν από 4 διμοιρίες των Μ.Ε.Α. και απειλήθηκαν.
«Βραδυνή» 6 Δεκεμβρίου 1984**

**Και δεύτερο εικοσιτετράωρο συγκρούσεων.
Αποσύνθεση. Καταλήφθηκε το κράτος.**

«Ο Σκουλαρίκης ομολόγησε ότι χάδηκε ο έλεγχος. Με δικαιολογημένη αγωνία και αυξανόμενη ανησυχία ο ελληνικός λαός παρακολούθει τα τελευταία δραματικά γεγονότα στο κέντρο της πρωτεύουσας, όπου ελάχιστοι αναρχικοί και άλλα ύποπτα στοιχεία κατόρθωσαν να καταργήσουν σχεδόν το κράτος. Και η απορία που κατέχει το πανελλήνιο μπορεί σχεδόν ομόφωνη: είναι η κυβέρνηση του Π.Α.Σ.Ο.Κ τελείως ανίκανη και ανήμπορη να προστατεύσει την ασφάλεια των πολιτών της και το κύρος του ίδιου του κράτους»;

Σελίδα 7

Κατάστρεψαν τη Νομική

«Πολύ μεγάλες ζημιές προξένησαν οι αναρχικοί κατά την προχθεσινή κατάληψη της Νομικής σχολής. Έκαψαν, έσπασαν, ρύπαναν και γενικά έκαναν τους χώρους της σχολής άνω-κάτω».

Στον εισαγγελέα 3 αναρχικοί

«Η προσαγωγή των κατηγορουμένων έγινε στις 3.30 μ.μ. προηγουμένως είχε διαβαστεί στον εισαγγελέα Ποινικής

Αγωγής κ. Αναστ. Κανελλόπουλο η σχηματισθήσα δικογραφία μαζί μ' ένα κορδόνι και δύο τρία «γκαζάκια» που είχαν βρεθεί στην κατοχή των δραστών κατά την σύλληψή τους».

Σελίδα 15.

Κατελήφθη το Κράτος.

Την άλλη μέρα στην συνέχεια των γεγονότων ο τύπος έγραψε:

«Βραδυνή» Παρασκευή 7 Δεκέμβρη 1984

Ευθύνες υπουργών για τα έκτροπα των Αναρχικών.

«Κλεφτοπόλεμος» χθες βράδυ στα Εξάρχεια.

«Με αφορμή την ετεροχρονισμένη εντατικοποίηση των μέτρων αστυνόμευσης χρειάζεται στην Αθήνα»

«Απογευματινή» Παρασκευή 7 Δεκεμβρίου 1984 σελ. 3

Κατά κύματα οι αναρχικοί στον εισαγγελέα.

Πρωτοφανή μέτρα για την φρούρησή τους.

«Κάτω από αυτά τα μέτρα ασφαλείας και μετά από διαπογματεύσεις ωρών της Αστυνομίας και της Εισαγγελικής αρχής, προσήγδησαν αργά χρειάζεται στην οδό Σωκράτους οι 126 αναρχικοί, που συνελήφθησαν κατά την διάρκεια των προχθεσινών επεισοδείων».

«Ελευθεροτυπία» 7 Δεκεμβρίου 1984

Σελίδα 15.

Κοσμοσυρροή χθες και αστυνομικός κλοιός στην Εισαγγελία «Κατηγορώ».

Σε 3 εισαγγελείς της ποινικής αγωγής οδηγήθηκαν κατά ομάδες ανά 15 άτομα οι 126 συλληφθέντες. Στον καδένα από τους 3 εισαγγελείς μοιράστηκαν από 11 δικογραφίες που είχαν σχεδιάσει οι αστυνομικοί για τους κατηγορούμενους» οι κατηγορίες ήταν κοινές για όλους τους συλληφθέντες. Εκτός τον υπεύθυνο του περιοδικού «Ρήξη» Γ. Καραμπελία. «Γι' αυτόν ο εισαγγελέας Στόμας είπε ότι οι αστυνομικοί στις καταδέσεις τους τον χαρακτηρίζουν σαν αρχηγό». Έτσι ο Καραμπελίας αντίθετα με τους άλλους συλληφθέντες προσήγδησε στον εισαγγελέα ξεχωριστά και μόνος».

Για τον Καραμπελία λεγόταν εκείνες τις ημέρες, μετά την σύλληψή του από το τύπο και τους υπεύθυνους των αστυνομικών δυνάμεων ότι είναι ο αρχηγός των αναρχικών. Ο τύπος

ιδίως είχε σε πρωτοσέλιδα με μεγάλα γράμματα το όνομα του Καραμπελία με τον τίτλο **Πιάστηκε ο αρχηγός των αναρχικών**. Ο ίδιος είπε στους δημοσιογράφους, αυτά που γράφει και η Ελευθεροτυπία.

«Μ' έπιασαν χωρίς λόγο και παρά τις εγγυήσεις που είχαν δώσει οι δημοσιογράφοι. Θαρρώ ότι ο χαρακτηρισμός του αρχηγού μου αποδόθηκε αυθαίρετα. Υπάρχουν όμως καταδέσεις αστυνομικών, αξιωματικών του κ. Αρχούδεα και Κοκκινάκη. Έκ των πραγμάτων, στις καταδέσεις τους οι αστυνομικοί δεν λένε τίποτα. Τίς έχω διαβάσει.

Παρ' όλα αυτά για τον Καραμπελία ασκήθηκε εναντίον του δίωξη σε βαδιό πλημμελήματος για:

- υποκίνηση σε στάση, ηδική αυτουργία σε δρασύτητα κατά της αρχής,

- υπόδαλψη εγκληματικού και παράνομη κατοχή όπλων, (γιατί υπήρχαν στα γραφεία της «Ρήξης» πολλά κορδόνια). Μ' αυτές τις κατηγορίες ο Καραμπελίας παραπέμφθηκε ν' απολογιδεί στον 1ο τακτικό ανακριτή.

Από την Σοσιαλιστική οργάνωση εργαζομένων εκδόθηκε ανακοίνωση και λέει.

«Δηλώνουμε ότι η ιδεολογία μας δεν έχει καμία σχέση με τη μέδοδο της ατομικής τρομοκρατίας. Σαν εργαζόμενοι αγωνιστές παλεύουμε στο πλευρό της εργατικής τάξης.

Η πορεία που προγραμματίσθηκε από την επιτροπή πρωτοβουλίας είχε σκοπό να δείξει την αντίδεση της απέναντι στις φασιστικές επισκέψεις-προκλήσεις προς τον ελληνικό λαό η οργάνωση αυτή της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς έδωσε την απάντηση της σε αυτή που δεν δα είναι η τελευταία αν ξανασυμβεί παρόμοια στο μέλλον. Έμπρακτη καὶ μαχητική αντίδεση των αντιφασιστών με την πορεία της και το κτύπημα στο «Κάραβελ» όπου έγινε το φασιστικό συνέδριο.

Οι συλλήψεις και οι βαριές κατηγορίες - για έσχατη προδοσία -.

Οι έφοδοι της αστυνομίας και οι μαζικές συλλήψεις με μπλόκα έξω από τα γραφεία των πολιτικών παρατάξεων 24 ώρες μετά τα επεισόδια ήταν τα δέματα για τα οποία μίλησαν οι υπεύθυνοι της «επιτροπής πρωτοβουλίας ενάντια στην επίσκεψη Λεπέν» που έδωσαν συνέντευξη τύπου.

«Σκοπός μας είπαν, οι νεολαίοι της επιτροπής, είναι να ακούστει η άποψή η δική μας για όλα αυτά που έγιναν και περισσότερο ακούστηκαν ή γράφτηκαν για τα γεγονότα των τελευταίων ημερών.

Η επιτροπή ενάντια στον Λεπέν σχηματίσθηκε από οργανώσεις της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς και δέλησε ν' απαντήσει στην πρόκληση των φασιστών. Η απάντηση έπρεπε να δοδεί έμπρακτα και μαχητικά, εκεί που ήταν μαζεμένος ο φασιστικός συρρετός.

Όταν η πρωτοβουλία έφτασε στα 50 μέτρα από το «Κάραβελ» σπάσαμε το μπλοκ των Αστυνομικών και έμπρακτα εκφράσαμε την αντίδεσή μας.

Θεωρούμε ότι το σπάσιμο των τζαμιών και οι φωτιές στο χουντοξενοδοχείο αποτελούν συμβολική ενέργεια και αναλαμβάνουμε κάθε ευδύνη. Όμως για μας είναι γνωστό (αλλά και αποδείχτηκε αργότερα) ότι τα παραδοσιακά κομμάτια της αριστεράς δεν δα έκαναν τίποτα και η πολυδιαφημισμένη συγκέντρωση στη Βουλή σήμερα στην οποία υποτίθεται δα διαδήλωναν οι αντιφασίστες, κατάληξε σε φιάσκο 500 ατόμων. Τώρα ωρτάμε αυτοί είναι οι αντιφασίστες στην Ελλάδα;

Στο «Κάραβελ» πιστεύουμε ότι εκφράζουμε όλους τους Έλληνες.

Στα Προπύλαια, ότι η διαμαρτυρία τελείωσε και για δύο συνεδριαφέρονται δα υπήρχε συζήτηση στα γραφεία μας. Το σίγουρο είναι ότι δεν δέλαμε να κτυπηδούμε με την αστυνομία. Είχαμε όμως την βεβαιότητα ότι στο ξενοδοχείο δα υπήρχαν φασίστες και είχαμε προετοιμαστεί. Για τις συλλήψεις των έξη συντρόφων μας και για τις εξοντωτικές κατηγορίες που τους βαράνουν λέμε ότι:

Οι συλληφέντες κατ' αρχήν κακοποιήθηκαν μέσα στις κλούβες ένας μάλιστα από αυτούς, Φαντασούσακης νοσηλεύεται φρουρούμενος στο ΚΑΤ με σπασμένο σαγόνι και δεμένος με χειροπαίδες. Από την ασφάλεια οι 4 κρατούμενοι με 3 κατηγορίες.

Παρακάληση συγκουνωνιών. Διατάραξη κοινής ειρήνης. Διατάραξη κοινής ειρήνης. Αντίσταση κατά της αρχής. Ο εισαγγελέας πρόσδεσε κι άλλες κατηγορίες μεταξύ

των οποίων την παραβίαση του άρθρου 134 του Π.Κ. για προσβολή του δημοκρατικού πολιτεύματος δηλ. εσχάτη προδοσία.

Πριν περάσουμε στα χρεισιά γεγονότα, τα οποία στελέχη του Π.Α.Σ.Ο.Κ. χαρακτηρίσαν πολιτική ρεβάνς δέλουμε να πούμε ότι αυτά που έγιναν στην Νομική ούτε τα καταδικάζουμε, ούτε τ' αποδοκιμάζουμε. Για τις ομαδικές συλληψεις, κατ' αρχήν δα επισημάνουμε ότι ήταν οι πρώτες που έγιναν μετά το Πολυτεχνείο.

Νωρίς (περίπου στις 8) επισκεφδήκαμε το Π.Α.Σ.Ο.Κ. και μιλήσαμε με τον γραμματέα της νεολαίας Παπαγεωργίου ο οποίος με την σειρά του μίλησε με τον Λαλιώτη. Ο τελευταίος πήγε στο κίνημα λίγο αργότερα και ο Παπαγεωργίου μας είπε:

«Άνοιξατε μέτωπο με το Π.Α.Σ.Ο.Κ. δα πάρουμε πολιτική ρεβάνς. Η αστυνομία δρα με κυβερνητικές εντολές. Σεις κάνετε ότι δέλετε.»

Μετά από αυτό έγινε η παράδοση των νεολαίων από την «Ρήξη» αλλά παράλληλα αποφασίστηκε να μην ανοίξουν οι πόρτες των πολιτικών μας γραφείων. Η αστυνομία υποχώρησε πιστεύοντας - ύστερα από εντολή Λαλιώτη - γύρω στα μεσάνυχτα.

Όμως απαντάμε στην κυβέρνηση η πείρα μας ύστερα από πολύχρονους αγώνες, ενάντια στην δεξιά μας έχει διδάξει αποτελεσματικότερες πρακτικές.

Δεν δ' ανεχτούμε επιχείρηση αξιοποίησης των ψήφων των αστών. Η προσπάθεια του Π.Α.Σ.Ο.Κ. να ξεμπερδεύει με μόνον ένα χώρο που του είναι πολύ ενοχλητικός, δεν δα έχει το αποτέλεσμα που πιστεύει η κυβέρνηση.

Σήμερα το Π.Α.Σ.Ο.Κ. δα πάρωνται συγχαρητήρια του Λεπέν. Αν όμως προσβάλλουν τη Δημοκρατία οι 6 μολότωφ, τότε ο φασιστικός συρφετός τι την ιάνει;»
Θεσσαλονίκη.

«200 περίπου νεαρά κυρίως άτομα μέσα στους οποίους υπήρχαν και αρκετές γυναίκες οι οποίες δήλωσαν την ένταξή τους στις αριστερές συσπειρώσεις και αναρχικές ομάδες της Θεσσαλονίκης κατέλαβαν χδες βράδυ το κτίριο της Ανώτατης Βιομηχανικής Σχολής Θεσσαλονίκης το οποίο μετά από αυτήν την πράξη των ομάδων αυτών η

αστυνομία έσπευσαν να το κυκλώσουν με ισχυρές δυνάμεις.

Η κατάληψη της σχολής ήταν αποτέλεσμα μιας πορείας που προηγήθηκε στους κεντρικούς δρόμους της Θεσσαλονίκης διαμαρτυρίας ενάντια στην επισκεψη-πρόκληση της φασιστικής συγκέντρωσης με τον αρχιφασίστα Λεπέν.

Η συγκέντρωση που είχε αποτέλεσμα να καληφθεί πάνω από 600 άτομα πορεύτηκε με διάφορα συνδήματα υπέρ της δημοκρατίας και κατά του φασισμού με κατεύδυνση το υπουργείο Βόρειας Ελλάδας φτάνοντας εκεί η πορεία, διαλύθηκε ο περισσότερος κόσμος της.

Οι υπόλοιποι κατευδήνθηκαν προς την Βιομηχανική Σχολή.

Στην εισβολή των διαδηλωτών στην σχολή που είχε σκοπό την κατάληψη αυτής διάλυσαν μάδημα πρωτοετών σπουδαστών που γινόταν στις αίδουσες του κτιρίου και διώχθηκε ο βοηδός καθηγητής που έκανε το μάδημα στους φοιτητές.

Κατέβασαν πανώ με διάφορα συνδήματα, έσπασαν κοντάρια και πετούσαν πέτρες στους αστυνομικούς που είχαν παρατάχθει απέναντι από την σχολή για να διαφύλαξουν την εισήνη για τυχόν επεισόδια.

Οι διαδηλωτές μετά από συνέλευση ζήτησαν από τηλεόραση την άμεση αποφυλάκιση των συντρόφων τους στην Αδήνα και την διάλυση των Μ.Α.Τ. και Μ.Ε.Α.

Εν τω μεταξύ άρχισε η διαδικασία σύγκλησης της Συγκλήτου της Σχολής αλλά η πρύτανις Μ. Νεγρεπόντη-Δελιδάνη δεν φάνηκε αισιόδοξη ότι δα ήταν δυνατό να δρεδούν και να συνεδριάσουν τα 18 μέλη του σώματος.

Σκοπός της έκτακτης σύγκλησης του σώματος ήταν να εξετάσει διάφορα ενδεχόμενα και να καταλήξει σε αποφάσεις σχετικά με την στάση που δα έπρεπε να τηρηθεί.

Η αστυνομία δεν μπορεί να μπει στο κτίριο του αφού δεωρείται πανεπιστημιακό άσυλο, παρά μόνο αν δοδεί έγχρωφη άδεια από τους αρμόδιους πανεπιστημιακούς φορείς.

Η αστυνομία διέκοψε την κυκλοφορία στην οδό Αγίας Σοφίας από το ύψος του Μητροπόλεως ως την παραλιακή λεωφόρο με αποτέλεσμα να δημιουργηθεί κυκλοφοριακό χάος.

Αργότερα, τους έγκλειστους στη Σχολή επισκέφδηκε αντιπροσωπεία του κεντρικού συμβουλίου της ΦΕΑΠΘ (φοιτητικής ένωσης Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης) που ανάλαβε μεσολαβητικό ρόλο για τον τερματισμό της κατάληψης μεταξύ των διαδηλωτών και της αστυνομίας.

Κατά την διάρκεια της συγκέντρωσης της πορείας και τις καταλήψεις ακούστηκαν τα συνδήματα: 200 συλληφθέντες και ξυλοδαρμοί, αυτή είναι του ΠΑ.ΣΟ.Κ η αλλαγή

Ο Λεπέν προκαλεί - το ΠΑΣΟΚ τρομοκρατεί

Αλήτη σκουλίκη-Σκουλαρίκη

Το κράτος σκοτώνει - ο τύπος το βουλώνει

Μπάτσοι γυρούνια δολοφόνοι»

Επίσης συγκέντρωση κατά του Λεπέν έγινε και στην Πάτρα από τους φοιτητές του Πανεπιστημίου Πατρών των αριστερών συσπειρώσεων, εκεί η πορεία όμως απαγορευθεί από την αστυνομία και δεν πραγματοποιήθηκε.

Χημείο

Μάιος '85. Η χώρα μας βρίσκεται σε προεκλογική περίοδο. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ είναι σίγουρο για την νίκη και σ' αυτές τις εκλογές.

Η Ν.Δ. μετά από την ήττα της το '81 έκανε ορισμένες αλλαγές στους αρχηγούς, της και σ' αυτές τις εκλογές κατεβαίνει με αρχηγό τον Μητσοτάκη, που υπόσχεται φτηνά αυτοκίνητα για να κερδίσει την συμπάθεια του λαού και να τον ψηφίσει. Και ενώ τα κόμματα της χώρας μας δίνουν τον αγώνα τους για την κατάκτηση της εξουσίας, οι εξωκοινοβουλευτικές ομάδες οργανώνουν την αντίθεσή τους σ' αυτό το στημένο παιχνίδι, που μόνος του σκοπός είναι η κατοχύρωση της διαχείρησης της εξουσίας σε κάποιο κομματάρχη που είναι προμελετημένος ποιός ως είναι αυτός.

'Ετοι το απόγευμα στις 9 Μαΐου στις 6 το απόγευμα αρχίζει να συγκέντρωνται κόσμος στην πλατεία Εξαρχείων, όπου ως πραγματοποιούσε πορεία για να διαδηλώσει την αντίθεσή του σ' όλο αυτό το εκλογικό ψέμα. Ενώ άτομα από όλες τις εξωκοι-

νοβουλευτικές ομάδες ήταν συγκεντρωμένα γι' αυτό τον σκοπό στην πλατεία, στην γωνία της Στουρνάρα και Σπύρου Τρικούπη, απέναντι από την πλατεία που ήταν ο συγκεντρωμένος κόσμος, κατέφθασε μια δημοικία Μ.Α.Τ. διοικούμενη από τον Χοχτούλα. Και με μια ντουντούκα άρχισε να εξαγγέλει την απαγόρευση της συγκέντρωσης, με την δικαιολογία ότι έχει λιγγοφραφή απαγόρευση από τον εισαγγελέα.

«Η πορεία δεν δεν γίνει, άρχισε να λέει με την ντουντούκα, έχει απαγορευθεί από τον εισαγγελέα. Να κάθεστε όλοι στις καρέκλες, όποιος δεν κάθεται δα συλληφθεί. Έχουμε σκοπό να σας ισοπεδώσουμε. Εδώ δεν είναι Χημείο και δεν σας παραχωρείται άσυλο».

Σε ποιόν σκεπτόμενο άνθρωπο τα λόγια αυτά δεν θα προκαλούσαν οργή, η κατασταλτική αυτή πράξη όξυνε τον συγκέντρωση κόσμο και έφυγε για το Χημείο με σκοπό να κάνει κατάληψη στη σχολή για να εκδηλώσει την αντίθεσή του στις κατασταλτικές ενέργειες του κράτους και την τρομοκρατική του τακτική όπως τα λόγια του Χοχτούλα, «δα σας ισοπεδώσουμε».

Αυτή την φασιστική ενέργεια (των απαγορεύσεων των συγκέντρωσεων) για την κατάπνιξη κάθε ιδέας, όλες οι κυβερνήσεις στην πολιτική ιστορία της χώρας μας την έχουν εφαρμόσει. Γιατί όχι και η κυβέρνησή του ΠΑ.ΣΟ.Κ επειδή είναι σοσιαλιστική, δηλαδή; ε, και;

Η συγκέντρωση των ατόμων είναι ο μοναδικός τρόπος για την ανταλλαγή των απόψεων σε θέματα που τους απασχολούν και ψάχνουν την λύση τους. Κάθε άνθρωπος έχει επιθυμίες μέσα του που χρειάζεται να τις εξωτερικεύσει και η συγκέντρωση για κάθε ελεύθερο άτομο με κρίση και αντίληψη, είναι ο ιδιαίτερος τρόπος για να ανταλλάξει τις απόψεις του. Η απαγόρευση της συγκέντρωσης στους συγκεντρωμένους ήταν φυσικό να δημιουργήσει την αγανάκτηση οι οποίοι μετά από τις δηλώσεις του Χοχτούλα άρχισαν να ψάχνουν άλλους τρόπους για να δώσουν λύση στο πρόβλημα που τους δημιούργησε το κράτος.

Από συζητήσεις που έγιναν μεταξύ των συγκεντρωμένων, βγήκε το συμπέρασμα να γίνει κατάληψη στο Χημείο για να δείξουν την αντίθεσή τους στην κατασταλτική μάχη που άνοιξε το κράτος, σε κάθε άτομο που θέλει να εκφράζεται και

να σκέπτεται ελεύθερα. Και για να αποδείξει ότι η τρομοκρατία δεν είναι ο κατάλληλος τρόπος, για να φοβίσει έναν κόσμο που αγωνίζεται για αληθινή κοινωνική δικαίωση.

Έτσι μια ομάδα 70 περίπου ατόμων από τους συγκεντρωμένους ξεκίνησε για το Χημείο. Οι συζητήσεις από αυτούς που έμειναν στην πλατεία ήταν γύρω από τις κατασταλτικές ενέργειες του κράτους, της μπατσοκρατίας και της χαμηλής διανοητικής ικανότητας που διαδέτει η εξουσία για να αντιμετωπίζει όσους γνωρίζουν την αλήθεια: να κατεβάξει αξιωματικούς της αστυνομίας και τους βάζει να δηλώνουν ότι «δα τους ισοπεδώσει». Φρίκη!!

Όταν ξεκίνησα να πάω στο Χημείο για να δω ποιά θα ήταν η συνέχεια των γεγονότων και τί θα συζητιόταν από τα άτομα που πήγαν εκεί μετά τις δηλώσεις του Χοχτούλα, είχε περάσει περίπου μία ώρα. Πλησιάζοντας προς το Χημείο ακούω φωνές αναμειγμένες με κρότους από ξύλα, πέτρες, γυαλιά και σίδερα, όλα επιδήλωναν κατάσταση μάχης. Κάποιος γνωστός που με είδε να κατευθύνομαι προς το Χημείο μου είπε ότι δεν πρέπει να πλησιάσω, γιατί έχει κτυπηθεί ο κόσμος που βρίσκεται μέσα στο Χημείο από τα M.A.T. και αν πλησιάζα θα με κτυπούσαν. Πράγματι, γύρω από το Χημείο υπήρχαν εκατοντάδες ματαζήδες και όποιος πλησιάζει τον ξυλοκοπούσαν. Κατευθύνομαι από την Κωλέτη προς το Χημείο, κρότοι από πέτρες και μεταλλικά αντικείμενα μαζί με τρομαγμένες φωνές ακούγονταν. Τα M.A.T. έτρεχαν από την Ζ. Πηγής προς το Χημείο, αγριεμένες φωνές από ανθρώπους κυνηγημένους ακούγοντουσαν, σ' όλη την περιοχή.

Το πλησίασμα στο Χημείο ήταν επικίνδυνη προσπάθεια. Όποιοι δρόμοι οδηγούσαν εκεί ήταν κλεισμένοι από τα M.A.T. που ξυλοκοπούσαν όποιον ήθελε να πλησιάσει. Απογοητευμένος αφού μου ήταν αδύνατο να φτάσω στο Χημείο, αποφασίζω να γυρίσω πίσω στην πλατεία Εξαρχείων, όταν άκουσα δυνατές φωνές να λένε.

«Αλήτες, αναρχικοί καουμπόδυδες». Αυτοί, σκέψη, πρέπει να είναι πολίτες που βρίζουν τους καταληψίες.

Την άλλη μέρα έμαθα ότι αυτοί που φώναζαν αυτό το σύνθημα ήταν φασίστες, που είχαν αναμειχθεί με τα M.A.T. και κτυπούσαν τον κόσμο του Χημείου. Η μάχη μη κατάσταση εκείνη την ημέρα και ο ξυλοδαρμός από τα M.A.T. και τους

φιασίστες επικρατούσε σ' όλη την αχτίνα γύρω από το Χημείο. Στους δρόμους Ιπποκράτους και στην Σόλωνος τα M.A.T. κτυπούσαν τον κόσμο χωρίς διάκριση, που έτρεχε να αποφύγει τον ξυλοδαρμό.

Όταν γύρισα στην πλατεία βρίσκω ηρεμία, ο κόσμος που βρισκόταν εκεί, μάλλον δεν γνώριζε τι είχε συμβεί και έπινε τον καφέ του ανέμελος, σε τέτοιες περιπτώσεις η πλατεία αδειάζει.

Έχουν περάσει περίπου 5 ώρες από την ώρα που άρχισαν τα επεισόδια. Γύρω στις 11, μου ζητάει μια κοπέλα να πάω έναν φίλο της στο σπίτι του, γιατί ήταν κτυπημένος. Το πρόσωπό του ήταν ματωμένο από κτυπήματα, καθώς κι όλο του το σώμα που το κινούσε με δυσκολία από τα κτυπήματα. Όταν τον είδα στην κατάσταση που βρισκόταν, του είπα να πάει σπίτι του με ταξί γιατί με το χτύπημα που είχε στο κεφάλι φοβόμουν μην ζαλιστεί και πέσει από την μηχανή.

Με ταξί ήταν επικίνδυνο γιατί δεν έραμψε σε ποιόν ταξί θα έπεφτε, φαντάζεστε τι εννοώ, προσπαθήσαμε να βρούμε ένα αυτοκίνητο αλλά σταθήκαμε άτυχοι. Έτσι τον πήγα εγώ. Ήταν κοντά στο Χημείο, έπεσε ανάμεσα στα δύο πυρά, μεταξύ των M.A.T. και των καταληψιών, όταν κάποια πέτρα τον βρήκε στο κεφάλι, έχασε τις αισθήσεις του και έπεσε κάτω, όταν συνήλθε προσπάθησε να απομακρυνθεί και πέφτει πάνω σε μια διμοιρία από M.A.T. που τον κτύπησαν με τα γκλοπς σ' όλο του το σώμα. Πονούσε τρομερά. Όταν τον πήγα εκεί που ήθελε γύρισα στο σπίτι μου.

Όλη την νύχτα την πέρασα με την σκέψη στα γεγονότα που δημιουργήθηκαν με την απαγόρευσή της πορείας. Την άλλη μέρα ο τύπος έγραψε:

«Βραδυνή» Παρασκευή 10 Μαΐου 1985

Οδοφράγματα-Βόμβες στο κέντρο της Αθήνας.

Κράτος εν κράτει οι αναρχικοί. Οι πολίτες πήραν τα όπλα...

«Νύχτα τρόμου έζησε και πάλι χθες η ευρύτερη περιοχή γύρω από τα Εξάρχεια.

Η αντιμετώπιση των αναρχικών από τις αστυνομικές δυνάμεις «με το γάντι» και διαλεκτικό τρόπο και η ανοχή παρά τις αντίδετες ανακοινώσεις του υπουργού Δημόσιας Τάξεως ότι «η κυβέρνηση δα πατάξει κάθε εκνομή ενέργεια», αποδράσυναν τους αναρχικούς και υποχρέωσαν τους απλούς πολίτες να καταφύγουν στην αυτοπροστασία.»

Σελίδα 5

Με καραμπίνες βγήκαν στους δρόμους οι Αθηναίοι!... Ανίκανη η κυβέρνηση να τους προστατεύσει από τους περιθωριακούς.

«Οι αναρχικοί έκαψαν, έσπασαν, πετροβόλησαν, έστησαν οδοφράγματα, κατέλαβαν το Χημείο τραυμάτισαν αστυνομικούς και πολίτες στα Εξάρχεια».

Έκαναν διαπραγματεύσεις με τον ασύρματο της Αστυνομίας.

Για τον ασύρματο, που αναφέρει εδώ η «Βραδυνή» ότι μάθουμε την συνέχεια από την εφημερίδα «Σπάστη» τεύχος Ιούνη, Οκτώβρης '85. Το κομμάτι που ακολουθεί είναι απόσπασμα.

Η παράδοση του ασύρματου

«Ο ασύρματος των μπάτσων που ήταν στα χέρια μας από την κατάληψη του Χημείου μέχρι σήμερα, παραδίδεται ξανά στα χέρια τους αφού σε μας είναι ήδη:

α) άχρηστος και χωρίς μπαταρίας

β) η φόρτωσή του γίνεται από «ειδικό» μηχάνημα των μπάτσων και μερικά καταστήματα-χαριέδικα στην Αδήνα.

Η παράδοση του ασύρματου δεν είναι δείγμα «καλής δέλησης» εκ μέρους μας, αλλά:

Δεσμεύουμε τον Παπανδρέου και τις πανακλες του (Μποσινάκη, Τζαννάκη, Κοκκινάκη κ.α.).

Αδήνα 14/5/85

«ΟΙ ΤΡΕΛΟΙ ΚΙ' ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΙ ΤΟΥ ΧΗΜΕΙΟΥ»

Την επόμενη μέρα, 10 Μαΐου, μαθαίνω ότι υπάρχει ακόμα κόσμος στο Χημείο περιφρουρημένος από τα Μ.Α.Τ. Αυτό με άφησε έκπληκτο, διότι περίμενα η υπόθεση αυτή να έχει πάρει τέλος. Από άλλες πληροφορίες έμαθα ότι υπάρχει κάποιος νεαρός 17 ετών στο νοσοκομείο που μπορεί να είναι και νεκρός. Αυτή η είδηση τάραξε την ψυχή μου από οργή και αγανάκτηση, ωτήσα αν γνωρίζουν το όνομα του νεκρού, αλλά τους ήταν άγνωστο.

Κάπως ζαλισμένος από το γεγονός του νεαρού νεκρού, από θλίψη και αγδία, ξεκινάω για το Χημείο. Σκεπτόμουν να περάσω τον κλοιό από τα Μ.Α.Τ. και να μπω στο Χημείο. Σ' όλη την διαδρομή δεν συνάντησα πουθενά Μ.Α.Τ. Φτάνω από την Ι. Μεταξά στην Ζ. Πηγής. Εκεί υπήρχε κόσμος συγκε-

ντρωμένος που κοιτούσε προς το Χημείο ανάμεσα τους υπήρχιν και ορισμένοι αστυνομικοί. Προχώρησα ανάμεσα από τους συγκεντρωμένους να περάσω προς το Χημείο, όμως ένας από τους αστυνόμους μου είπε ότι δεν μπορώ να συνεχίσω. Αν θέλεις μείνε εδώ, ή γύρνα πίσω, μου είπε. Έφυγα και πήγα στην Εμμ. Μπενάκη, εκεί ήταν τελείως ελεύθερα και έτσι μπόρεσα να φτάσω στο Χημείο. Ο χώρος έξω από το κτίριο επιδήλωνε εγκαταλειμένο πεδίο μάχης. Πέτρες, ξύλα, καρβουνίλες από σιησμένες φωτιές, γυαλιά από τζάμια και σπασμένα μπουκάλια, κομμάτια από σπασμένες μαρμαρόπλακες και άλλα σκόρπια αντικείμενα μαρτυρούσαν ότι εδώ είχε γίνει μάχη. Από την Ζ. Πηγής ήταν στημένα οδοφράγματα με τραπέζια και από την μεριά της Μαυρομιχάλη οδοφράγματα με μεταλλικές βιβλιοθήκες.

Μερικοί καταληφίες καθύντουσαν στα σκαλιά του κτιρίου και κρατούσαν ξύλα στα χέρια τους ενώ τα πρόσωπα τους ήταν καλλυμένα με μαντίλια. Από την μέσα μεριά της εισόδου της σχολής είχαν στρώσει χαρτόνια και κόμποντουσαν μερικοί νεαροί. Δεν είπα τίποτα με τους καταληφίες, εξάλλου η κατάσταση που παρουσίαζε ο χώρος μαρτυρούσε τα πάντα. Μόνο ωτήσα να βεβαιωθώ για τον 17χρονο νεαρό, μου απάντησαν πως δεν είναι σίγουρο ότι είναι νεκρός. Πίσω από τα οδοφράγματα ήταν συγκεντρωμένος κόσμος ο οποίος κοιτούσε από περιέργεια. Κάποια στιγμή ακούω έναν νεαρό να φωνάζει σε κάποιον έξω από το οδόφραγμα.

- Φύγε, από εδώ φε, σε υμάμαι από το '81 στο Πολυτεχνείο, φασίστα, πάρε δρόμο.

Εκείνος απομαρτύρηκε από το οδόφραγμα και έφυγε. Ένας άλλος πολίτης ζήτησε να περάσει από τη Μαυρομιχάλη προς την Μπενάκη και τον άφησαν. Στην γωνία της Ναυαρίνου και η Ζ. Πηγής ξαφνικά άρχισαν να πέφτουν από την πολυκατοικία τα τζάμια των παραθύρων, τα παιδιά πετάχτηκαν επάνω, νόμισαν ότι τους πετούσαν πέτρες έξω από τα οδοφράγματα, όμως τα τζάμια έπεφταν από μόνα τους καμένα από τις φωτιές, που είχαν αναφτεί την προηγούμενη νύχτα. Όλα έδειχναν ότι η κατάληψη πήρε τέλος, αφού μπορούσε πλέον κάποιος να μπει και να βγει ελεύθερος, από τον χώρο που δημιουργήθηκαν τα επεισόδια. Και ενώ ο κόσμος της κατάληψης αντιτίθεται στην βρωμιά των εκλογών, την ίδια μέρα,

ο Ανδρέας μαζεύει του Νέους του, και τους μπουντρουμάζει στο Ολυμπιακό στάδιο. Και ενώ συγκέντρωνε ο Ανδρέας τους «Νέους» του, τα M.A.T. και τα M.E.A. του στην περιοχή των Εξαρχείων ξυλοκοπούσαν όλους αυτούς που ήταν αντίθετοι με την μπουντρουμοποίηση της ατομικής προσωπικότητας του ανθρώπου. Σ' αυτή την συγκέντρωση παρασυρμένος από το πάνθος της εξουσίας ο Ανδρέας στο λόγο, που έβγαλε στους «Νέους» του, δεν καταλάβαινε τι έλεγε, μάλλον ότι μπερδεύτηκε λιγάκι. Γιατί έλεγε, ότι αυτός είναι ο μοναδικός δημοκράτης που πέρασε από την Ελλάδα και ότι όταν κάνει μια δημοκρατία χωρίς M.A.T., και αντί να πει στους «Νέους» του, ότι αν όταν έκαναν κάτι που όταν ενοχλούσε το κράτος, όταν τους διαλύει τα κεφάλια, είπε ότι διαλύσει τα M.A.T.

«Βραδύνη» 11 Μαΐου 1985

Τί συμβαίνει με τους αναρχικούς;

Νέες καταλήψεις στην Αθήνα και Θεσσαλονίκη - Οργή και απορίες
Σελίδα 11

Η ανοχή της αστυνομίας οδήγησε στην αποθράσυνση των αναρχικών.

«Τα επεισόδια και οι προκλήσεις δεν σταμάτησαν ούτε χθες. Απέλησαν ότι δα κάψουν το Χημείο αν παραβιαστεί το άσυλο».

«Ελευθεροτυπία» 11 Μαΐου 1985

Βράζουν τα Εξάρχεια.

«Σε καζάνι που βράζει μετατράπηκε από προχτές το βράδυ το Χημείο στο κέντρο της Αθήνας ενώ αργά χτες αναρχικοί κατέλαβαν και την νομική σχολή.

Οι καταλήψεις και πολλά μέλη των εξωκοινοβουλευτικών ομάδων της άκρας αριστεράς που δεν πήραν μέρος στα επεισόδια δήλωσαν ότι αν δεν επενέβαινε η αστυνομία στον χώρο των Εξαρχείων προχτές δεν θα γινόταν τίποτα.

«Η σκαιότητα και η προκλητική δήλωση του επικεφαλής αστυνόμου ότι δα μας ισοπεδώσει καθώς και η αναίτια επίθεση των M.E.A. έξω από το Χημείο δημιούργησε το τωρινό αδιέξοδο».

Ο διευδυντής της αστυνομίας κ. Μποσυνάκης δήλωσε ότι, «έίναι αποφασισμένος να συλλάβει τους ταραξίες μέχρι ενός, έστω και αν χρειάστει να περιμένει αιώνες έξω από το Χημείο».

Ταυτόχρονα ο Μποσινάκης έδινε το λόγο του στους καταληψίες ότι δεν θα πειράξει κανέναν από αυτούς αν υποχωρήσουν ειρηνικά.

Όλα αυτά έγιναν την Παρασκευή. Το Σάββατο 11 Μαΐου για τρίτη ημέρα συνεχίζεται η κατάληψη στο Χημείο, ενώ χτες βράδυ στη Θεσσαλονίκη για να συμπαρασταθούν στους καταληψίες του Χημείου, οι αναρχικοί κάνουν κατάληψη στην Ηγολογική Σχολή.

Για συμπαράσταση των καταληψίων του Χημείου, έγιναν κι αιταλήψεις και σε άλλες επαρχιακές πόλεις όπως στα Ιωάννινα και την Πάτρα, καθώς και σε συνοικίες της Αθήνας, στην N. Ιωνία, Αιγάλεω, Χαλάνδρι και στον Πειραιά.

Οι καταληψίες του Χημείου είναι χωρίς νερό και τηλέφωνο, οι εταιρίες τα έχουν κομμένα, υπάρχουν μεταξύ τους τραυματίες που χρειάζονται γιατρό ή και σε άλλες περιπτώσεις μόνο φάρμακα.

Στην πλατεία έγινε μια προσπάθεια και μαζεύτηκαν ορισμένα χρήματα για φάρμακα και τρόφιμα, όμως δύο άτομα που πήγαν με μηχανή να τα δώσουν στους καταληψίες εμποδίστηκαν από την αστυνομία. Έτσι επέστρεψαν ξανά στην πλατεία. Σε μια προσπάθεια να περάσει ένα ασθενοφόρο με γιατρούς προς το Χημείο, εμποδίστηκε κι αυτό από τα M.A.T.: αυτό δείχνει ότι τα πράγματα για τους καταληψίες είναι σιβαρά.

Έχει γίνει γνωστό, ότι η αστυνομία έδωσε εντολή στους καταληψίες να αποχωρήσουν ελεύθερα. Όμως αυτό ήταν μάλλον μπλόφα για να βγουν από την κατάληψη και να τους συλλάβουν. Γι' αυτό δεν μπορούσε να εγγυηθεί κανένας, έτσι μείναν στη θέση τους και διαπραγματεύόντουσαν την αποχώρησή τους να γίνει περισσότερο ασφαλής.

Μέρος στις διαπραγματεύσεις με τα παιδιά που ήταν κλεισμένα στο Χημείο για την αποχώρησή τους πήρε ο Μ. Γλέζος, η σύγκλητος του πρωτανείου, καθώς και αξιωματικών των αστυνομικών δυνάμεων των σωμάτων Α.Π., M.A.T., και M.E.A.!

Οι καταληψίες για την αποχώρησή τους από το Χημείο ζητούσαν, την απομάκρυνση όλων των αστυνομικών δυνάμεων από τον γύρο χώρο του Χημείου. Να αφεθούν ελεύθεροι οι 14 συλληφθέντες της Πέμπτης. Και άτομα που ήταν έξω από το

Χημείο να πήγαιναν με πορεία να τα πάρουν μαζί τους. 20 περίπου άτομα αποχώρησαν μαζί με τον Μ. Γλέζο, ενώ οι υπόλοποι έμειναν ως τη στιγμή που θα πραγματοποιούντουν τα αιτήματά τους.

Το απόγευμα στις 6 μετά από συγκέντρωση που έγινε στην πλατεία Εξαρχείων, ξεκινά πορεία προς το κέντρο της Αθήνας. Όταν ξεκίνησε η πορεία, πήγα να δω τί συμβαίνει στο Χημείο. Στη Ζ. Πηγής τα Μ.Α.Τ. ήταν παραταγμένα και ενισχυμένα μαζί με πολίτες θεατές. Γύρισα στην Μπενάκη εκεί δεν υπήρχαν Μ.Α.Τ., όμως ήταν στην γωνία της Κωλέτη και Ζ. Πηγής μια κλούβα με μεατζήδες. Πριν καλά-καλά φτάσω στην Γωνία αυτών των δύο δρόμων με αρπάζουν ξαφνικά δύο μεατζήδες.

Μου μιλούσαν γρήγορα και οι δύο μαζί ταυτόχρονα, ενώ με κτυπούσαν με τις γροθιές τους στα πλευρά, στο πρόσωπο, και στην πλάτη.

- Που πας από εδώ, μου έλεγαν.
- Έλα μαζί μας, ρε αναρχικέ.

- Τί έχεις μαζί σου;

- Γρήγορα στην κλούβα και μ' έσπρωξαν μέσα σε μια κλούβα γεμάτη με ματαζήδες, που άρχισαν κι αυτοί τις φωνές και τα κτυπήματα.

Με έσπρωχναν δεξιά-αριστερά και ψαχούλευαν τα ρούχα μου, ενώ φώναζαν όλοι μαζί.

- Βγάλε το μπουφάν, μου φώναζαν.
- Τί είναι αυτό;
- Βγάλτο έξω.
- Που πας από εδώ.
- Έχεις ταυτότητα.

Και ενώ συμβαίνουν όλα αυτά έρχεται ένας αξιωματικός, μ' άφησαν και απομακρύνθηκαν από κοντά μου.

Έμειναν δύο μεατζήδες μόνο και ο αξιωματικός που άρχισε να τους ρωτά:

- Πού, τον βρήκατε;
- Στην Κωλέτη, κοίταζε κατά εδώ, του απάντησαν.
- Τί κοιτούσες, με ρώτησε, ο αξιωματικός.

Δεν απάντησα, είχα συνέλθει από τον τρόμο που μου δημιουργήθηκε από την βία που χρησιμοποίησαν επάνω μου οι μπάτσοι και έψαχνα το πρόσωπό μου να δω αν είχα αίματα,

αιώνια κτυπήματα που μου έδωσαν.

- Έχεις ταυτότητα; ρώτησε ο αξιωματικός.

Τους την έδωσα, έγραψε τα στοιχεία μου και μου την έδωσε πάλι πίσω.

- Να φύγεις από εδώ, μου λέει, αν σε ξαναπιάσουν θα έχεις ιοβιαρότερες συνέπειες, να φύγεις τελείως από την περιοχή αυτή, η αστυνομία έχει απαγορεύσει την κυκλοφορία σ' αυτή υπηρ περιοχή.

Γύρισα στην πλατεία τα πάντα ήταν ήσυχα, περίμενα να γινθίσει ο κόσμος της πορείας.

Θα είχαν περάσει περίπου 3 ώρες από την ώρα που ξεκίνησε η πορεία, κάποια στιγμή ακούω φωνές φοβισμένες και βλέπω κόσμο να τρέχει προς τον λόφο του Στρέφη.

Ήταν ο κόσμος της πορείας, που του επιτέθηκαν κατά την διάρκεια της διαδήλωσης τα Μ.Α.Τ. και κυνηγούσαν τον κόσμο ενώ κτυπούσαν τα ρόπταλα στα λούκια των σπιτιών και φώναζαν:

- Βγείτε έξω ρε αλήτες. Πού είστε κρυμένοι;

Εκείνη την ωρά κυνηγημένος ο κόσμος από τα Μ.Α.Τ. ήφτασε μέχρι τη Λεωφόρο Αλεξάνδρας.

Στις 12 Μαΐου για τέταρτη ημέρα υπήρχε κόσμος μέσα στο Χημείο, χωρίς να έχει διθεί λύση για την πραγματοποίηση των αιτημάτων τους.

Το μεσημέρι ήταν οι μαγαζάτορες μάζευε υπογραφές από άλλους μαγαζάτορες, γιατί τα Μ.Α.Τ. με το νυχτερινό κυνηγήτο που εξαπέλυσαν ενάντια στον κόσμο της πορείας, έκαναν βίαιες εισβολές και σε μαγαζιά, γεγονός άκρως απαράδεκτο.

Ενώ όλα κυλούσαν ήσυχα, παρ' όλα αυτά ένοιωθες ότι από στιγμή σε στιγμή θα συμβεί κάτι κακό. Από τον τρόπο που εξελλίσσονταν τα γεγονότα και από το τι είχε συμβεί εκείνες τις ημέρες, όλες αυτές οι καταστάσεις της βίας μίου δημιουργηθαν το αίσθημα της πίκρας και της αγδίας μέσα μου. Αηδιασμένος γύριζα στους γύρω δρόμους του Χημείου άσκοπα, ενώ σκεπτόμουν την τύχη των παιδιών που ήταν μέσα σ' αυτό. Σκεπτόμουν και με την φαντασία μου δημιουργηθα τις εικόνες που ταιριάζουν σε παρόμοιες περιπτώσεις. Άνδρες της αστυνομίας πάνοπλοι εισβάλουν στο μυαλό μου, να επιτίθονται στους καταληψίες, ξυλοδαρμός, σύλληψη, μεταφορά στα μπουντούμια της ασφάλειας, ερωτήσεις που δημιουργούν τον τρόμο,

ξυλοδαρμός, κλείσιμο σε κάποιο χώρο ακατάλληλο για επιβίωση, δίκες, φυλακίσεις, κι όλα αυτά γιατί ο καθένας δεν έχει το δικαίωμα να σκέφτεται όπως αυτός θέλει και να αποφασίζει μόνος του για το μέλλον της ζωής του.

Η θλίψη της ψυχής μου είχε μεταφερθεί και στο άψυχο οιδερένιο αντικείμενο, την μηχανή μου, που κυλούσε πάνω στους ασφαλτοστρωμένους δρόμους αργά-αργά γύρω από την περιοχή του Χημείου, θα έλεγες ότι είχαν ενσωματωθεί ψυχή, σκέψη, σώμα και μηχανή, όλα μαζί λειτουργούσαν αρμονικά και με θλίψη.

Κάποια στιγμή και χωρίς καλά-καλά να συνειδητοποιήσω τι συμβαίνει, βρίσκομαι μπροστά σε ματατζήδες, οι οποίοι ήταν παραταγμένοι στην γωνία Ζ. Πηγής και Ι. Μεταξά. Εμφανίζονται μπροστά μου πραγματικά σαν φαντάσματα όπως τους συνειδητοποίησα ξαφνικά με τ' άσπρα τους κράνη. Άνδρες της αστυνομίας Μ.Α.Τ. και Μ.Ε.Α. ορμάνε κυριολεκτικά μπροστά μου, με φωνές, βρίζοντας και απειλώντας.

Μιλούσαν όλοι μαζί, ήταν περίπου 20, ένας από αυτούς έβγαλε τα κλειδιά από την μηχανή, νομίζοντας ότι θα σβήσει, όμως η μηχανή δεν έσβησε και νευρίσασε τόσο που σχεδόν τρέμωντας μου φώναξε «σβήστη!».

Την έσβησα.

- Πού πας από εδώ; με ρώτησε.
- Πού είναι τα χαρτιά σου; έλεγε κάποιος άλλος.
- Βγάλε το μπουφάν σου, το έβγαλα και τους το έδωσα. Έφαξαν για αρκετή ώρα. Είχα και μια τσάντα την οποία μου την πήραν και την έφαξαν κι αυτή πολύ καλά. Μέσα βρήκαν κομμάτια από τις εφημερίδες εκείνης της ημέρας που είχαν σχέση με το Χημείο. Μόλις είδαν τα κομμάτια από τις εφημερίδες ταράχτηκαν.

- Τί είναι αυτά; φώναξε ένας οργισμένος.
- Εφημερίδες, του απάντησα ήρεμος.

Δεν ξέρω τι υπόθεσαν για τα αποκόμματα των εφημερίδων αλλά η συμπεριφορά τους έδειχνε ότι ανακάλυψαν κάτι πολύ σπουδαίο.

- Έλα μαζί μας, στον αξιωματικό, μου λένε.

Ένας με οδήγησε στην κλούβα που βρισκόταν στην Χ. Τρικούπη. Ενώ έξω από αυτή ήταν παραταγμένοι μεατζήδες

ιαζί με ματατζήδες, που βλέποντας τον συνάδελφό τους να με πινοδεύει άρχισαν να ουρλιάζουν όλοι μαζί.

Πάρτον στην κλούβα, έπιασες λαυράκι, είναι δικό σου, δέστον ανάποδα, κρέμα στον στην κλούβα, βγάλτου αίμα.

Ήρθε ένας αξιωματικός, ο συνοδός μου του έδειξε τα αποκόμματα της εφημερίδας, ο αξιωματικός τα κοίταξε και μου είπε να φύγω.

Μετά από αυτή την περιπέτεια, κατάλαβα ότι τα παιδιά δεν βγάινουν εύκολα από το Χημείο. Τα μέτρα περιφρούρησης από τις αστυνομικές δυνάμεις έχουν ενισχυθεί. Ισως το κράτος να είχε κτυπήσει και αν δεν το έχει ακόμα κάνει, φταίει ότι βρισκόμασταν σε προεκλογική περίοδο και φοβάταν η κυβέρνηση μην δημιουργήσει κακές εντυπώσεις στον λαό που μπορεί να έχει κακές συνέπειες στο κόμμα για τις εκλογές.

«Βραδυνή» 13 Μαΐου 1985

Οι αναδρικοί απειλούν τώρα να τινάξουν στον αέρα το Χημείο! Ανεξήγητη ανοχή της κυβερνήσεως.

Σελίδα 5 με ειδικό ρεπορτάζ. Κράτος εν «κράτει».

«Οι αναδρικοί έχοντας δημιουργήσει «κράτος εν κράτει» εξακολουθούν να τρομοκρατούν και να αναστατώνουν την Αδήνα».

Ποιούς σκοπούς εξυπηρετούν

«Εύλογα ερωτήματα γεννώνται από την εξέλιξη της καταστάσεως. Ερωτήματα που σε συνάρτηση με το γεγονός ότι διερχόμεδα προεκλογική περίοδο προβληματίζουν προσωπικότητες του πολιτικού κόσμου και αυτά είναι:

Γιατί η κυβέρνηση δεν επεμβαίνει δυναμικά να δώσει λύση στην χαώδη κατάσταση που έχει δημιουργηθεί;

Γιατί η σύγκλητος «προστατεύει» με τις αποφάσεις της τους καταληψίες αναδρικούς;

Ποιός δα δώσει τα εκατομμύρια που χρειάζονται για να επισκευαστούν οι ζημιές που έχουν γίνει μέσα και έξω από το Χημείο;»

Την άλλη ημέρα από το πρωί 13 Μαΐου, η πλατεία είναι γεμάτη κόσμο. Για το θέμα του Χημείου, που περιμένουν να βρεθεί λύση για την αποχώρηση των παιδιών από αυτό. Ενώ γίνονται συζητήσεις με τους καταληψίες, τους αξιωματικούς της αστυνομίας, και την πρωτανεία της σχολής.

Μερικά παιδιά από την πλατεία προσπαθούσαν να πάνε

τρόφιμα στους καταληψίες. Ήταν αδύνατο, τα M.A.T. απαγόρευαν να περάσουν τον κλοιό. Αργότερα μαζεύονται λεφτά για φάρμακα, αλλά γι' αυτό το θέμα δεν έμαθα την συνέχεια του. Το μεσημέρι μαθαίνουμε ότι τα πράγματα είναι σε καλό δρόμο. Θ' αφεθούν από τους 14 συλληφθέντες, 8 τώρα και το απόγευμα οι υπόλοιποι, ενώ όταν πραγματοποιηθεί πορεία που θα πάρει τα παιδιά από το Χημείο, όπως είχαν ξητήσει οι ίδιοι οι καταληψίες.

Κατά τις 4 η ώρα το απόγευμα στην πλατεία είχαν συγκεντρωθεί γύρω στα 200 άτομα. Στην I. Μεταξά παρατάσσεται μια ομάδα M.A.T., μετά από μισή ώρα φτάνει άλλη μια η οποία παρατάσσεται απέναντι από την πλατεία στην γωνία Σ. Τρικούπη και Στουρνάρη. Οι συγκεντρωμένοι στην πλατεία κάνουν αλυσίδες.

Στις 5 μ.μ. έρχεται η είδηση ότι αφέθηκαν και οι υπόλοιποι συλληφθέντες, τώρα πρέπει να φύγουν από την περιοχή των Εξαρχείων και του Χημείου όλες οι αστυνομικές δυνάμεις.

Μετά από μισή ώρα αποχωρούν τα M.A.T. από την πλατεία, ενθουσιασμός χαράς από τους συγκεντρωμένους κατά την αποχώρησή, χειροκροτήματα και χαρούμενες φωνές ακούγονταν από όλους. Όλος ο κόσμος της πλατείας συγκεντρώνεται τώρα έτοιμος για την πορεία όπου θα πήγαινε να πάρει τους καταληψίες από το Χημείο. Στο ξεκίνημα της πορείας φτάνουν περίπου 500 νεαροί από τον Ρήγα Φεραίο, φωνάζοντας συνδήματα και μοιράζοντας και μια προκήρυξη. Έγινε και ήποια ανωμαλία επειδή οι Ρηγάδες ήθελαν να μπουν μπροστά στην πορεία, οι αναρχικοί και οι αυτόνομοι δεν το δέχτηκαν αυτό, αφού ο αγώνας αυτός δεν ήταν δικός τους. Η πορεία ξεκινά για το κέντρο της Αθήνας με γενικό σύνθημα, «αυτή η νίκη είναι του Χημείου».

Ότι συνέβει στην πορεία, ήταν πολύ συγκλονιστικό; σ' όλο το δρόμο για το ραντεβού με τον κόσμο του Χημείου, όλοι οι διαδηλωτές σ' όλη την διάρκεια της πορείας φώναζαν συνθήματα γεμάτα με ένα παράξενο ενθουσιασμό χαράς. Κόσμος άνοιγε τα παράθυρα από τα τρόλεϋ και χαιρετούσε χαρούμενος τους διαδηλωτές, όλοι γνώριζαν το γεγονός, μετά από τόπορείας ούτε ένας αστυνομικός. Από την Στουρνάρα η πορεία βγαίνει αριστερά στην Γ' Σεπτεμβρίου, μετά αριστερά στη

Σταδίου και από εκεί στην Ακαδημίας. Μόλις η πορεία μπήκε στη Μαυρομιχάλη έτρεξαν τα παιδιά που ήταν μέσα στο Χημείο με συνθήματα και χάμηκαν μέσα στα παιδιά της πορείας.

Αγκαλιαζόντουσαν μεταξύ τους, χαρούμενες φωνές ενθουσιασμού έβγαιναν από το στόμα τους, τα χέρια τους έσφιγγαν τα κορμιά των γνωστών τους. Φώναζαν ο ένας το όνομα του άλλου για να δείξουν ότι υπάρχουν, ότι είναι εδώ, ξανά πάλι μαζί μας δυνατοί όπως πάντα. Το κράτος παρ', όλη την δύναμή του, παρόλα τα μέσα που διαθέτει δεν μπόρεσε να τους υποτάξει. Έτσι είναι πάλι μαζί μας, μετά από σκληρό αγώνα, «μέσα στο Χημείο μια φούχτα αναρχικοί ξεφτίλησαν το κράτος και την καταστολή».

Αυτό το σύνθημα, που βγήκε από αυτόν τον αγώνα, θα ξεφωνίζεται σε πολλές πορείες μετά, στ' αυτιά του κράτους.

Μέσα στη γλυκειά νύχτα της Ανοιξης άκουγα τα ονόματα να βγαίνουν χαρούμενα από τα στόματα των παιδιών, οι φωνές τους με συγκλόνισαν. Η πορεία θα συνεχίζοταν, για μένα είχε τελειώσει, αφού τα παιδιά του Χημείου έδειξαν στο κράτος ότι η ανθρώπινη θέληση για ζωή δεν φυλακίζεται και είναι πάλι ξανά, ελεύθεροι!

«Βραδυνή» 14 Μαΐου 1985

Οι Αναρχικοί επεκτείνουν τις καταλήψεις. Και η κυβέρνηση αφήνει ελεύθερους τους συλληφθέντες.

Σελίδα 5.

«Άφησαν ελεύθερους όσους Αναρχικούς είχαν πιαστεί και οι ομοιδεάτες τους από το Χημείο έκαναν πορεία νίκης ως τα Προπύλαια».

Όταν τελείωσαν οι φάσεις με το Χημείο, σκεφτόμουν ότι θα ήταν καλό να γραφτεί κάτι για τα γεγονότα εκείνων των ημερών.

Έτσι πήρα μερικά αποσπάσματα από τα ημερολόγια μου, τα συνέταξα και τα έβαλα σε κάποια σειρά, πήρα και μερικές φωτογραφίες από τις εφημερίδες και τις προκηρύξεις που γράφτηκαν από διάφορες οργανώσεις και έκανα μια μπροστούρα για όλες τις φάσεις του Χημείου. Έτσι όπως έζησα, είδα και αισθάνθηκα εγώ εκείνες τις ημέρες τα γεγονότα του και την κυκλοφόρησα.

Πολύς κόσμος και από άτομα του χώρου υποδέχτηκε την μπροστούρα με ενθουσιασμό, πολλοί έλεγαν ότι χρειαζόταν να

γραφτεί κάτι σε βιβλίο για ότι συμβαίνει στην περιοχή των Εξαρχείων για τους κοινωνικούς αγώνες και για τους ξυλοδαρμούς των μπάτσων.

Εν τω μεταξύ υπήρξαν και μερικοί - ευτυχώς ελάχιστοι - που είπαν ότι αφού δεν ήμουν μέσα στο Χημείο πως μπόρεσαν και έγραψα για τα γεγονότα. Φυσικά αυτό με πείραξε για δεν αγωνίζονται για τίποτα και στην πλατεία κατεβαίνουν για να πιούν την «φραπεδάρα» τους. Ένας άλλος λόγος είναι ότι ο καθένας έχει την προσωπική του προσφορά σ' έναν αγώνα από όπου και όπως κι αν αγωνίζεται αυτός, όπως στην συγκεκριμένη περίπτωση του αν ήμουν μέσα στο Χημείο ή έξω απ' αυτό. Και το σπουδαιότερο ότι ο καθένας έχει το δικαίωμα να γράψει για ότι ζει και αισθάνεται από κάποιο γεγονός.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

Εκλογές.

Σ' αυτές τις εκλογές είναι πάλι αντιμέτωπα τα ίδια κόμματα, το ΙΙΑ.ΣΟ.Κ. που κυβερνάει και η Ν.Δ. που είναι αξιωματική μιτιπολίτευση. Η Ν.Δ. έκανε μερικές (όχι και λίγες) αλλαγές μεταξύ αρχηγούς της και στις εκλογές του 1985 κατεβαίνει με αρχηγό τον Κ. Μητσοτάκη, ο οποίος τάζει φτηνά αυτοκίνητα που ελληνικό λαό για να κερδίσει ψήφους. Όμως από ότι διέχουν τα πράγματα παρόλο ότι ο Μητσοτάκης τάζει φτηνά αυτοκίνητα, δεν υπάρχει στην Ν.Δ. η δύναμη που έχει το ΙΙΑ.ΣΟ.Κ.

Εκείνο το καιρό άκουσα από άτομα που συζητούσαν μεταξύ ΙΙΑ.ΣΟ.Κ και Ν.Δ., στην Πάτμο που είχα πάει για διακοπές, να λένε για το Μητσοτάκη το σύνθημα, «καλύτερα παπάκι, παρά το Μητσοτάκη». Αυτό το σύνθημα τότε δεν είχε ακουστεί στην Αθήνα. Την νίκη το ΠΑ.ΣΟ.Κ. την είχε σίγουρη. Και την απέκτησε.

Πολυτεχνείο '85!

Η σφαγή του κράτους δεν έχει τέλος. Στο πολύκλαυτο των νεκρών για κοινωνική δικαιοσύνη μνημείο του Πολυτεχνείου, όπως άρχισε, έτσι και συνεχίζει τις σφαγές του το κράτος.

Η αιματηρή προσπάθεια ενός ταλαιπωρημένου λαού που ξεσηκώθηκε μετά από 7 χρονή τυραννία αγανακτισμένος, στέκεται στο πλευρό των μικροομάδων της άκρας αριστεράς και των αντεξουσιαστών που έδωσαν την πρώτη φλόγα στην βασανισμένη ψυχή του ελληνικού λαού στο Πολυτεχνείο, για την δικαίωση του στην ζωή του και την κοινωνία του.

Εκείνος ο λαός που ξετίναξε την σιδερόφραχτη χούντα των συνταγματαρχών και των τανκς τους, δεν ήταν δυνατόν να άρχιζε έναν τέτοιο αγώνα αν από κάπου δεν έπαιρνε τα συνθήματα που θα τον έφερναν αντιμέτωπο με το πρόβλημα της αδικίας και της τυραννίας, που τον καταδυνάστευε από μια χούφτα αξιωματικούς.

Και δεν θα μπορούσαν εκείνες οι μικροομάδες της άκρας αριστεράς και οι λιγοστοί αντιεξουσιαστές από μόνοι τους να φέρουν το «κάστρο» της Παπαδοπούλικοπατακιστικής χούντας αν δεν έπαιρνε μέρος και η μεγάλη μερίδα του ελληνικού λαού στον ξεσηκωμό εκείνο.

Η επανάσταση μας θέλει όλους, αν θέλουμε δίκαιη κοινωνική αποκατάσταση και ανθρώπινες σχέσεις μεταξύ μας.

Από εκείνην την φρικτή νύχτα της πολύνεκρης σφαγής κάθε χρόνο οι ελληνικός λαός γιορτάζει την νίκη του για την ελευθερία του από τον φασισμό. Όμως δεν είναι λίγες εκείνες οι φορές που στον χώρο των πεσόντων για κοινωνική δικαίωση πέφτουν και νέοι άνθρωποι δολοφονημένοι από το κράτος.

Το Πολυτεχνείο για τα τελευταία χρόνια της κοινωνικής ιστορίας της Ελλάδας σημαίνει πολλά και πολλά περισσότερα, στον λαό της, γιατί δεν είναι λίγοι εκείνοι που έδωσαν στον αγώνα αυτό και την ζωή τους.

Έτσι κάθε χρόνο ο ιερός αυτός χώρος που στοίχισε την ζωή δεκάδων νέων ανθρώπων διαμορφώνεται σε χώρο πανηγυριού με διάφορους μικροπολητάδες εμπόρους εκμεταλλευτές των αισθημάτων των ανθρώπων που πηγαίνουν εκεί με πραγματική πίστη για την δικαίωση, την ζωή, την ελευθερία και το καλύτερο αύριο του ανθρώπινου βίου.

Αυτά δύλα καταντούν τον χώρο αυτόν μια ζουγκλα (δυστυχώς) αποτελούμενη από ζώα-ανθρώπους που προσπαθούν ο καθένας με το δικό του συμφέρον να εκμεταλλευτεί τον αγώνα των ξεσηκωμένων, αυτών που δολοφονήθηκαν τότε και αυτών που ζουν σήμερα. Κάποτε αυτή η φρικτά τραγική κατάσταση που στημένα γίνεται από τους ανθρώπους του συμφέροντος και της αρπαγής πρέπει να σταματήσει.

«Το Πολυτεχνείο δεν ήταν γιορτή, αλλά πάλι ταξική».

Το Πολυτεχνείο ήταν αγώνας ζωής και όχι θανάτου, το Πολυτεχνείο πρέπει να παραμείνει ζωντανό για όσους πιμε κάθε αηδιαστικό τρόπο να πρόσπαθουμε να το θάψουμε μέσα μας, επειδή συμφέρει σε κάποιους, το Πολυτεχνείο είναι ένας αγώνας που δεν τέλειωσε και έχει να δώσει πολλές μάχες ακόμα. Αν κάποιος αγωνίζεται πραγματικά για κοινωνική δικαίωση δεν έχει ανάγκη να γιορτάσει μια φορά το χρόνο το Πολυτεχνείο για να δείξει την αγωνιστικότητά του. Ο αγώνας

είναι παντού και πάντα, σε κάθε χώρο και χρόνο, ας πάψουμε πια νι πιστεύουμε σε είδωλα που μάς θυμίζουν ότι πρέπει να κάνουμε κάτι γιατί έτσι πρέπει ή γιατί έτσι ήταν τότε. Και τώρα λίστηκαν τα προβλήματά μας; η κοινωνία μας ικανοποιεί όλους τους ανθρώπους; Όχι! δεν ικανοποιεί κανέναν άνθρωπο υπάρχουν ακόμα τάξεις που διαχωρίζουν τον έναν άνθρωπο από τον άλλον.

Χρειάζεται ακόμα πολύς αγώνας για να ικανοποιηθούν τα ανθρώπινα δίκαια στην κοινωνία που ζούμε. Το Πολυτεχνείο ήταν ένας μόνο αγώνας ανάμεσα σ' όλους τους αγώνες που χρειάζεται να γίνουν ακόμα για την ισότητα μεταξύ των ανθρώπων.

Ι' αυτό το Πολυτεχνείο δεν πρέπει να θαφτεί μέσα του σε κινέναν μας, όπως θέλουν αυτοί που έχουν συμφέροντα τα οποία αποβλέπουν στην κοινωνία δούλων και αφεντικών μεταξύ των ανθρώπων, για να υποφέρουν οι πολλοί και να ζουν οι λίγοι με ανέσεις σε βάρος των πολλών.

Και αυτοί που έχουν αυτά τα συμφέροντα αυτό επιδιώκουν, θέλουν να πετύχουν τον θάνατό του Πολυτεχνείου για να πάψει πλέον να αποτελεί μια συνέχεια στους ανθρώπινους αγώνες για αληθινή κοινωνική αποκατάσταση. Και γι' αυτό κάθε φορά δημιουργούν και καινούργιους νεκρούς, για να θάψουν την ιδέα του αγώνα που συνέχιζεται σ' όσους αγαπούν την ζωή, την ελευθερία, τον άνθρωπο.

Ίσως κάποτε οι άνθρωποι του χώρου που δεν πιστεύουν σ' όλα αυτά να πάψουν πλέον να θυμούνται την αγωνιστικότητά τους μόνο σε (γιορτές) αγώνα και να βρουν άλλους τρόπους να συνεχίσουν τον (δρόμο του Νοέμβρη) γιατί κάθε φορά θα πέφτουν και νέοι νεκροί. Μέχρι που να κάνουν τον κόσμο να πιστέψει ότι κανένας αγώνας δεν δικαιώνει τίποτα για να εξασθενήσουν από τον κάθε άνθρωπο κάθε αγωνιστική του ενέργεια που θα ήθελε να δημιουργήσει στο μέλλον.

Πρέπει, νομίζω να πάρουν τουλάχιστον οι άνθρωποι του χώρου των αντιεξουσιαστών την πρωτοβουλία και να μην κατεβαίνουν στις γιορτές του Πολυτεχνείου στο μέλλον, αφού ξέχωρα από τις δικές μου απόψεις που υποστηρίζω παραπάνω, γνωρίζουν ότι οι γιορτές δεν αποτελούν μέρος των αγώνων τους. Και πολύ περισσότερο γνωρίζουν όλες τις άλλες αιτίες και ποιοί είναι αυτοί που τις εφαρμόζουν για να δημιουρ-

γούν στον λαό ψεύτικες αγωνιστικές ικανοποίησεις και απογοητεύσεις.

Και μην μου πείτε κύριοι ότι οι φόνοι μπορούν να συμβούν σε κάθε διαδήλωση, δεν θα το επιτρέψω.

Το κράτος κάθε φορά που θα γίνει κάποια διαδήλωση για κάθε θέμα έχει υπολογίσει και με ποιόν τρόπο θα το αντιμετωπίσει, πώς θα στείλει M.A.T., M.E.A., A.P. χιαφιέδες και ότι άλλο διαθέτει.

Για το κράτος ότι για εμάς μας φαίνεται τυχαίο, είναι προγραμματισμένο. Η μεθόδευση της καταστολής του κράτους είναι προγραμματισμένη με όλους τους επιστημονικούς όρους που διαθέτει η αστυνομία.

Το κράτος ξέρει που δημιουργεί τους φόνους. Το χέρι του Μελίστα σημάδευε με τα μάτια του κράτους που τον όπλισε σ' ένα χώρο που ήθελαν να γίνει ο φόνος, ανάμεσα σε δύο κύρια σημεία, πλατεία Εξαρχείων χώρος αγώνας των νέων και Πολυτεχνείο χώρος αγώνας των περασμένων γενιών.

Εκείνο το απόγευμα της 17 Νοέμβρη του 1985 λίγο πριν αρχίσει η πορεία του Πολυτεχνείου, όλη η Αθήνα είναι πλημμυρισμένη από αστυνομικές δυνάμεις όλων των σωμάτων.

Δεν υπήρχε δρόμος ή κύριο σημείο που να μην υπήρχε κλούβα ή μια μικρή ομάδα αστυνομικών στημένη. Στο Πολυτεχνείο χιλιάδες λαούς αναμένουν το ξεκίνημα της πορείας. Στο τέλος της πορείας ακολούθησαν οι αριστεριστές και άλλες αντεξουσιαστικές ομάδες με τα σύνθήματα.

«Θάνατος στ' αφεντικά δεξιά, αριστερά».

«Μπάτσου γυρούνια δολοφόνοι».

«Τα Νέα» 18 Νοέμβρη 1985
Τυαλιά-καψφιά στο Χίλτον

«Από νωρίς το απόγευμα η ατμόσφαιρα γύρω από τα Προπύλαια έδειχνε ότι τα επεισόδια δεν θα αργήσουν να ξεκινήσουν από τους αναρχικούς αφού όλοι οι δρόμοι ήταν αποκλεισμένοι από κρανιοφόρους, άνδρες των M.E.A., άλλες αστυνομικές δυνάμεις και κλούβες...

Για πρώτη φορά σε πορεία του Πολυτεχνείου εμφανίστηκαν τα M.A.T., πριν ακόμα γίνουν επεισόδια για την τήρηση της τάξης, παρατηρεί η εφημερίδα.

Μετά την διάλυση της πορείας κυνηγημένος ο κόσμος ερχόταν στην πλατεία Εξαρχείων, όπου κι εκεί ήταν ισχυρότατες

αστυνομικές δυνάμεις. Έγινε κι' ένα μικρό επεισόδιο στο θεοφιλαράδικο «Ρουαγιάλ», που είναι στην πλατεία όταν ήγιαν μερικοί αστυνομικοί να πάρουν σουβλάκια.

Κατά τις 11 μαθαίνεται ο φόνος του M. Καλτεζά. Μερικοί νέοι στην πλατεία Εξαρχείων είναι τρομαγμένοι από το γεγονός ότι ήποιος νεαρός σκοτώθηκε, στην οδό Μποτάση, από αστυνόμο που τον πυροβόλησε. Το συγκλονιστικό αυτό γεγονός μεταδόθηκε σαν αστραφτή από στόμα σε στόμα. Όλα τα στόματα έλεγαν: δολοφόνησαν κάποιον, ένας δεκαπεντάχρονος νεαρός, οι μπάτσοι δολοφονούν, ένας νεαρός νεκρός. Αυτή η είδηση ακουγόταν όλη την νύχτα από τα στόματα των ατόμων που ήξαρχεια και όλη η περιοχή γέμισε με τα συνθήματα: 15 χριστιανών. Εκδίκηση.

Μετά την είδηση αυτού του νέου που συντάραξε τους πάντες μερικά άτομα αποφασίζουν να κάνουν κατάληψη στο Χημείο, έτσι ώστε το νέο να μαθευτεί παντού και να μην μείνει ημιφρό από το κράτος, ενώ παράλληλα θα άρχιζε ένας αγώνας ενάντια στους φόνους του κράτους και για να καταδικαστεί ο διολοφόνος αστυνόμος που πυροβόλησε τον 15χρονο.

Λιμένως μετά από την πλατεία Εξαρχείων έφυγαν όλες οι αιτινονικές δυνάμεις. Στο Χημείο οι καταληψίες μπήκαν από την είσοδο της Ναυαρίνου. Στην αρχή προσπάθησαν να τους βιγάλουν τα M.A.T. έξω, αλλά κάθε φορά τους αποδύσαν με πλήρες. Το πρώι 18 Νοέμβρη πολύ νωρίς από τις 6 άρχισε η αιτινομία διαπραγματεύσεις για την αποχώρηση. Οι καταληψίες ζήτησαν, την καταδίκη του δολοφόνου αστυνομικού και την απελευθέρωση όλων των συλληφθέντων της πορείας. Οι διαπραγματεύσεις δεν έφερναν ουσιαστικά αποτελέσματα και έτσι επενέβησαν ειδικές ομάδες καταστολής δηλαδή κομάντος της αιτινομίας και τους έβγαλαν από το Χημείο. Εν τω μεταξύ έληγαν μια επιτροπή για να γίνει πορεία διαμαρτυρίας για τον 18χρονο νεκρό, που τώρα όλοι γνώριζαν το όνομά του και το όνομα του δολοφόνου. Η πορεία θα ξεκινούσε από το Πολυτεχνείο.

Έτσι από νωρίς το απόγευμα αρχίζει να μαζεύεται κόσμος στο Πολυτεχνείο για την πορεία. Πάνω από 2.000 άτομα, από όλες τις εξωκοινοβουλευτικές ομάδες και πολλοί αριστεριστές ιμαγκεντρώθηκαν εκεί. Εξάλλου είχε έρθει και κόσμος μόνο για να πληροφορηθεί για τα γεγονότα αφού τα είχαν γράψει οι

εφημερίδες και πολύ περισσότερο για τον φόνο του Καλτέζα. Η πορεία ξεκίνησε στις 4 περίπου το απόγευμα από το Πολυτεχνείο και κατευθύνθηκε από την Σταδίου προς την Αστυνομική διεύθυνση που είναι στην πλατεία Κολοκοτρώνη. Τα συνθήματα που κυριαρχούσαν ήταν:

Αυτή η νύχτα είναι του Μιχάλη.
Βία στην βία της εξουσίας.

Πέτρου και Σταμπούλης ήταν η αρχή, εμπρός στο δρόμο του Τσουτσουβή. Το αίμα κυλάει εκδίκηση ζητάει.

Κατά την διάρκεια της πορείας έσπασαν και μερικές βιτρίνες. Στην Ομήρου έπεσαν πάνω στην πορεία οι μεατζήδες με τους ματαζήδες, και ποιός είδε τον χάρο και δεν το φοβήθηκε. Φυσικό ήταν να διαλυθεί η διαδήλωση και ο κόσμος αυθόρυμητα κυνηγημένος βρήκε καταφύγιο στο Πολυτεχνείο με το συναίσθημα του ξεκινήματος της πορείας από εκεί. Εκεί αποφασίστηκε και η κατάληψη του Πολυτεχνείου.

Κατά τις 8.30 το βράδυ ο χώρος γύρω από το Πολυτεχνείο μετατράπηκε σε πεδίο μάχης μεταξύ αυτονόμων και άλλων ομάδων της άκρας αριστεράς με τους αστυνόμους των Μ.Α.Τ. Η μάχη κράτησε ώρες.

Οι εφημερίδες για τα γεγονότα εκείνες τις δύο ημέρες έγραψαν.

«Αυριανή» 19 Νοέμβρη 1985 σελίδα 5.

Μόνο 9 λεπτά στοίχισε η «εκκένωση» του Χημείου.

«Με επιχείρηση αστραπή ισχυρών δυνάμεων της Ελληνικής Αστυνομίας, κάτω από οργανωμένο σχέδιο, που κατευνόταν από τον υπουργό Δημόσιας Τάξης Μένιο Κουτσογιώργα και τον αναπληρωτή υπουργό Θανάση Τσούρα απομακρύνθηκαν από τον χώρο του Χημείου οι αναρχοαντόγομοι καταληψίες.

Με την βοήθεια τεδωρακισμένου οχήματος της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας - που έριχνε νερό στα οδοφράγματα που είχαν στηδεί στην Ναυαρίνου - τέσσερις διμοιρίες των Μ.Α.Τ. έφτασαν ως την πόρτα της Σχολής, αλλά οι αναρχικοί που ήταν στην ταράτσα του κτιρίου έριχναν πέτρες και σε δύο λεπτά διατάχθηκε να υποχωρήσουν.

Στο μεταξύ, από την ηγεσία του υπουργείου Δημόσιας Τάξης είχε ζητηθεί η άρση του φοιτητικού άσυλου της σχολής από τον πρύτανη του Πανεπιστημίου Μ. Σταδόπουλο, ο

ποιός απάντησε ότι δα συμβουλευτεί τη σχετική νομοδεσία. Μετά από δύο ώρες σχετικής ηρεμίας, στις 5.30 το πρωί έριυσε στο χώρο ο Αστυνομικός Διευδυντής Αρκουδέας, που προσπάθησε να διαπραγματευθεί την ομαλή αποχώρηση των αναρχικών, χωρίς να επιτευχθεί καμία συμφωνία».

Η επιχείρηση

Στις 9.30 το πρωί δυνάμεις των Μ.Α.Τ. άρχισαν να πικνώνουν, απομονώνοντας παράλληλα όλο και περισσότερο χώρο γύρω από τη Σχολή. Αυτή την ώρα απαγορευόταν όλα τους πάντες η είσοδος και η έξοδος στο τετράγωνο Σόλωνος, Ζ. Πηγής, Διδότου και Ασκληπιού. Όπως μας πληροφορήθηκαν οι αστυνομικοί διεύθυντές που ήταν επικεφαλής των ποινινομικών δυνάμεων η απόφαση είχε ληφθεί. Ο πρύτανης είχε επιτρέψει την άρση του Πανεπιστημιακού ασύλου μετά την σύσκεψη με τον υπουργό αναπληρωτή Δημοσίας Τάξης Θ. Τσούρα μετά από σύσκεψη που πραγματοποιήθηκε με τον αρχηγό του ΕΛ.ΑΣ. Γιώργο Ρομοσιό, τον προϊστάμενο του Κλάδου Τάξης της Ασφάλειας, Αντιστράτηγο Μινιώλη Μποσινάκη, τον Γενικό Αστυνομικό Διευδυντή Αθηνών υποστράτηγο Στέλιο Τζανάκη και τον Διευδυντή της Ασφάλειας Αττικής Αστυνομικό Διευδυντή Ζαφείρη.

Μια επιτροπή αποτελούμενη από τους αστυνομικούς δύο ιδιούτερες Σκούρα και Σπανό, εκπρόσωπο της Νομαρχίας Αιγαίους και εισαγγελέας επισκέφθηκε τους καταληψίες και τους πρότεινε μια λύση για την απομάκυνση του χώρου χωρίς να γίνει καμία σύλληψη, εκείνοι όμως αρνήθηκαν. Μετά από 10 λεπτά συνομιλία χωρίς να επιτευχθεί συμφωνία - και αφού οι αναρχικοί είχαν απορρίψει πιο πριν και προτάσεις της Επιτροπής Ασύλου - τους ανακοινώθηκε πως σε λίγο οι αστυνομικές δυνάμεις θα εικένωναν το κτίριο.

Στις 10.35 μονάδες των Μ.Ε.Α. που είχαν πλησιάσει τη σχολή άρχισαν να ρίχνουν δακρυγόνα και καπνογόνα δημιουργώντας ένα προπέτασμα κατνού και μια αποπνικτική αιμόσφαιρα. Ταυτόχρονα 4 οχήματα της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας κύκλωσαν το κτίριο και το δυο από αυτά (το ένα Σόλωνος και Μαυρομιχάλη και το δεύτερο Ναυαρίνου και Χ. Τρικούπη) με την βοήθεια των Μ.Α.Τ. με αντιασφυξιογόνις μάσκες. Αυτοί με τις ασπίδες και τα γκλοπές τους ανάγκα-

σαν τους αναρχικούς να υποχωρήσουν στο εσωτερικό του κτιρίου και στην συνέχεια να το εγκαταλείψουν. Στην είσοδο ήταν ήδη έξι δημοφίλες των Μ.Α.Τ. που συνέλιασαν «Απογευματινή» 19 Νοέμβρη 1985.

Ο Λαλιώτης για το Χημείο.

«Η επέμβαση στο Χημείο έγινε με την σύμφωνη γνώμη της Επιτροπής Ασύλου του Πανεπιστημίου Αθηνών. Μέλη της επιτροπής είναι ο πρύτανης εκπρόσωπος του Δ.Ε.Π. και εκπρόσωπος των φοιτητών. Άλλωστε σύμφωνα με το άρθρο 272 του Ποινικού Κώδικα, η κατοχή εκρηκτικών υλών, που βρισκόντουσαν σε αφονία στο Χημείο συνιστά αυτόφωρο αδίκημα και βάσει του Νόμου-πλαίσιου.

Και σ' αυτή την περίπτωση υπάρχει δικαίωμα επέμβασης και χωρίς άδεια των Πανεπιστημιακών Αρχών. Άλλα «ΤΑ ΝΕΑ» 18 Νοέμβρη 1985

Ανακοίνωση ο αστυνομικός

«Σύμφωνα με πληροφορίες ο αστυνομικός που πυροβόλησε τον 15χρονο είναι ο Αναστάσιος Μελίστας που έχει τραυματιστεί στη μέση. Επικεφαλής της αστυνομικής δύναμης ήταν ο Κώστας Καλτσώνης. Τις πρώτες πρωτεύες ώρες ο Μελίστας οδηγήθηκε στο γραφείο της Αστυνομικής Διεύπινης Αττικής και εξετάσθηκε από τον αναπληρωτή διυπουργό Εσωτερικών και Δημοσίας Τάξης Θ. Τσούρα, από τον αρχηγό της αστυνομίας Γ. Ρομοσιό και άλλους αξιωματικούς.

Στην διεύδυνη της αστυνομίας εξετάστηκε και ο επικεφαλής της αστυνομικής δύναμης Κώστας Καλτσώνης». «ΤΑ ΝΕΑ» 18 Νοέμβρη 1985 Σελίδα 14.

Αστυνομικός σκότωσε 15χρονο στα Εξάρχεια.

Μια σφαίρα στο κεφάλι.

Οι αναρχικοί κατέλαβαν το Χημείο.

«Ο δάνατος του 15χρονου μαδητή, τα μεσάνυχτα στα Εξάρχεια αμαύρωσε τον χθεσινό εορτασμό του Πολυτεχνείου και οδήγησε στην κατάληψη του Χημείου».

Γενηματάς: Αισθάνομαι συντετριμένος

«Στο Ευαγγελισμό ο υπουργός Υγείας και Πρόσνοιας Γ. που πήγε μετά την πληροφόρηση του 15χρονου είπε: Είμαι

πολύτιμος από το δάνατο ενός τόσο νέου ανδρώπον, έπειτα από τους δημοσιογράφους. Πληροφορήθηκα ότι ο νέος ήταν θαυμάτισμένος και ήδη ας εδώ για να δω τους μιατρούς και ότι προσφέρουμε όλοι ότι μπορούμε για να θαυμάσουμε».

Στη ερώτηση που του έγινε για το συγκεκριμένο γεγονός

Πιλήτης:

«Απογευματινή» 18 Νοέμβρη 1985

Χίλιρκη αίμα στην Αθήνα. Νεκρός 15χρονος αναρχικός. Πυροβολήθηκε από αστυνομικό.

«Λίμα χύδηκε τα μεσάνυχτα στην Αθήνα μετά το τέλος της πορείας για την επέτειο του Πολυτεχνείου. Ένας νεαρός 15χρονος ο Μ. Καλτέζας έπεσε νεκρός στα Εξάρχεια χτυπημένος από σφαίρα στο κεφάλι από το υπηρεσιακό περίστροφο αστυνόμου εν στολή. Στην αστυνομική διυδυνηση Αθηνών πήγαν, μετά την είδηση της δολοφονίας του 15χρονου ο υπουργός Δημόσιας Τάξης κ. Θαν. Τσούρης, ο αρχηγός του ΕΛ.Α.Σ. κ. Γ. Ρομοσιός, ο επικεφαλής της Κρατικής Ασφάλειας, αντιστράτηγος Μαν. Μποσινάκης, ο Απειράρχης κ. Στ. Τζανάκης και παρακολούθησαν τις εξελίξεις από την αίδουσα των επιχειρήσεων. Στον «Εαγγελισμό» μετέβη, με εντολή του πρωθυπουργού για να ενημερωθεί και ο υπουργός Υγείας κ. Γ. Γενηματάς.

Κατά δημοσιογραφικές πληροφορίες ο αστυφύλακας που πυροβόλησε τον 15χρονο ήταν ο Αδανάσιος Μελίστας και είναι τραυματισμένος από βόμβα μολότωφ.

Τα επεισόδια, συνέχιζε η Απογευματινή άρχισαν γύρω από τις 11.30 όταν τρεις αστυνομικοί μπήκαν να φάνε σ' ένα πουβλατζίδικο στην γωνία Σπ. Τρικούπη και Στουρνάρη. Μια ομάδα αναρχικών που ήταν στην πλατεία Εξαρχείων τους αντιλήφθηκε και κινήθηκε εναντίον τους.

Κατέλαβαν το Χημείο. «Στις 11.30 μετά τα μεσάνυχτα, μόλις κυκλοφόρησε η είδηση του δανάτου του 15χρονου ομάδα αναρχικών κατέλαβε το Χημείο. Πενήντα περίπου νεαροί, εισέβαλαν από την είσοδο της Ναυαρίνου αποφασισμένοι να μην εγκαταλείψουν τον χώρο του Χημείου αν δεν καταδικαστεί ο αστυφύλακας που πυροβόλησε τον 15χρονο».

«Αυγιανή» 18 Νοέμβρη 1985

«Ερχεται βόμβες μολότωφ σε κλούβα που πήρε φωτιά και τον πυροβόλησε αστυνομικός.

Ένας νεκρός σε μάχες με αστυνομικούς.

«Γης μαδία μα τα έκαναν πάλι στα Εξάρχεια. Κατέλαβαν πολυκατοικία και μπήκαν στο Χημείο. Στον ύπνο πιάστηκε η αστυνομία.

Εικόνα μάχης παρουσίαζε η γύρω από τα Εξάρχεια περιοχή μετά τα μεσάνυχτα - κι ενώ η ειρηνική πορεία για το Πολυτεχνείο είχε λήξει πριν ώρες - ύστερα από συνεχείς επιδέσεις και βιαιότητες των αναρχικών, που είχε σαν αποτέλεσμα το σκοτωμό ενός δεκαπεντάχρονου μαδητή.

Μια ομάδα (αποτελούμενη από 20 περίπου άτομα μπήκε στο Χημείο από την οδό Ναυαρίνου. Τις πρωϊνές ώρες στην Γενική Αστυνομική Διεύθυνση έγινε σύσκεψη για το αν θα έμεινε έφοδο η Αστυνομία για να βγάλει έξω από τό Χημείο τους αναρχικούς. Στην σύσκεψη πήραν μέρος ο αναπληρωτής υπουργός Θ. Τσούρας, ο πρύτανης του Πανεπιστημίου Σταδίου και ο αρχηγός της αστυνομίας Ρομοσίδης, οι αντιστράτηγοι Μποσινάκης, Σταύρακας και ο υποστράτηγος Τζανάκης.

«ΤΑ ΝΕΑ» 19 Νοέμβρη 1985. Πρώτη σελίδα.

Σάλος φωτιές από αναρχικούς.

Παπανδρέου: Καταδίκη και κυρώσεις για τον φόνο.

Παραιτήσεις Κουτσόγιωργα-Τσούρα δεν έγιναν δεκτές.

1.500 νέοι κατέλαβαν χθες το Πολυτεχνείο.

Δεκάδες τραυματίες τη νύχτα.

Σελίδα 3.

A. Παπανδρέου: «Αποτρόπαια πράξη ο φόνος του Καλτεζά.

Σελίδα 7.

Απάντηση του κυβερνητικού εκπροσώπου στην ανακοίνωση του Μητσοτάκη.

Υπονόμευση ομαλότητας. Η δήλωση του Μητσοτάκη.

Οι πληροφορίες για την παραίτηση του Λαζιώτη.

«Τις φήμες ότι επίκειται η παραίτηση του, δήλωσε: όχι, ας αφήσουμε τον χρόνο να δώσει την απάντηση». Σελίδες 12-13.

Μετά από οδομαχίες κατά τη διάρκεια πορείας για το φόνο του 15χρονου κατέλαβαν το Πολυτεχνείο.

Τι μετέδωσε ο σταθμός της κατάληψης στο Ε.Μ.Π. «Σήμερα 18 Νοέμβρη οι φοιτητές από τα Πανεπιστήμια της Αθήνας που συνεχίζουμε να οραματίζόμαστε μια άλλη ηγενεραλία και δεν μπαίνουμε στα παιχνίδια των συμβιβασμών και υπαναχωρήσεων καταλάβαμε το Πολυτεχνείο για να καταγγείλουμε την εν ψυχώ δολοφονία του Μιχάλη Αλιεζά από την αστυνομία του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Να καταγγείλουμε την επέμβαση της αστυνομίας στο θέρο του Χημείου και του στρατιωτικού τύπου καταπάτηση του Πανεπιστημιακού Ασύλου. Την επιτροπή Ασύλου του Πανεπιστημίου της Αθήνας και ιδιαίτερα τα μέλη της ΠΑΣΠΙ Τσαμουργιέλη, που επέτρεψε την είσοδο της αστυνομίας στο Χημείο.

Την υποκριτική στάση της κυβέρνησης που ενώ φέρνει απέρια την ευδύνη της δολοφονίας, εμφανίζεται σήμερα με κροκοδελεία δάκρυα. Την τρομοκρατία που εξαπολύει τη κυβέρνηση τον τελευταίο καιρό στους απεργούς, σε διαδηλώσεις και νεολαίους σε μια προσπάθεια να περάσει την αντιεργατικά και οικονομικά μέτρα.

Να απαιτήσουμε την άμεση απελευθέρωση όλων των πιλλιγδέντων τόσο από την κατάληψη του Χημείου όσο και από την σημερινή διαδήλωση διαμαρτυρίας. Την άμεση τιμωρία των αστυνομικών δολοφόνων. Την παραίτηση και την τιμωρία των ηδικών αυτούργων, εκπροσώπων της κυβέρνησης. Την διάλυση των Μ.Α.Τ. και Μ.Ε.Α. και τον πιστοποιημό της αστυνομίας. Να καταγγείλουμε το σύστημα κοινωνικής εκμετάλευσης και ταξικής καταπίεσης που με υποιδήποτε προσωπείο δεν διστάζει να φτάσει στην δολοφονία για να αντιμετωπίζει τους πολιτικούς του αντιπάλους. Καλούμε όλους τους φοιτητές, εργάτες, ανέργους, νεολαίους της Αθήνας να ενώσουν την φωνή διαμαρτυρίας τους με την δική μας και να συμμετάσχουν στην κατάληψη του Πολυτεχνείου, στην αυριανή πορεία της ΕΦΕΕ και στις παραπέδρα κινητοποιήσεις.

«Αυγιανή» 19 Νοέμβρη

Άγριες συμπλοκές όλη την νύχτα. Προκάλεσαν υλικές ζημιές φοβερές οι αναρχικοί. Υπάρχουν πολλοί τραυματίες. Ποιοί κρύβονται πίσω από τους αναρχικούς. Κινδυνεύει η δημοκρατία.

«Πάνε να δημιουργήσουνε κλίμα Ιουλιανών. Όψη βομβαρδισμένης πόλης παρουσίαζε χδες το βράδυ το κέντρο της Αθήνας. Στις 3 τα ξημερώματα κάτω από... βροχή δακρυγόνων 1.000 αστυνομικοί καθάρισαν το χώρο γύρω από το Πολυτεχνείο. Πάνω από 200 οι συλλήψεις. Ο Ανδρέας καταδίκασε την δολοφονία του 15χρονου. Από νωρίς χδες το πρωί ο υπουργός Εσωτερικών και Δημοσίας Τάξης και ο αναπληρωτής υπουργός Μένιος Κουτσόγιωργας και Θανάσης Τσούρας σε μια αναγνώριση της πολιτικής ευδύνης για το δλιβερό γεγονός του δεκαπεντάχρονου, υπέβαλαν τις παραιτήσεις τους στον πρωθυπουργό, τις οποίες όμως δεν έκανε δεχτές, δηλώνοντας τους ότι: «τιμά την πολιτική ευδίξια και τη δημοκρατική ευαισθησία τους, αλλά δεν συντρέχουν λόγοι παραιτησης τους».

Προηγουμένως ο Παπανδρέου έκανε την πιο κάτω δήλωση.

«Καταδικάζω την αποτρόπαια πράξη του φόνου του νεαρού διαδηλωτή.

Ασφαλώς, η ηδική καταδίκη δεν αρκεί. Έδωσα, ήδη, εντολή για μια άμεση εις βάθος έφευνα της υπόδεσης, ώστε να υπάρξουν οι κατάλληλες παραδειγματικές κυρώσεις, όχι μόνο στον φυσικό αυτούργο, αλλά και σε όσους τυχόν διαπιστωδεί ότι έχουν σχετικές ευδύνες.

Εκφράζω την δλίψη μου στην οικογένεια του νεκρού». Οι επιστολές παραίτησης: Του Μένιου.

«Σεβαστέ μου Πρόεδρε.

Ο δάνατος ενδές νέου την ώφα που όλοι οι Έλληνες τιμούν και γιορτάζουν την επέτειο της ηρωϊκής αντίστασης των νέων του Πολυτεχνείου, με υποχρεώνει να σας υποβάλω την παραιτησή μου από την δέση του υπουργού Εσωτερικών και Δημόσιας Τάξης. Δεν χρειάζεται να σας βεβαιώσω ότι δα συνεχίσω με την ίδια πίστη και το ίδιο πάδος να προσφέρω τις υπηρεσίες μου όπως μέχρι σήμερα.

Με αγάπη

Αγαμέμνων Κουτσόγιωργας

Του Τσούρα

«Σεβαστέ μου Πρόεδρε,

Λυπούμαι που τα γεγονότα με υποχρεώνουν να σας στείλω αυτή την επιστολή. Όμως οι στιγμές την επιβάλουν.

Σεβαστέ μου πρόεδρε.

Για λόγους προσωπικής ευδιξίας σας παρακαλώ να τείτε ήην παραιτησή μου από το αξίωμα που μου έχετε πιστεύδει, του υπουργού Αναπληρωτή Εσωτερικών και υπουργού Τάξης. Είμαι υποχρεωμένος να υποβάλω την παραιτησή μου αυτή μετά το γεγονός του δανάτου νικητή της 12ης επετείου του Έπους του Πολυτεχνείου, το οποίο είχα συμβάλει και εγώ με τις μικρές μου δυνάμεις.

Με πίστη και αφοσίωση
σε Σας και το Κίνημα

Θανάσης Τσούρας

Αιώνια και τώρα κινδυνολογεί ο Μητσοτάκης.

«Με δηλώσεις του ψέλνει ξανά το κινδυνολογικό τρόπαιρι ότι, η Αθήνα αναρχείται, έγινε πεδίο μαχών και κάνεψ διν γνωρίζει ποιές διαστάσεις μπορεί να πάρει και πού μπορεί να οδηγήσει. Με τις σημερινές δηλώσεις του και με τη θέση σε αυτεπάγγελτη διαδεσμότητα της ηγεσίας της αποινομίας προσπαθεί να συγκαλύψει τις βαρύτατες πολιτικές ευδύνες του για την κατάσταση που δημιουργήθηκε όπου έχει ως συνέπεια το δλιβερό γεγονός του δανάτου του 15χρονου για τον οποίο όλοι λυπούμαστε. Δεν δέλω να πιστήνω ότι ο Α. Παπανδρέου συνειδητά αφήνει να οδηγήσει η χώρα στην ανωμαλία.

Λαλιώτης: Υπονομευτής της δημοκρατίας ο Μητσοτάκης.

«Ο Κ. Μητσοτάκης οφείλει να μην δυναμώνει υπονομεύοντας την δημοκρατική πορεία και ομαλότητα στον τόπο μας. Προκαλεί απορία και ερωτήματα, η εμμονή της ηγεσίας της Ν.Δ. στην πολιτική ανευδυνότητα και την καπηλεία των γεγονότων. Είναι ανεπίτρεπτο να κινδυνολογεί πιστολά, ξεχνώντας τα έργα και τις ημέρες της Δεξιάς.»

«Ανδριανή» 20 Νοέμβρη 1985 στην πρώτη σελίδα.
Ένα δις ζημιές έκαναν οι αναρχικοί. Επιμένει στην παραιτησή του ο Λαλιώτης. Παραμένει στο ΠΑ.ΣΟ.Κ και θα αγωνιστεί για την Αλλαγή. Επιτυχία του Κουτσόγιωργα η αναίμακτη εκκένωση του Πολυτεχνείου.

«Το κράτος ανέλαβε να αποζημιώσει τους πολίτες για τις καταστροφές και τις κλεψίες που προξένησαν οι διαδηλώτες.

Και στη σελίδα 8.
Επιτυχία του Μένιου

«Νωρίς χδες το απόγευμα και ενώ είχαν προηγηθεί ώρες αγωνίας για το γέο Πολυτεχνείο που με προκάλημα τους αναρχικούς, κάποιοι προσπαδούσαν να δημιουργήσουν, επιτεύχθηκε η αναίμακτη εκκένωση του Ιδρύματος.»

Η EKTΩΝΩΣΗ της κρίσης που έγινε με την αποχώρηση των έγκλειστων, οφείλεται στην αποφασιστικότητα που έδειξε ο Κουτσογιαργας, που ανέλαβε από τον Πρωδυ- πουργό τον συντονισμό των ενεργειών για την καταστολή της εξέγερσης των αναρχικών».

Φυσικά το κράτος για να δείξει στα μάτια του κόσμου ότι είναι δίκαιο έκανε μερικές δίκες, έτσι για την πλάκα, στον Μελίστα του. Από τότε που το κράτος έβαλε να δολοφονήσει τον 15χρονο, ο Μελίστας μια του κρύβεται, πότε του εξαφανίζεται, και πότε του δραπετεύει. Γενικά ο Μελίστας από την δολοφονία και μετά την περνά ζωή και κότα, όλοι οι μπάτσοι ζηλεύουν το χαϊδεμένο παιδί αυτό του κράτους και λυπούνται που δεν διάλεξαν κάποιον από αυτούς γι' αυτή τη δουλειά.

Αλλίμονο από τους γονείς του 15χρονου που θα ζήσουν το υπόλοιπο της ζωής τους μέσα στην δλύψη για τον άδικο χαμό του παιδιού τους, με την ψυχή γεμάτη πίκρα.

Πιναρηνιά-ΕΚΑΜ.

Τον Μάιο του 1986 έγινε η πυρηνική καταστροφή στο Τσέρνομπιλ. Ο πυρηνικός ωσικός αυτός αντιδραστήρας εξερράγει στις 25 Απρίλη και εμείς στην Ελλάδα, το μάθαμε στις 10 Μαΐου. Μια προκήρυξη που κυκλοφόρησε εκείνες τις ημέρες με τον τίτλο:

«Η πυρηνική λογική κεφάλαιο και τεχνοκρατική, απειλεί την ίδια την επιβίωση του πλανήτη. Και τελειώνει με τα συνθήματα: «Οχι στα πυρηνικά Δυτικά-Ανατολικά πολεμικά ή πιο ειρηνικά», «Σήμερα παθητικοί, αύριο θαδιενεργοί». Την υπογράφουν: «Επιτροπή πρωτοβουλίας ενάντια στην πυρηνική ενέργεια».

Καλεί σε πορεία διαδήλωση ενάντια στα πυρηνικά για την Τρίτη 13 Μαΐου 5.30 μ.μ. στα Προπύλαια τον κόσμο να σταθεί γνώντα στον πυρηνικό όλεθρο που ετοιμάζουν οι κεφαλαιοκράτες στους λαούς.

Τα πυρηνικά και το ΕΚΑΜ. Δύο επιστημονικά δυνατότατα δημητριουργήματα για τον έλεγχο των λαών όλης της γης σ' όλες τις μιορφές. Από την παραγωγή που είναι και το βασικό στοιχείο της αύξησης της κεφαλαιοκρατίας μέχρι στην καταστολή των λαϊκών αγώνων. Και με τα δύο αυτά τεχνικά μέσα μπόρει να γίνεται το καθετί που συμβαίνει ανά τον κόσμο και να εξινδετερώνει κάθε τι που δεν υποκύπτει στους νόμους των αιφεντικών. Με μεγάλη ταχύτητα χωρίς χάσιμο χρόνου και τελεία.

Το Τσέρνομπιλ δεν είναι το πρώτο πυρηνικό ατύχημα που έγινε στην ιστορία των πυρηνικών, έχουν προηγηθεί πολλά άλλα πυρηνικά ατυχήματα σε ανατολικές και δυτικές χώρες που παραμένουν κρυφά. Στην προκήρυξη που προσαναφέρω ως κάποιο άλλο σημείο της λέει και τα εξής για να δείξει ότι μάλιστα φορά που θα συμβεί κάποιο πυρηνικό ατύχημα όλοι κρατούν τα στόματά τους κλειστά από τα αφεντικά, τους πρηγγούς των κρατών, μέχρι τα τσιράκια τους τους επιστήμονες και λέει: «Την ίδια συγκρατημένη στάση έδειξαν και οι επιστήμονες της Δύσης. Γιατί αυτοί μαζί με το κεφάλαιο και τους τεχνοκράτες κερδίζουν από την πυρηνική ενέργεια αινιγόντας το κύρος, τη δύναμη και τα εισοδήματά τους από τη χρήση της». Και αναφέρω αυτό το κομμάτι για να αποδείξω ότι οι επιστήμονες απορρόφουν τους μισθούς τους που δεν

είναι μισθοί της πλάκας, από τα αφεντικά και για να κερδισθούν αυτοί οι **ΜΙΣΘΟΙ** πρέπει να κάνουν κι' αυτοί κάτι και κάνουν ότι τους ζητήσουν τ' αφεντικά. Εξάλλου τα κέρδη από την πυρηνική ενέργεια είναι τόσο μεγάλα, αφού μπορούν και κάνουν τεράστιες ποσότητες καταναλώσιμων είδων για τους λαούς που τους αποφέρουν τεράστια κεφάλαια, εξάλλου μπορούν ανά πάσα στιγμή να εξολοθρέψουν ότι τους ενοχλεί χωρίς να χάνουν «πολύτιμο χρόνο» (και ότι τελειώνει γοργόφαξεχνιέται και γοργόρα), πράγμα το οποίο μειώνει την αντίδραση, αν θα υπήρχε για ότι καταστρεπτικό δημιουργόν τους λαούς.

Ας δούμε τώρα πόσο επιβλαβές είναι και το **ΕΚΑΜ**, το οποίο είναι πρόσθετο τεχνικό μέτρο της εξουσίας, το οποίο ανακάλυψαν και εφάρμοσαν ταυτόχρονα με τα πυρηνικά (πιθανώς τα πυρηνικά να προϋπήρξαν αλλά η απόσταση χρόνου που τα χωρίζει είναι πολύ μικρή).

ΕΚΑΜ και πυρηνικά είναι αδελφάκια δίδυμα, πάνε μαζί, (σετ.)

Το **ΕΚΑΜ** χρησιμοποιείται για να ελέγχουν το άτομο σ' όλες του τις επιθυμίες και εκδήλωσεις. Έτσι ώστε να μπορούν σύμφωνα με ότι επιθυμεί το άτομο να του το παρέχουν όχι για να το βοηθήσουν αλλά για να κερδίσουν περισσότερα, «η κατανάλωση φέρνει το κέρδος», λένε μέσα στο ευαγγέλιο τους οι έμποροι.

Κάθε εκδήλωση του ατόμου μπορεί να ελεχθεί πλήρως με κάθε λεπτομέρεια και ακρίβεια, τί λέει, που κινείται, τί θέλει, και αν αρέσει στο κράτος του το κάνει μόδα και του το πασάρει στο εμπόριο, αν όχι τότε πατάει στο κομπιούτερ το κουμπί «ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ». Την γνωρίζετε την καταστολή.

Το **ΕΚΑΜ**, μια ταυτότητα, ένα νούμερο που θα κουβαλάει κάθε άτομο σ' όλη του την ζωή και το οποίο νούμερο αυτό ξέγρυπνω θα παρακολουθεί το κάθε άτομο σ' όλη του την ζωή. Έτσι το **ΕΚΑΜ** καταργεί στο άτομο το απόρρητο της ζωής του, το μοναδικό δικαίωμα του ατόμου.

Ας δούμε τώρα πως αντέδρασε στην Ελλάδα, ο κόσμος μαθαίνοντας για το **Τσερνομπίλ**.

Καταρχάς όλα τα μέσα μαζικής πληροφόρησης έδωσαν οδηγίες στον λαό για την αντιμετώπισή του. Είπαν ότι τα πάντα έχουν μολυνθεί από την ραδιενέργεια κυρίως τα κηπευτικά και ότι πρέπει να τα πλένουν καλά πριν τα φάνε και να μην αφή-

νουν τα παιδιά τους να παίζουν στα γρασίδια και άλλες ένα σωρό παρόμοιες βλακείες, (η ραδιενέργεια διαπερνά τα πάντα, και τα πλυσίματα στα λαχανικά που μας έλεγαν οι δημαγωγοί μας από τα μέσα ενημέρωσης δεν βοηθούν σε τίποτα). Με όλα αυτά ήθελαν να πουν στον κόσμο ότι υπάρχει κίνδυνος καρκίνου.

Ο κόσμος ακούγοντας αυτά που του είπαν οι δημαγωγοί του, έτρεξε να ψωνίσει τρόφιμα γιατί αυτά ήταν ραδιενέργητα. Κανένας μαζικός σύλλογος δεν βγήκε να εκδηλώσει την αντίθεσή του για τον πυρηνικό όλευθρο που ετοιμάζουν τ' αφεντικά, κι' αυτοί στο κόλπο;

Μόνο οι μικροομάδες της άκρας αριστεράς και οι αντιεξουσιαστές πήραν θέση ενάντια στα πυρηνικά. Μερικές προκηρύξεις ενάντια στην ραδιενέργεια που έπεσαν στα χέρια μου ήταν «ιντή που προσαναφέρω, μια από την «οικολογική κίνηση του περιοδικού «Πράξη».

Αυτή η προκήρυξη έχει μια φωτογραφία, που μας δείχνει ιους αντιδραστήρες με τις καμινάδες της να γεμίζουν την ατμόσφαιρα καρκίνου. Και το τέλος της προκήρυξης με τα συνθήματα και την υπογραφή των εκδοτών της.

Μια άλλη προκήρυξη την υπογράφουν: «**Ραδιενέργοι πολίτες αυτόνομοι αναρχικοί**».

Έχει τίτλο: «**Το Τσερνομπίλ δεν ήταν παρά ένα ατύχημα, μια θυσία στο βωμό της εξέλιξης του καπιταλισμού, ανατολικού και δυτικού**».

Αυτή η προκήρυξη καλεί τον κόσμο σε συγκέντρωση στα Ηροπύλαια την Παρασκευή 9 Μάη ώρα 7 και αναφέρει την ίκαρη του Τσερνομπίλ και τις συνέπειες που θα υποστεί η ινδρωπότητα από την «ραδιενέργεια που αιωρείται παντού προκαλώντας καρκίνους και τερατογενήσεις» όπως γράφει σ' ένα σημείο της, και αλλού λέει τους λόγους και ποιοί είναι αυτοί που θέλουν την πυρηνική ενέργεια «οι πολιτικοί και οι τεχνοκράτες διαλέγουν την πυρηνική ενέργεια για να παράγουν ηλεκτρική ενέργεια, όχι γιατί είναι απαραίτητη αιντή καθ' αυτή, αλλά για την ίδια διαδικασία παραγωγής ιους».

Τη στιγμή ακριβώς που εναλλακτικές μορφές ενέργειας - ηλιακή, δερμική, αιολική - είναι δυνατές και εναρμονιζόμενες με την φύση και τον άνθρωπο» και τελειώνει: «τέτοιου

είδους εναλλακτικές λύσεις μάχεται ο καπιταλισμός με όλες του τις δυνάμεις στο επίπεδο των πολυεδνικών και των εδνικών κρατών».

«Η άρνηση του πυρηνικού προγράμματος είναι άρνηση της καπιταλιστικής λογικής και της εξουσίας του κράτους της» γράφει στο τέλος η πρόκηρυξη.

Η συγκέντρωση στα Προπύλαια της 9 Μάη έγινε αλλά όχι η πορεία, απαγορεύτηκε από την αστυνομία.

Σ' αυτή την πορεία που δεν την οργάνωσαν αναρχικοί ούτε αυτόνομοι, αλλά βρέθηκαν εκεί, από την ανάγκη να διαδηλώσουν την αντίθεσή τους στα πυρηνικά.

Μια πρόκηρυξη που την υπογράφουν «Αναρχικοί ομάδα αλληλεγγύη» με τον τίτλο. **Από το Ταξόνομπιλ στα Εξάρχεια.** Σε κάποιο σημείο στην 2η σελίδα γράφει: «Η τηλεόραση διαφήμιζε την εκδήλωση του ΠΑΚΟΕ και των δεξιών και τη συγκέντρωση-πορεία του ΑΚΕ (Αδέσμευτη (;) κίνηση ειρήνης), οικολόγων και Αριστεριστών στα Προπύλαια, την Τρίτη 13 Μαΐου. Η συμμετοχή των αναρχικών και αντιεξουσιαστών σ' αυτή - παρότι αυδόρμητη, χωρίς να υπάρξει κανένα κάλεσμα - υπήρξε εντυπωσιακή. Κατά περίεργο τρόπο η πορεία είχε πρόγραμματιστεί να διασπαστεί. Οι πολυάριθμες κλούβες στην οδό Σταδίου ήταν στραμμένες προς την Ομόνοια... Το οικολογικό έπρεπε να εμφανιστεί σαν ανώδυνη διαμαρτυρία των χαζοχαρούμενων με τα πορτοκαλιά μπλουζάκια «ΟΧΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ». Το σχέδιο των κρατιστών, από τον Αρκουδέα ως την αριστερά, εν μέρει πέτυχε.

Πέτυχε γιατί οι καμμένες μπατοσιμοτοσυκλέτες και οι τραυματισμένοι μπάτσοι είχαν σαν αποτέλεσμα 39 συλλήψεις και 13 προφυλακισμένους συντρόφους».

Στο τέλος της σελίδας αυτής η πρόκηρυξη γράφει τα εξής: **Πολίτες επαγγευνείτε!**

Οι μέρες που δάρδουν δα είναι μέρες φρίκης ή οι μέρες της αφυπνισμένης συνείδησης.

Λευτεριά στους 13 αντιπυρηνικούς διαδηλωτές. Αθήνα, Ιούνιος 1986.

Σε συγκέντρωση που διοργάνωσαν το απόγευμα της 13 Μαΐου 1986 στα Προπύλαια του Πανεπιστημίου Αθηνών το ΑΚΕ, οικολόγοι και αριστεριστές βρέθηκαν και αυτόνομοι αντεξουσιαστές οι οποίοι πήγαν ο καθένας από δική του πρω-

τοβουλία στην ανάγκη του να διαδηλώσει την αντίθεση του για τα πυρηνικά.

Η πορεία είχε προγραμματιστεί να γίνει στο κτίριο όπου στεγάζεται το γραφείο τύπου της σοβιετικής πρεσβείας.

Η πορεία των εξωκοινοβουλευτικών είχε πάρει κατεύθυνση προς την Ομόνοια όταν έπεσε μια μολότωφ σε μια μηχανή της Άμεσης δράσης, τότε από την Κοραή ξεπετάχτηκαν εκατοντάδες Ματατζήδες ενώ κλούβες των MAT και μοτοσυκλέτες της αστυνομίας διέσχισαν την οδό Πανεπιστημίου με μεγάλη ταχύτητα κορύναρντας, δημιουργώντας τον όλεθρο του τρόμου στους διαδηλωτές που ξαφνιασμένοι έτρεχαν να γλυτώσουν τα κεφάλια τους από τα M.A.T., που τους κυνηγούσαν τρέχοντας με τα ρόπαλα.

Οι κλούβες σταμάτησαν στην πλατεία της Ομόνοιας ενώ το ξυλοκόπημα στις παρόδους της περιοχής δεν είχε προηγουμένο, είδα ζωντανές μαρτυρίες από ανθρώπους με μαντήλια στο κεφάλι για να προστατέψουν τα αίματα από τα τραύματα τους και για πολλούς μήνες μετά θα ακούω μαρτυρίες ανθρώπων που βρέθηκαν σ' εκείνη την πορεία και ξυλοκοπήθηκαν.

Στην γωνία των οδών Πανεπιστημίου και Πεσματζόγλου έγινε το κτύπημα κατά της μηχανής του αστυφύλακα της τροχαίας N. Σωτηρίου. Τον έριξαν κάτω από την μηχανή και την έκαψαν με μολότωφ.

Από την Πανεπιστημίου τα M.A.T. έδιωχναν τον κόσμο και ξυλοκοπούσαν όποιον δεν τους άρεσε η φάτσα του.

Αργά το βράδυ τα επεισόδια μεταφέρθηκαν στην περίοχη των Εξαρχείων.

Η Βραδυνή γράφει στις 14 Μαΐου ότι: «Ο Απτικάρχης Αρκουδέας έδωσε εντολή στους άνδρες των M.A.T. Εκκαθαρίστε τα Εξαρχεία». Οι εντολές ήταν σαφείς. Ο κ. Αρκουδέας διάταξε να γίνουν συλλήψεις στους δρόμους γύρω από την πλατεία Εξαρχείων και να ελέγχονται ακόμα και τα κτίρια της περιοχής για αναρχικούς.»

Εκείνη την νύχτα η περιοχή των Εξαρχείων έγινε πολύ δύσκολη για την κυκλοφορία των πολιτών και πολύ περισσότερο γι' αυτούς που έδειχναν ύποπτοι, κατά τους αστυνόμους. Είχε γεμίσει ο τόπος αστυνόμους όλων των σωμάτων που τα έργα τους είναι γνωστά, φυλαχτείτε!!!

Αξίζει να σημειωθεί και η διαδήλωση που έγινε στην Θεοσα-

λονίκη από αυτόνομους με πορεία ενάντια στην πυρηνική ενέργεια. Εκεί έπεσε κι' ένα σύνθημα πολύ βαρβάτο: «Να γρουν από τα ψυχιατρεία οι τρελοί, για να μπουν οι επιστήμονες οι πυρηνικοί». Την είδηση αυτή την πληροφορήθηκα από την Απογευματινή της 14 Μαΐου 1986.

Η Βραδυνή 14 Μαΐου ενώ με μεγάλα γράμματα γράφει: **Ρεκόρ φαρμακευτικής στην Ελλάδα. Νέα μόλυνση καισίο σε γάλα ψάρια.** Στην πρώτη της σελίδα, συνεχίζει: **Χτύπησαν με μολότωφ αστυνομικούς.** Έκαψαν μοτοσυκλέτα της ΕΛ.ΑΣ - «Πόλεμος» όλη τη νύχτα - Δεκάδες συλλήψεις.

«Ομάδες αναρχικών που παρεισέφρουσαν στην χδεινή αντιπυρηνική πορεία της Αδέσμευτης Κίνησης Ειρήνης (ΑΚΕ) χτύπησαν αιφνιδιαστικά με βόμβες μολότωφ αστυνομικούς».

«Ριζοσπάστης» 14 Μαΐου 1986 σελ. 9 επεισόδια χθες στην Αθήνα. Ο αντισοβιετισμός τους ένωσε...

«Ο αντισοβιετισμός και το τουσιθάλαισμα των πυρηνικών όπλων με τη χρησιμοποίησή της πυρηνικής ενέργειας ειρηνικούς σκοπούς, ήταν ο κοινός παρανομαστής των «διαδηλώσεων» για το Τσερνομπίλ. Με οργανωτές από την Ν.Δ. μέχρι «εσ», αριστεριστές και «αναρχοαντόνομους».

Η συγκέντρωση ήταν ένα απάνδισμα κινδυνολογίας, εξομοίωσης των κινδύνων που υπάρχουν από την χρήση της πυρηνικής ενέργειας για ειρηνικούς σκοπούς με τους ασύλητους κινδύνους ενός πυρηνικού πολέμου.

Μίλησαν οι: Γ. Βότσης δημοσιογράφος, Κ. Φιλίνης ενρωτούμενος του «εσ», Μ. Γλέζος βούλευτης, Γ. Καραμπελιάς και Χ. Αργυρόπουλος.

Με αντικομμουνιστικές κορώνες οι Βότσης και Καραμπελιάς». Αυτά έγραψε ο «Ριζος» της 14 Μαΐου, αν δεν υποστηρίζουμε το σπίτι μας θα πέσει να μας πλακώσει...

«Αυγή» 14 Μαΐου 1986 Όχι στην πυρηνική ενέργεια είπαν χθες χιλιάδες Αθηναίοι.

«Σοβαρά επεισόδια δημιουργήθηκαν χδες και τα Μ.Α.Τ. διέλυσαν συγκέντρωση του εξωκοινοβουλευτικού χώρου.

Σελ. 2 Μ.Α.Τ. εναντίον διαδηλωτών χθες στο κέντρο της Αθήνας.

«Σοβαρά επεισόδια δημιουργήθηκαν χδες στην Ομόνοια όταν τα Μ.Α.Τ. επιτέθηκαν και διέλυσαν βίαια πορεία

διαδηλωτών του εξωκοινοβουλευτικού χώρου.

Επακολούθησε πανδαιμόνιο που αναστάτωσε το κέντρο της Αθήνας».

«Απογευματινή» 14 Μαΐου 1986.

Επίθεση αναρχικών με βόμβες πέτρες και αλυσίδες.

«Αν προσπάθησαν να αιματοκυλήσουν χδες τις δύο συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας που έγιναν στα Προπύλαια για την έκρηξη στο Τσερνομπίλ. Αναρχοαντόνομοι οπλισμένοι με βόμβες μολότωφ πέτρες και αλυσίδες και επιτέθηκαν στους αστυνόμους. Με αντιεπίδεση οι αστυνόμοι κατόρθωσαν να τους δυαλύσουν και να συλλάβουν 18.»

Σελίδα 3. Πεδίο μάχης το κέντρο της Αθήνας. Οι αναρχικοί έκαναν ντου κατά των διαδηλωτών για την φαρμακευτική.

Φυλακές

Οι φυλακές είναι οι φύλακες άγγελοι της εξουσίας των πρεντικών. Κάποια μέρα, εμείς που θέλουμε να ζήσουμε ελεύθεροι θα τα σπάσουμε, τα φτερά των αγγέλων της εξουσίας!

20 Νοεμβρίου 1988. Από τις 10 αρχίζει να συγκεντρώνεται κύριος στην πλατεία Αγίου Νικολάου στην Νίκαια για να διαδηλώσει με πορεία που θα έφτανε ως τις φυλακές του Κορυδαλλού την συμπαράστασή του στους φυλακισμένους παναστάτες αγωνιστές Βαγγελιώ Βογιατζή και Γεράσιμο Μπουκουβάλα. Που θα δικαζόντουσαν μια μέρα μετά, δηλαδή την Δευτέρα 21 Νοέμβρη 1988.

Την πορεία οργάνωσε, το πολιτικο-κοινωνικό στέκι Νίκαιας. Παρέμβαση πολιτών Κορυδαλλού-Ραδιοπαρέμβαση. Κατά τις 12 ξεκίνησε πορεία από 200 περίπου άτομα που συγκεντρώθηκαν στην πλατεία Αγίου Νικολάου για την συμπαράσταση των φυλακισμένων στις φυλακές Κορυδαλλού με γινικό σύνθημα «Μαρίνος, Σμυρναίος, Μπουκουβάλας, Βογιατζή κι' αυτή η σκευωρία θα ξεσκεπαστεί». Ενώ κατά διατίματα διαβαζόταν μια καταγγελία ενάντια στις σκευωρίες του κράτους σε κάθε κοινωνικό επαναστάτη, που έκδοσε η τηλεοπτική κατοίκων Νίκαιας και Κορυδαλλού. Όταν έφτασε η πορεία στην κεντρική είσοδο των φυλακών σχηματίστηκε μια ημάδα από άτομα για να ζητήσει άδεια να επισκευτούν οι διαδηλωτές τους φυλακισμένους αγωνιστές. Οι αστυνομικοί

έδωσαν φυσικά αρνητική απάντηση, κάτι ανάμεσα στό ότι δεν είναι τώρα η ώρα του επισκεπτηρίου και στό ότι δεν γίνεται επισκεπτήριο με τόσα πολλά άτομα. Γενικό συμπέρασμα και στις δυο απαντήσεις ήταν ότι δεν μας επέτρεπαν να δούμε τους φυλακισμένους.

Μετά από αυτή την ενέργεια βγήκε απόφαση να πάμε στο πλαίνο μέρος των φυλακών που είναι και πιο κοντά τα κτίρια των κρατουμένων, και να φωνάξουμε συνθήματα για να ακούσουνε οι κρατούμενοι ότι κάποιος κόσμος διαδηλώνει την συμπαράστασή του σ' αυτούς. Μας συνόδευαν οι μπάτσοι όταν ξεκινήσαμε για να πλησιάσουμε από το πλαϊ των φυλακών το μαντρότοιχο, ήταν μαζί τους και δύο αξιωματικοί.

Από το σημείο αυτό φαινόταν τα κτίρια των κρατουμένων και τα παραδίδυρα των κελιών και άρχισαν να φωνάζουν συνθήματα οι διαδηλωτές.

Αφού ακούστηκαν μερικά συνθήματα, από το παράδυρο ενός κελιού ένας κρατούμενος έβγαλε δύο μπλούζες μια μαύρη και μια κόκκινη και τις κουνούσε πάνω κάτω, ενώ από ένα άλλο κελί ένας άλλος κρατούμενος έβγαλε στο παράδυρο μια μαύρη σημαία. Αυτό που αισθάνθηκα βλέποντας την σημαία να κουνιέται έξω από το παράδυρο του κελιού, μου έφερε ρίγος, σ' όλο μου το κορμί και μια δυνατή συγκίνηση με έκανε να δακρύσω, ενώ ταυτόχρονα ένιωθα ανάμεικτα αισθήματα λύπης, χαράς και ενθουσιασμού, που δεν μπορούσα εκείνη την στιγμή να ξεκαθαρίσω και ξέσπασα σε χειροκροτήματα. Την ίδια συγκίνηση πιστεύω ότι ένιωσε όλος ο κόσμος της διαδήλωσης, αφού έμεινε σιωπηλός και χειροκροτούσε τους κρατούμενους.

Εκείνες τις στιγμές ένιωσα πραγματικά ότι, ο πόνος για την λευτεριά, είναι δυνατότερος απ' όλα τα κελιά.

Την έννοια της ελευθερίας ποτέ πριν δεν την είχα νιώσει τόσο δυνατά όπως την αισθάνθηκα εκείνες τις στιγμές. Γι' αυτό τα φτερά των αγγέλων της εξουσίας πρέπει κάποτε να τοπιστούν.

Μετά οι διαδηλωτές πήγαν και στις φυλακές των γυναικών όπου και εκεί φώναξαν τα ίδια συνθήματα, οι γυναίκες είχαν πάει κοντά στα παραδύρα των κελιών και κάτι μας φώναξαν, αλλά η απόσταση δεν χώριζε μόνο τα κορμιά μας αλλά και τα λόγια μας, έτσι δεν μπορούσαμε ν' ακούσουμε τι ήθελαν να

πουν. Το βράδυ εκείνο μετά από την συγκλονιστική φάση που ήταν με τους φυλακισμένους το πέρασα με αυτή την συγκίνηση. Με την σκέψη μου στους φυλακισμένους πέρασα όλη την νύχτα. Στον ουρανό τ' αστέρια είχαν σβήσει, αλλά το φως πιο δωμάτιο ήταν ακόμα αναμμένο σε λίγο θα έφτανε η μέρα, ιγώ όλη νύχτα έγραφα τις συγκινήσεις μου για τους φυλακισμένους. Σαν στάλες από ανοιξιάτικη βροχή έπεφταν οι λέξεις πάνω στο χαρτί και καθρέπτιζαν από πόθο για ζωή και ελευθερία. Πουλί θα ήθελα να ήταν ο άνθρωπος, ικεπτόμουν, να πετούσε ελεύθερο και μάλιστα αηδόνι. Τ' ιηδόνια που δεν ζουν ούτε λεπτό στην φυλακή, μόλις τα κλείνεις στο κλουβί σκοτώνονται δεν αντέχουν.

Αν ο άνθρωπος ήταν σαν το αηδόνι ποιός θα τον σκλάβωνε απρό στην σκλαβιά δεν θα ζούσε, έτσι και οι φυλακές θα ήταν άχρηστες.

Το «ΕΘΝΟΣ» της 4ης Ιουνίου 1988 έγραψε.

ΒΟΓΙΑΤΖΗ-ΜΠΟΥΚΟΥΒΑΛΑΣ

«Τους έχουν φυλακή για τις ιδέες τους»

«Συνέντευξη συμπαράστασης σε τέσσερεις φυλακισμένους για την υπόδεση πρέπει να δόδηκε, χτες το μεσημέρι, στο Δικηγορικό Σύλλογο Αθηνών, από τρία ηγετικά στελέχη πολιτικών κομμάτων, έναν πρώην δήμαρχο, δυο δημοσιογράφους κι' έναν απλό αγωνιστή.

Οι φυλακισμένοι είναι: Η Βαγγελιώ Βογιατζή, φίλη του Πρίκα, ο Γεράσιμος Μπουκουβάλας, ο Κλέαρχος Σμυρνίδης και ο Χριστόφορος Μαρίνος. Οι δυο τελευταίοι συνελήφθησαν στην Καλογέρεζα, μετά την εκτέλεση του Πρέμα.

Ο τέως δήμαρχος Αγρινίου Σ. Τσιτσιμέλης είπε για τον Γ. Μπουκουβάλα, ότι διώκεται αποκλειστικά για τις φιλοσοφικές του ιδέες και σε καμία περίπτωση δεν είναι ύποπτος φυγής.

Ο δήμαρχος Αγρινίου προσφέρει μαζί με άλλους συντοπίτες χρηματική εγγύηση για την αποφυλάκιση του Μπουκουβάλα.

Τη συμπαράσταση του Μ. Γλέζου μετέφερε ο Γ. Κακουλίδης, αντιπρόεδρος της ΕΔΑ.

«Κατ' επανάληψη - είπε - οι πολίτες αντιμετωπίζονται με δύο μέτρα και δύο σταδια από τις αρχές, ανάλογα με την ποινινοκή δέση και την ιδεολογία τους. Οι 4 αγωνιστές

πρέπει να αποφυλακιστούν και να οριστεί σύντομα η δίκη τους για πραγματικά αδικήματα - αν υπάρχουν - και όχι για πολιτικές σκοπιμότητες».

*«Την διόγκωση των γεγονότων της Καλογρέζας» κατείγ-
γειλε ο Π. Αδανασόπουλος, μέλος της ΚΕ της ΕΑΡ.»*

Στο ίδιο άρθρο με τίτλο **το κόστος** αναφέρει την θέση που πήραν υπέρ των φυλακισμένων, του Γ. Μηλιαράκης, αντι- πρόεδρος της Χριστιανικής Δημοκρατίας, του δημοσιογράφου Γ. Βαρεμένου και του δημοσιογράφου Π. Στάγκου. Τέλος μίλησε ο Γ. Σερίφης και είπε ότι η υπόθεση των 4 φυλακισμένων αφορά όλους τους προοδευτικούς ανθρώπους».

Την Δευτέρα 21 Νοεμβρίου 1988 στο Εφετείο Αθηνών σε μια αίθουσα πολύ μικρή άρχισε η δίκη του Μπουκουβάλα και της Βογιατζή και κράτησε τρεις ημέρες και τις τρεις ημέρες οι διάδοροι και η αίθουσα που έγινε η δίκη ήταν κατάμεστες από ανθρώπους που τους συμπαραστάθηκαν. Οι εφημερίδες για την δίκη έγραψαν:

«Επικαιρότητα» σελίδα 9

«Αρχισε η δίκη, άλλαξε το κατηγορητήριο για Βογιατζή-Μπουκουβάλα. Τα μπέρδεψαν οι μάρτυρες».

«Το Δ' Τριμελές Εφετείο Κακουργημάτων, μετά από ολιγόλεπτη διακοπή, έκρινε άκυρο το κατηγορητήριο, εν μέρει για τους Βογιατζή-Μπουκουβάλα και προχώρησε στην πρόσδοτη δίκης.

Μετέτρεψε την κατηγορία της «διακεκριμένης οπλοκα-
τοχής από κοινού», που ήταν σε βαδμό κακουργήματος σε βαδμό πλημμελήματος.

Δέχτηκε ότι η κατηγορία για την «απόπειρα πλαστογρα-
φίας» που βαρύνει την Βογιατζή είναι άκυρη. Η κατηγορία της ψευδούς ανωμοτής κατάδεσης, κρίνεται και αυτή άκυρη. Άκυρη είναι και η κατηγορία της «υφαρπαγής ψευ-
δούς βεβαίωσης».

Για τον Μπουκουβάλα ακυρώθηκε η κατηγορία «από-
πειρα πλαστογραφίας».

Έτσι οι κατηγορίες για τους Βογιατζή, Μπουκουβάλα έχουν τώρα ως εξής:

- Τέσσερις διακεκριμένες κλοπές από κοινού σε βαδμό κακουργήματος.
- Πλαστογραφία εκλογικού βιβλιαρίου που ανήκε στον

Στέφανο Θεοδόση. Η κατηγορία είναι σε βαδμό πλημμελή-
ματος και βαρύνει τη Βογιατζή που φέρεται ότι άλλαξε την
φωτογραφία. Και έβαλε αυτή του Πρέσα. Το βιβλιάριο δεν
παρέχεται στη δικογραφία και δεν το έχει δει κανείς από
τους συνήγορους υπεράσπισης τους κατηγορούμενους.

● **Νόδευση δελτίου αστυνομικής ταυτότητας και βαρύ-
νει τους Βογιατζή-Μπουκουβάλα.** Αναφέρεται ότι χρησιμο-
ποίησαν την ταυτότητα για να ανοίξουν στις 7/9/87,
λογαριασμό σε Ταχυδρομικό.

● **Νόδευση φοιτητικής και αστυνομικής ταυτότητας της
Κ. Βασιλοπούλου.** Η κατηγορία βάρυνε την Βογιατζή.

● **Νόδευση από κοινού της αστυνομικής ταυτότητας
της Στεφανίας Παπαγιανοπούλου.** Βαρύνονται και οι δύο.

● **Επί πλέον ο Μπουκουβάλας κατηγορείται και για δυο
ικόμα «διακεκριμένες κλοπές», που είναι κακούργημα.
Φέρεται ότι στις 7/8/87 διέπραξε στο Λυκαβητό την πρώτη
και το Σεπτέμβρη του '87 τη δεύτερη».**

Στην ίδια σελίδα Κατηγορίες βασισμένες σε μισόλογα
και μισό... αποτυπώματα.

Στην ίδια σελίδα. Αντιφάσεις.

«Σε πολλές αντιφάσεις έπεσε ένας από τους βασικούς
μάρτυρες».

Γενικά όλες οι κατηγορίες κατά την διεξαγωγή της δίκης
δεν υπήρχαν βασικές αιτίες για να στηριχτούν από τους
μάρτυρες και διαρκώς έπεφταν σε γελοίες αντιφάσεις.

«Πρώτη» Τρίτη 22 Νοεμβρίου 1988 πρώτη σελίδα.

Λίκη Βογιατζή-Μπουκουβάλα. Υπόδικη η κρατική βία.
Κομμάτια και θρύψαλα η σκευωρία.

Σελίδα 24-25.

Στο κενό οι κατηγορίες.

«Βογιατζή: Αρνούμαι τις κατηγορίες, καταγγέλω ότι
γίναι σκευωρίες της Ασφάλειας, που σκοπό έχει να παρουσιάσει μια επιτυχία που εδώ και δέκα πέντε χρόνια δεν
κατάφερε να παρουσιάσει. Βρίσκουμε εδώ για την πολιτική
μου δράση και τη σχέση μου με τον Μ. Πρέσα».

«Μπουκουβάλας: Είμαι 14 μήνες όμηρος της κρατικής
ιξουσίας. Είμαι εδώ για να αποδείξω την επαίσχυντη κατη-
γορία σε βάρος μου. Μόνο δίλημμα που θα αντιμετωπίσει το
δικαστήριο δια είναι: να προστατεύσει το καταρακωμένο

ήδη κύρος της Ελληνικής Αστυνομίας ή να ενισχύσει το κύρος της δικαιοσύνης».

«Μάρτυρας: Δεν έψαξαν καθόλου για αποτυπώματα στο σπίτι. Πήραν όμως 2 κομμάτια από πόρτες και ένα πόμολο μαζί τους στην ασφάλεια και εκεί βρήκαν τα αποτυπώματα».

Στην σελίδα 26 γράφει: Οι μάρτυρες αποκαλύπτουν. Οι αστυνομικοί έβαλαν τα όπλα.

«Για να δηλώσει ότι στο διαμέρισμα της οδού Καλαμά δεν υπήρχαν όπλα όταν το άνοιξε η αστυνομία, αλλά τα τοποδέτησαν οι μπάτσοι».

«Πρώτη» 23 Νοέμβρη 1988 πρώτη σελίδα.

Αδώοι Βογιατζή - Μπουκουβάλα. Σφυροκόπημα των σκευωριών από τους μάρτυρες υπεράσπισης.

Σελίδα 20-24. Σύσσωμος ο προοδευτικός πολιτικός κόσμος καταδίκασε τις στημένες κατηγορίες.

Καθολική καταδίκη της σκευωρίας.

«Από τους εκπροσώπους των προοδευτικών πολιτικών κομμάτων της χώρας μας που καταδίκασαν την δίκη γιατί όλες οι κατηγορίες ήταν στημένες από την ασφάλεια και φυσικά χωρίς βάσεις ήταν: Στρ. Κόρακας, βουλεύτης του ΚΚΕ, Γιάννης Μπανιάς ΚΚΕ Εσ., Λ. Κύρκος γραμματέας της ΕΑΡ. Ο Θ. Κατριβάνος, ο Νίκος Βούτοης από την γραμματεία του ΚΚΕ Εσωτ., ένας δημοσιογράφος της «Πρώτης» ο Γιώργος Βαρεμένος που ήταν και συμμαδητής του Μπουκουβάλα και η συγγραφέας Λιλή Ζωγράφου.»

Την τοίτη ημέρα της δίκης, το δικαστήριο αποκάλυψε, ότι η υπόδεση ήταν στημένη από την ασφάλεια και κήρυξε αδώους τους δύο κατηγορούμενους για τις διακεκριμένες κλοπές, την σύσταση συμμορίας και την κατοχή όπλων. Μόνο έξη μήνες φυλακή σε πλημμέλημα για τις δύο πλαστογραφίες της φοιτητικής ταυτότητας και του φοιτητικού δελτίου για τις συγκοινωνίες.

Η Βογιατζή μετά την έκδοση της απόφασης είπε ότι «η απόφαση είναι νίκη για την συμπαράσταση του κινήματος και εκείνων που παλεύουν για κοινωνικά δημοκρατικά δικαιώματα».

Ο Μπουκουβάλας εξέφρασε την χαρά του και την ευτυχία του που γνώρισε έναν δικαστή σαν το πρόεδρο του δικαστηρίου Ευγ. Κρουσταλάκη, είπε μετά την απόφαση

του δικαστηρίου που τον έκρινε αδώ.

Η απολογία της Βογιατζή κράτησε πάνω από δύο ώρες και αναφέρθηκε και στην σχέση της με τον Πρέκα και είπε γι' αυτόν, ότι ήταν άτομο απολίτικο, κυνηγημένο από την ασφάλεια και έκανε παρέα με ανθρώπους της άκρας αριστεράς γιατί από αυτούς έβρισκε συμπαράσταση και κατανόηση από τις αλεπάλληλες διώξεις του από την αστυνομία.

Αυτό ήταν το τέλος της δίκης των δύο αυτών κατηγορουμένων από σκευωρία της ασφάλειας. Όμως μέχρι να γίνει η δίκη που θα δικαιώνει σίγουρα τους δύο αυτούς ανθρώπους, (γιατί δεν υπάρχουν τρομοκράτες, τρομοκράτης είναι μόνο το κράτος), προηγήθηκαν ποικίλοι αγώνες που ο καθένας από αυτούς είχε σκοπό να αποδείξει την αθωότητα όχι μόνο των δύο αυτών κρατουμένων αλλά και όσους κρατεί κατά τον ίδιο τρόπο το κράτος.

Μία προκήρυξη από την, «επιτροπή αλληλεγγύης και πληροφορίσεις», γράφει τελειώνοντας.

- Αγωνιζόμαστε ενάντια στην εφαρμογή της ναζιστικής αρχής της συλλογικής ευθύνης.

- Αντίσταση στην ποινικοποίηση της πολιτικής μας δράσης.

Για να μη γίνουμε μάρτυρες της κρατικής κτηνωδίας.

- Άμεση απελευθέρωση των Γ. Μπουκουβάλα, Β. Βογιατζή, Κλ. Σμυρναίο και Χρ. Μαρίνου.

Καλούμε κάθε ευαίσθητο άνθρωπο στην συγκέντρωση πορεία στα Προπύλαια του Παν/μίου Αθηνών, την Πέμπτη 18 Φλεβάρη, ώρα 5 μ.μ.

Μια άλλη προκήρυξη με κορωνίδα τα εξής: «Η Βαγγελιώ Βογιατζή και ο Μάκης Μπουκουβάλας είναι αδώοι!!

Ένας χρόνος στη φυλακή χωρίς δίκη να καταρρεύσει κι αυτή η σκευωρία».

Και τελειώνει.

«Όλοι στα δικαστήρια (Σωκράτους) τη Δευτέρα 21 Νοέμβρη. Για άλλη μια φορά η αστυνομία θα είναι ένοχη.

Και την υπογράφει η «Κίνηση υπεράσπισης κοινωνικών και πολιτικών δικαιωμάτων».

Άλλη προκήρυξη με τον τίτλο: Κράτος και κεφάλαιο είναι οι μόνοι τρομοκράτες. Η αναγκαιότητα της κρατικής καταστολής. Γράφει στην αρχή για τις ληστείες του Π.Α.Σ.Ο.Κ και την κοινωνική κατάσταση που υπάρχει αυτό τον καιρό

στην χώρα μας και συνεχίζει με τον τίτλο: **Η ομηρία των τεσάρων Αναρχικών**. Μιλάει για την δολόφονία του κυνηγημένου από το κράτος προλετάριου Μ. Πρέκα, που άρχισε εναντίον του το κράτος με μια δήθεν αντιτρομοκρατική μέθοδο να συλλαμβάνει όποιους δεν γουστάρει, σ' αυτό το σημείο η προκήρυξη αναφέρεται στους τέσσερεις φυλακισμένους που αναφέρω τα ονόματά τους από τις προηγούμενες προκηρύξεις. Και τελειώνει: **Λευτεριά στους φυλακισμένους αναρχικούς κοινωνικούς αγωνιστές**.

Υπογράφουν: Αντιεξουσιαστές-Αναρχικοί, αναρχική ομάδα Πάτρας, Συσπείρωση Αναρχικών, Αναρχικοί-αντιεξουσιαστές Καρβάλας, Αναρχική εφημερίδα ενάντια.

Μετά το ξεσκέπασμα της σκευωρίας του κράτους της βίας και της ξεφτίλας στη δίκη τάφος της αστυνομίας το ακροατήριο ξέσπασε σε χειροκροτήματα.

Και βγήκε μια προκήρυξη από την επιτροπή αλληλεγγύης και πληροφόρεσης με τον τίτλο: **Η σκευωρία ξέφτισε. Ο Κλ. Σμυρναίος και ο Χρ. Μαρίνος να ελευθερωθούν αμέσως, και αναφέρεται στην σκευωρία του κράτους που έστησε στους 4 αυτούς ανθρώπους. Και τελειώνει. Θα αφήσουμε τους δυο αναρχικούς αγωνιστές ομήρους στα χέρια του Σουλιώτη, του Τόμπρα, του Κουρή;**

Λευτεριά στους Κλ. Σμυρναίο, Χριστόφορο Μαρίνο.

Μετά από λίγες μέρες από την δίκη έγινε μια συγκέντρωση στα Προπύλαια. Και μίλησαν για το κράτος της απάτης, της ληστίας, της βρωμιάς, και της σκευωρίας επώνυμοι άνθρωποι. Σ' εκείνη την συγκέντρωση μίλησε από τα μικρόφωνα και η Βογιατζή.

Τα λουριά της εξουσίας δεν θα μας τα περάσει ποτέ στον λαιμό το κράτος για να μας τραβιλογάρει όπου θέλει και όπως θέλει αυτό.

Μετά την συγκέντρωση ακολούθησε πορεία που κατάληξε στην πλατεία Εξαρχείων. Όταν η πορεία έφτασε στην οδό Χ. Τρικούπη στα γραφεία του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ο κόσμος της πορείας φώναξε το σύνθημα, εμπρός Αντρέα, για μια κομπίνα νέα. Είναι ένα από τα συνθήματα που έφτιασε ο λαός για τον Ανδρέα για να τον αισθάνεται δικόν του διασκευασμένο. Τότε που έδινε στο λαό υποσχέσεις και έλεγε, εμπρός Ανδρέα, για μια Ελλάδα νέα.

Εκείνο το σύνθημα όμως που κυριάρχησε στην πορεία ήταν, ο πόδος για την λευτεριά, είναι διμνατότερος από όλα τα κελιά.

Άλλοι αγώνες

Σε κοινωνικά προβλήματα που δημιουργήθηκαν πήραν μέρος με προκηρύξεις πολλές φορές άτομα από τον χώρο τον αντιεξουσιαστών καθώς και με αφίσες. Θα ήθελα να κάνω και μια παρουσίαση από τις αφίσες που έχω, που έχουν τοιχοκολληθεί για διάφορα κοινωνικά προβλήματα από αντιεξουσιαστές, (όμως το οικονομικό). Έτσι όταν περιοριστώ μόνο στις προκηρύξεις.

Για τον Χρήστο Ρούσσο, προκηρύξη με τον τίτλο:

Η κοινωνία είναι που πρέπει ν' αλλάξει.

Αρχίζει: «Πού στηρίζεται ο Σαρτζετάκης και οι «φαιφορούντες» της προεδρίας που στηρίζεται ο Παπακαρυάς, η E.P.T., οι Παπαστράτηδες και η κυβέρνηση που τελικά καλύπτει τον Σαρτζετάκη για να αποφαίνονται «Θάνατον», για να υψώσουν το κίνημα συμπαράστασης στον Χρ. Ρούσσο, Και τελειώνει:

«Το αίτημα της υποστήριξης του κρύβεται όλη η κοινωνία. Και αυτή την τομή πρέπει να επισημάνουμε, αυτή την τομή πρέπει να διευρύνουμε ανάμεσα στην Ελλάδα του δανάτου και της καταστολής και την Ελλάδα της ζωής, της άμεσης δημοκρατίας, της πολλαπλότητας και της αυτονομίας.

Λευτεριά στον Χρήστο Ρούσσο.

Να αντισταθούμε στον κοινωνικό φασισμό

Περιοδικό ΡΗΕΗ

29/1/87

Για την κατάρρηση των φυλακών της Κέρκυρας.

Αυτός είναι ο τίτλος μιας πρόκηρυξης που κυκλοφόρησε τον Ιούλιο του 1986, μερικά αποσπάσματα.

«Το 1976, ο υπουργός Δικαιοσύνης Στεφανάκης, αναγόρευσε τις φυλακές της Κέρκυρας σε πειδαρχικές. Είναι η γνωστή ιστορία της φρίκης και του αίματος που εδραίωσε την φυλακή σαν πειδαρχική: Πρωταγωνιστές ήταν οι Μαρονησιάτες φύλακες - Χωροφύλακες Παγκράτης, Ζέρβας,

Καμπάνας, Καφάρης κτλ.

Μετά τις καταγγελίες που είδαν το φως εκείνη, την εποχή, η σημερινή κυβέρνηση - τότε αντιπολίτευση - είχε δεσμευθεί να καταργήσει το Νταχάου της Κέρκυρας.

Οι συνδήκες κράτησης είναι ιδιότυπες. Η επικοινωνία με τον έξω κόσμο συγγενείς και δικηγόρους, και εξ αιτίας της απόστασης είναι ανύπαρκτη.

Ο κρατουμένος που περνά την πύλη της φυλακής έχει προορισμό να ταφεί στη σιωπή. Για χρόνια πολλά είναι δαμένοι εκεί ο Βλάσης Ψωφάκης, ο Γιάννης Παπαδόπουλος, ο Γιάννης Πετρόπουλος, ο Χάρης Τεμπερεγκίδης και τόσοι άλλοι.

Η φυλακή της Κέρκυρας είναι ή μόνη που λειπουργεί εφαρμόζοντας το Σωφρονιστικό Κώδικα που έχει πέσει σε αχρηστία σε άλλες φυλακές, με άγρυπνο φρουρό του τον αδίστακτο διευδυντή, Ιωσήφ Κόλλα.

Να καταργηθούν οι πειθαρχικές ποινές και τα πειθαρχία.

Να καταργηθεί τώρα το Νταχάου της Κέρκυρας.

Για τον Βίκτωρα Αρμάνιους.

Προκήρυξη με τον τίτλο: Πόσοι ίσοι είμαστε όλοι οι πολίτες απέναντι στον Νόμο.

Η προκήρυξη έχει από το δεξιό μέρος του Αρμάνιους σε φωτογραφία και από το αριστερό τον ηθοποιό Γκιωνάκη και χωρίζεται σε δύο μέρη το ενα αφορά τον Γκιωνάκη και το άλλο τον Βίκτωρα Αρμάνιους. Κάτω από την φωτογραφία του Γκιωνάκη έχει την λεξάντα: Γιάννης Γκιωνάκης: Ήθοποιός (επίλεκτο); μέλος της κοινωνίας. Και στον Αρμάνιους: Βίκτωρ Αρμάνιους: Νέος 20 χρονών άνεργος. Και εδώ γίνεται σύγκριση ανάμεσα στους δύο πολίτες.

Κατηγορία: απόπειρα ανθρωποκτονίας

Στοιχεία: (για τον Γκιωνάκη). Κατά ομολογία του ίδιου πυροβόλησε 3 φορές με πιστόλι εξ επαφής την Κοζανίτα με αποτέλεσμα να γλυτώσει η τελευταία τον δάνατο.

Που ο (δημοφιλής) Γκιωνάκης κατείχε παράνομα και κουβαλούσε μαζί του.

Στοιχεία: (για τον Αρμάνιους) Μοναδικό στοιχείο μαρτυρίας, ενός ασφαλίτη¹ ο οποίος είπε ότι είδε τον Βίκτωρα να πετάει αυτοσχέδια βόμβα μολότωφ ενάντια σε τράπεζα και αυτοκίνητο της ασφάλειας. Ο Αρμάνιους φυσικά δήλωσε άγνοια για την όλη ενέργεια εμπρησμού της τράπεζας παρά τις πιέσεις των ειδικών «ανακριτών» της ασφάλειας. (Είναι ένας από τους νέους που δεν δέχονται την δεδομένη τάξη των πραγμάτων που δέλουν να του φορτώσουν).

Αντιμετώπιση της «δικαιοσύνης»

Ο Γκιωνάκης μεταφέρθηκε διακριτικά στον Κορυδαλλό (χωρίς να πραγματοποιηθεί η παραμικρή κακοποίηση).

Στη φυλακή δέχεται τις περιποιήσεις φυλακών χαφιέδων και λοιπών «օργάνων» και μετά από μικρή διαμονή αφήνεται ελεύθερος με εγγύηση. Όλο, αυτό το διάστημα δέχεται άνετα επισκέψεις.

Ο Βίκτωρας κακοποιείται φάσχημα κατά την σύλληψη και μεταφορά του στην ασφάλεια και μέσα σ' αυτή. Κλείνεται στο σωφρονιστικό κατάστημα άντλικων τον Κορυδαλλό. Εκεί αντιμετωπίζει την σκληρή συμπεριφορά των ανδρωποφυλάκων και των χαφιέδων. Για επίσκεψη ούτε λόγος. Και οι δικηγόροι του με δυσκολία και μετά από αυστηρό έλεγχο των βλέπουν.

Αντιμετώπιση του τύπου

Τον Γκιωνάκη, οι αστικές καλοφυλάδες εκδειάζουν το άμετπο χαρακτήρα του (δημοφιλούς).

Το δέμα Αρμάνιους το «τύπος» προσπάθησε στην αρχή να το περάσει εν λευκώ. Στην συνέχεια αναγκασμένοι εκ των πραγμάτων, αναφέρθηκαν όσο το δυνατό λιγότερο στην πιλληληφ του και καθόλου στα αιτία της.

Τελειώνοντας γράφει: ο μεν Αρμάνιους βρίσκεται ακόμα πιγιν φυλακή Κορυδαλλού, μετά την σκευωρία του κράτους, πλοιοφυλακισμένος.

Ο δε Γκιωνάκης έξω από τις φυλακές και συνεχίζει την πιλλιτεχνική του δραστηριότητα, και απολαμβάνει τα αγάθια της κοινωνικής δικαιοσύνης.

Καλούμε τον κάθε ελεύθερα σκεπτόμενο ανδρωπο να πάρει δέση απέναντι στις βρώμικες σκευωρίες του κράτους, που αύριο μπορεί να στραφούν απάνω του.

Για την ανάπλαση των Εξαρχείων.

Προκήρυξη με τον τίτλο: Το προβαθαλόμενο πρόγραμμα του Υ.ΧΟ.Π. είναι μεθοδική αλλοτρίωση της περιοχής των Εξαρχείων.

- Τα Εξάρχεια σαν χώρος αποτελούν μέσα από τις σύγχρονες ιστορικές, κοινωνικές και πολιτικές ζημώσεις, μια αυτόνομη ιδεολογική οντότητα, που αντίδεται με την κρατική εξουσιαστική αντίληψη και πρακτική, αναπτύσσει τόσον τον δεωρητικό δόσο και στο πραχτικό τομέα την ιδέα του αντιεξουσιασμού.

- Η κοινωνική-πολιτική κατάσταση όμως προσπαδεί συστηματικά να διαμορφώσει αρνητικό απέναντι ατόμων και ομάδων.

- Στις μεδοδεύσεις καταστολής του ελευθεριακού κινήματος απαντούμε.

Ο αγώνας θα συνεχιστεί, ενάντια σε κάθε τι, με όποιο πρόσωπο κι αν παρουσιαστεί, που μας στερεί το δικαίωμα έκφρασης και ζωής.

- Έξω οι μιτάτσιοι από την πλατεία.

- ΟΧΙ στο πράγματα της αναβάθμισης - υποβάθμισης.

- ΟΧΙ στην εξαθλίωση της πρέξας.

- ΟΧΙ στη μεθόδευση της μιζέριας και των απρόσωπων σχέσεων, με το πρόσχημα των πολιτιστικών-αναπτυξιακών προγραμμάτων.

Τρίτη 6 Μάη συζήτηση το λόφο του Στρέφη 7 μ.μ.

Αντιεξουσιαστές

ΕΚΑΜ-πυρηνικά

Είπα σε προηγούμενο θέμα με τον τίτλο, πυρηνικά-ΕΚΑΜ ότι είναι δίδυμα αδελφάκια. Πάνε μαζί, είναι σετ. Μάλιστα εκεί αναφέρω και τους λόγους και για το ΕΚΑΜ.

Ο ΕΚΑΜ ένας νέος νόμος για ταυτότητες που δίνει στο κράτος όλες τις πληροφορίες γύρω από το άτομο. Με αυτόν τον τρόπο αυτόματα το απόρρητο του ιδιωτικού δικαιώματος του ανθρώπου καταργείται. Μπαίνει σε ένα νούμερο που πατώντας ένα κουμπάκι θα γνωρίζει το κράτος την κάθε του ενέργεια.

Φυσικά το κράτος δεν λέει τέτοια πράγματα στον κόσμο, ότι

θέλει δηλαδή να γνωρίζει τα πάντα γύρω από τον ανθρώπο και ότι είναι ένας μοντέρνος τρόπος φακελώματος. Αλλά του λέει ότι πρέπει να είμαστε υπερήφανοι, που η τεχνολογία έφτασε σε τόσο υψηλά' επίπεδα, (άσχετα αν η τεχνολογία προσπαθεί να μας ισοπεδώσει) και μ' αυτόν τον τρόπο θα γλυτώσει ο κόσμος από την γραφειοκρατία.

Και φυσικά για την άμιννα, άμυνα ποτέ δεν υπάρχει μεταξύ των λαών, αυτό δηλώνει ότι θέλουν να είναι κυρίαρχοι απέναντι στους λαούς και να τους εξουδετερώνουν όποια στιγμή θέλουν, χωρίς να μπαίνουν σε διαδικασίες και άλλες ταλαιπωρίες χάνοντας πολύτιμο χρόνο. Κάθε τι όσο ποιό γρήγορα τελειώνει, τόσο ποιό γρήγορα ξεχνιέται. Ότι τελειώνει γρήγορα έχει και λιγότερη αντίδραση, από τον λαό.

Μια προκήρυξη που κυκλοφόρησε στις 24 Ιούλη 1987 με τον τίτλο: 'Όχι στην νέα ταυτότητα. Τελειώνοντας γράφει: «Έπειδή δεν δέλουμε να είμαστε μπροστά στο κράτος ένας ιριδός. Έπειδή δεν δέλουμε να καταργηθεί η ανθρώπινη πξιοπρέπεια μας και επειδή δεν δέλουμε η κοινωνία να ποτυνομορχατείται και να στρατιωτικορχατείται με βάση τη λογική της εξουσίας του κράτους και του κέρδους, τότε ας αντισταθούμε σ' όλα αυτά και ας προσπαδήσουμε να μην ιφαρμοστεί στην πράξη το καινούργιο νομοσχέδιο. Και υπογιαφεί. Πρωτοβουλία ελεύθερα σκεπτομένων πολιτών. Λικόμα και που την δημοσιεύω ολόκληρη παρακάτω.

Ναρκωτικά

Στην εποχή μας δεν είχε ο ανθρώπος κάποιο κοινωνικό πρόβλημα να τον απασχολεί και του φόρτωσαν οι πλουτοκράτες και την πρέξα. Πέταξαν κι' ένα σύνθημα, όπως τα πιτάνε στην τηλεόραση και τσεπώνουν χρήμα από αυτούς που διλοφογούντες από την πρέξα που τους πουλάνε.

Κοινωνικό αδιέξοδο, κοπανάνε διαιρώσεις στους νέους και οι γηιοί ακούνε αδιέξοδο, κοινωνία, καταλαβαίνεται. Και για να ξεφύγουμε από το αδιέξοδο της κοινωνίας παίρνουμε πρέξα.

'Όχι κύριοι, τα αδιέξοδα της κοινωνίας δεν οδηγούν ποτέ στον εξευτελισμό, αλλά ακριβώς αντίθετα δημιουργούν ανθρώπους με βιώματα, πεποίθηση, δράση, γνώμη, σκέψη. Όλα τα

μεγάλα έργα έχουν γραφτεί από κοινωνικά αδιέξοδα κάθε εποχής.

Τώρα βρέθηκε δηλαδή η λύση του κοινωνικού αδιέξοδου με την πρέζα, κι' αυτό γιατί σήμερα με τον πλουτοκρατισμό που υπάρχει και όλοι θέλουν να οικονομάνε εκατομμύρια (οι έμποροι) και όσοι γονείς έχουν σήμερα τέλος πάντων κάποια οικονομική ευκαιρία και μπορούν να δώσουν ένα χαρτζίλικι στα παιδιά τους, να τους το παίρνουν, σκοτώνοντας τα, οι έμποροι και όσοι ασχολούνται με την κοινωνία να αναφέρουν διαφορώς αυτές τις λέξεις «κοινωνικό αδιέξοδο», γιατί μ' αυτή την δικαιολογία οι έμποροι διοχετεύουν το πράγμα τους, και με αυτή την απαραδεκτή δικαιολογία επίσης οι νέοι παίρνουν τον δρόμο για την πρέζα.

«Απογευματινή» 28 Μαΐου 1988 σελίδες 18-19.
Οι αναρχικοί ανέλαβαν να ξεκαθαρίσουν από τον χώρο τους εμπόρους ναρκωτικών.
«Πόλεμος» στα Εξάρχεια.
Νοθευμένη.

«Ο πόλεμος μεταξύ αναρχικών και τοξικομανών στην πλατεία Εξαρχείων εντάδηκε από την περασμένη Κυριακή, μετά το δάνατο ενδιάμεσον αναρχικού από νοδευμένη δόση ηρωΐνης. Οι ομοίδειά του αγανακτησμένοι ξεσηκώδηκαν με σκοπό να «καθαρίσουν» την... πλατεία τους από τους εμπόρους και χοήστες ναρκωτικών. Στην αρχή γέμισαν τους τοίχους και τις βιτρίνες των καταστημάτων που «Έχω η πρέζα από τα Εξάρχεια», «Κάποιος λείπει απόψε από την πλατεία». «Όχι άλλοι».

«Θέλουμε να κρατήσουμε την πλατεία καθαρή, είπαν αναρχικοί, μέλη της ομάδας «Λύκοι» στην «Α». Συνδήματα μας είναι «έχω η πρέζα από την πλατεία». Αναρχία Αρ. φύλλου 9, 14 Ιούνη 1988 πρώτη σελίδα «Ο αγώνας ενάντια στην ηρωίνη είναι αγώνας ενάντια στο ηράτος.»

Εκείνες τις μέρες που πέθανε ο 18χρονος, άτομο του χώρου, κρεμάστηκαν δύο πανώ ένα μέσα στην πλατεία πάνω στα δέντρα από τη μεριά του πεζοδρομίου απέναντι από την καφετέρια Νανά, που έγραφε, οι μπάτσοι πουλάνε την ηρω-

ΐνη και ένα στην Στουρνάρα. Αυτό έγραφε: Η ανάπλαση, του Λροσογιάννη, έφερε την άσπρη και τα κράνη.

Το πανώ ήταν κρεμασμένο στην Στουρνάρα από την μια άκρη μέχρι την άλλη, έπιανε δηλαδή όλο τον δρόμο.

Ένα βράδυ ήρθε μια διμοιρία M.A.T. και μερικοί μεατζήδες, μ' ένα αυτοκίνητο της πυροσβεστικής και προσπάθησαν να θηγάλουν αυτά τα πανώ. Κόσμος του χώρου που έτυχε να βρίσκεται εκείνη την ώρα εκεί έκανε προσπάθεια να μην κατέβιναν τα πανώ και έπεσε ξύλο. Ένας νέος που προσπάθησε να τους πάρει το πανώ την ώρα που το κατέβαζαν από τα χέρια των μπάτσων ξυλοκοπήθηκε άγρια. Μετά κυνήγησαν και κτύπησαν όσους βρισκόντουσαν εκεί και αποδοκίμαζαν αυτή την πρίξη των μπάτσων.

Οι μάχες στον αγώνα που έχουν δώσει άτομα του χώρου για το γλύτωμα των νέων από τα ναρκωτικά δεν είναι λίγες, σε πυροκρύξεις, σε περιοδικά, σε εφημερίδες, σε ομιλίες, διάρκειών αναφέρουν και την μάστιγα που σαρώνει τους νέους σ' όλο τον κόσμο.

Χιλιάδες φορές έχουν κυνηγήσει άτομα του χώρου, πρεζέμπιορους και ηρωιομανείς. Ένα μεσημέρι, έχω από την καφετέρια «Τσαφ» άτομα άνοιξαν ένα αυτοκίνητο πίσω γνώριζαν ότι ήταν ενός πρεζέμπιορου και βρήκαν όλα τα εργαλεία που χρησιάζονται για την δουλειά, τα έβγαλαν και τα έβαλαν στα μπιτώ και την οροφή του αυτοκινήτου του στολίζοντας του έτηπ το κινητό του μαγαζί με όλα τα αξεσουάρ που πλασσάριζε πιπιγιάς νέους.

Ένα βράδυ, πάλι στην πλατεία Εξαρχείων έκαναν το ίδιο σ' ένα πρεζέμπιορο. Εκείνο το βράδυ έγιναν και μερικά μικροεπισόδια με τα M.A.T.

«Απογευματινή» 25 Μαΐου 1988 έγραφε, στην πρώτη σελίδα της.

Μάχες στα Εξάρχεια για τα ναρκωτικά, και στην σελίδα 24. Νέα μάχη με M.A.T. για τα ναρκωτικά. Τη νύχτα στα Εξάρχεια. Κατέστρεψαν αυτοκίνητα.

«Μια σύριγγα που βρέθηκε πεταμένη στο πίσω κάδισμα ήταν η αιτία να ξεσπάσει η οργή. Άρχισαν να καταστρέφουν το αυτοκίνητο και να γράφουν με μαύρο σπρέι στο καπώ μαι στα τζάμια συνδήματα.»

Σε επιφυλακή τα Μ.Α.Τ.

«Τα Μ.Α.Τ. που ήταν σε επιφυλακή, μετά την χδεσινή επίδεση δρμησαν στο σημείο, άρχισαν να χτυπούν και οι αναρχικοί τράπηκαν σε φυγή».

Όμως τα επεισόδια εκείνο το βράδυ δεν τελειώνουν εκεί, αργότερα συνεχίστηκαν.

Η ηρωΐνη είναι χρήσιμη στο κράτος για να καταστέλλει τους νέους γι' αυτό κάθε αγώνας ενάντια στο βρώμικο αυτό προϊόν καταστέλλεται από το κράτος.

Η ηρωΐνη πρέπει να αναφέρω τελειώνοντας με το θέμα αυτό, είναι από τα καλύτερα οπλα καταστολής κοινωνικών κινημάτων, διεθνώς. Καταλάβατε... ΔΙΕΘΝΩΣ!!!!!!

Ο αντιεξουσιαστικός τύπος

Θεωρώ απαραίτητο μετά από τόσα που έγραψα για τις φάσεις των αντιεξουσιαστικών αγώνων που έγιναν στην 8ετία του ΠΑ.ΣΟ.Κ να αναφέρω και ποιά περιοδικά κυκλοφορούσαν τα οποία αντιπροσώπευαν αποκλειστικά τον χώρο, έτσι ώστε να μπορείς να διαβάσεις κάτι ξεχωριστό από τις αρλούμπες που μας στοιβάζουν οι δημαγωγοί στον καθημερινό τύπο, που δεν είναι καθημερινός, αλλά ο καθημερινός τύπος, της χώρας μας.

Περιοδικά και εφημερίδες από αντιεξουσιαστές κυκλοφορούν κατά εποχές άπειρα, πολλά από αυτά και σε φωτοτυπίες. Έγώ θα αναφέρω μερικά από αυτά, αυτά δηλαδή που μου έπεσαν στα χέρια από τα περιοδικά με μικρή κυκλοφορία που έβγαιναν για ένα δύο ή και τρία τεύχη και μετά σταματούσαν την κυκλοφορία τους. Και θα αναφέρω όλα όσα κυκλοφόρησαν σε μεγάλο χρονικό διάστημα.

Θα μπορούσα να γράψω για πολλά περισσότερα περιοδικά που κυκλοφόρησαν στον χώρο, αλλά δεν θέλω να κάνω εδώ μια επιστημονική έρευνα για τον τύπο των αντιεξουσιαστών, θέλω απλά να παρουσιάσω αυτά τα περιοδικά που έπεσαν στα χέρια μου κατά καιρούς τα οποία τα έχω και διαβασμένα και έτσι τα γνωρίζω.

Ο «Σπάστης» η μόνη αντεγκράουντ εφημερίδα γραμμένη σε απλή γλώσσα, όπως μιλάς στην παρέα σου. Το «Σ» τον θεωρώ την μόνη εφημερίδα που πραγματικά αντιπροσώπευε

τον χώρο, γραμμένη χωρίς ενδοιασμούς και καθηγητικούς όρους. Γι' αυτό διαβάζόταν πάρα πολύ από την νεολαία η οποία τολαιπωρημένη από τους θρησκευτικούς καθηγητικούς από το σχολείο που νεκρώνει κάθε αίσθηση, στο «Σ» ζωντάνευ λίγο τη φαντασία της. Το πρώτο φύλλο του βγήκε τον Γενάρη του '84. Από τον Παναγιώτη Παπαδόπουλο, γνωστό ως "Κάνιν" και από τότε κάθε δύο μήνες, συνολικά βγήκαν 12 τεύχη. Δημοσίευσε, πολιτικά γεγονότα του χώρου και της χώρας όσα αφορούσαν τον χώρο, θέματα για τον στρατό, το περιβάλλον και την λογοτεχνία, προκυρήσεις, αφίσες και τράπεις από πορείες και συγκεντρώσεις.

Στον «Σ» υπάρχει και μια σελίδα με τον τίτλο «Από εδώ κι' εκεί», σ' αυτή την σελίδα δημοσιεύοταν διάφορες ειδήσεις, αγγελίες, πληροφορίες για ότι αφορούσε τον χώρο εν συντομίᾳ. Η εφημερίδα φτιαγμένη με χιλιάδες κολάζ, στην ολότητά της αποτελούσε ένα κολάζ.

Στο 12ο τεύχος ο «Σ» σταματάει την έκδοσή του και ας είχε πολλούς αναγνώστες. Ένα γράμμα του εκδότη που δημοσιεύθηκε στο περιοδικό «Ρήγη» δείχνει την πίκρα του για τον κόσμο του χώρου ο οποίος ήταν και ο κυρίως λόγος που διέκοψε την έκδοσή του. Όταν προσπαθούμε να διατηρήσουμε πραγματικές αξίες, και εμείς οι ίδιοι από μόνοι μας τις γκρεμίζουμε, τότε πραγματικά αξίζει να μην κάνουμε τίποτα έλεγε στο γράμμα του ο εκδότης...

Το «Ιδεοδόμιο» είναι το παλαιότερο περιοδικό του χώρου, πολύ σημαντικό και προσεγμένο, το πρώτο τεύχος βγήκε στις 17 Γενάρη 1978. Με εκδότες Π. Βάβαλης, Μ. Τσιμπουρίδης και τον Λεωνίδα Χρηστάκη, άτομο που κινηγήθηκε από το κράτος για την ιδεολογία του. Το περιοδικό καθαρά αντεγκράουντ, πρέπει να θεωρηθεί επανάσταση για τον ελληνικό τύπο. Εμπνευσμένο από θέματα του σουρεαλισμού, δημοσίευε επίκαιρα πολιτικά γεγονότα και φάσεις από πορείες και συγκεντρώσεις.

Μεγάλο μέρος αφιέρωνε στην λογοτεχνία, κάπως πιο λίγο και για το σινεμά. Στο «Ι» υπάρχει μια σελίδα η τελευταία με τον τίτλο «Ειδήσεις που μοιάζουν με διαφημίσεις» εκεί δημοσιεύονταν σύντομα-σύντομα κάθε είδηση γύρω από τον χώρο καινώς και κάθε πληροφορία και αγγελία.

Η «Ρήγη», μεγάλο σε κυκλοφορία περιοδικό που πρέπει

να θεωρηθεί κι' αυτό του χώρου, Το πρώτο τεύχος δεν γνωρίζω πότε βγήκε, κυκλοφορεί ακόμα. Και εδώ έχει θέματα και πολιτικά γεγονότα, για τον στρατό, και τα Πανεπιστήμια, πολλές ειδήσεις από το εξωτερικό, οικολογικά θέματα και οικονομικά. Στην λεξάντα του γράφει, «για ένα αυτόνομο εναλλακτικό επαναστατικό κίνημα» αλλά με τις πολιτικές του αναλύσεις που κάνει δεν νομίζω ότι αντιπροσωπεύει αυτό που γράφει η λεξάντα του, γιατί τα κινήματα δημιουργούται αυθόρυμητα, τα δημιουργεί η ψυχική ευαισθησία του ατόμου και η ανάγκη του για το καλύτερο και όχι οι αναλύσεις που κάνει το περιοδικό και ακόμα χειρότερα με τους επιστημονικούς όρους που τους προβάλει.

Η «Ανοιχτή πόλη» περιοδικό πραγματικά αντεγκράουντ γραμμένο με βαθιά και ανοιχτή αντίληψη. Κι' αυτό αναφέρεται σε πολιτικά και κοινωνικά επίκαια ρωμαϊκά θέματα. Έχει επίσης αφιερώσει πολλές σελίδες στην λογοτεχνία.

Το «Κονβόι» περιοδικό του χώρου κι αυτό αρκετά προσεγγιμένο αναφέρεται σε όλα τα σύγχρονα προβλήματα και κυρίως με τον χώρο εκδίδεται από τον Γιώργο Κώτσου, κάθε δύο μήνες. Το πρώτο τεύχος βγήκε τον Οκτώβρη του '85.

«Αναρχία» εφημερίδα, δεν έχει υπεύθυνο έκδοσης, στην λεξάντα της γράφει: «έκδοση της ένωσης αναρχικών».

«Νύχτα» εκδίδεται για δεύτερη φορά το Μάη του 1988 από τον Κώστα Παπούλη.

«Το φάσμα» μηνιαία εφημερίδα, εκδίδεται από ομάδα και κάθε τεύχος έχει και άλλον υπεύθυνο, στο 3 είναι ο Γιάννης Ανδριανόπουλος. Η «νύχτα» και το «φάσμα» έχουν την ίδια διεύθυνση από τον εκδότη.

«Τα θέλουμε όλα» χρωματιστή εφημερίδα σε τεράστιο σχήμα, εκδίδεται από τον Σωτήρη Κύρμπα.

«Διατάραξη κοινής ησυχίας» εφημερίδα σε μικρό σχήμα το πρώτο τεύχος κυκλοφόρησε τον Οκτώβρη '88! Εκδίδεται από «τις ανατολικές γειτονίες της Αθήνας» γράφει, στην λεξάντα της χωρίς υπεύθυνο έχει μόνο 8 σελίδες.

«Αρένα» εφημερίδα δίμηνη εκδότης ο Γιώργος Χάμπας διευθυντής Μάνος Σουμπασάκης.

«Ανατροπή» εκδόθει τον Ιούνη του '85. Συντάκτης της ο Μάνος Σουμπασάκης, διευθυντής της «Αρένας».

«Δοκιμή» βγήκε στις 26 Δεκέμβρη 1985 από τον Θ. Πισιμόση.

Σημαντική εξάλλου πρέπει να θεωρηθεί και η έκδοση του «Αναρχικού δελτίου πληροφόρησης» που βγαίνει σαν προκήρυξη και ενημερώνει για τα προβλήματα του χώρου.

... να αγωνίζεσαι με κάθε τρόπο και μέσο και να κτυπάς
ὅτι σου στερεῖ την ελευθερία, χωρίς να στερεῖς την ελευ-
θερία ή την ζωή άλλου ανθρώπου είναι η μαρτυρία σου
ὅτι είσαι άνθρωπος. Αυτό είναι και το δικαίωμα σου να
ελπίζεις για την ζωή.